

A HÁTOLDAL SZÖVEGE

BÉKEVÁR

Útmutatás az élet leghosszabb utazásához

A **BÉKEVÁR** egy olyan otthon – szükség esetén mentsvár –, amely Isten jelenlétéből kiáradó szeretettel, örömmel és békességgel teljes. Ez a könyv – a teljesség igénye nélkül – úgy gyűjti csokorba a gyöngyszemeket, hogy azt felekezeti hovatarozástól függetlenül bárki tanulmányozhassa.

A szerelem egyáltalán *nem biztosítéka* annak, hogy a párok egy életre szóló társakká váljanak! Egy statisztika szerint, ha a válságban levő párok nem hamarkodnak el a válást, 66%-kal több *boldog*, és *életerős* családot láthatnánk. A válások csökkenésével hatalmas összeget *spórolhatna* meg az állam. Ugyanis milliárdokat fordítanak évente a széthullott, elszegényedő családok támogatására. A megelőző felkészítés sokkal olcsóbb lenne, mint a költséges segélyezés!

Lesújtó és fájdalmas *következményekkel* jár egy válás mind a szülőkre, mind a gyermekekre és a társadalomra nézve egyaránt. A *házasság megerősítése* támogatandó, mert ez a legjobb megoldás a társadalom problémáira is. Így a házasság valóban egy *életen át tartó intézmény* lehetne, amire eredetileg Isten *terve* szerint is rendeltetett.

Lehet, hogy megdöbbentő az összefüggés, de a gazdasági válság a házasságok gyors csökkenésének a következménye. Az alacsony születési arányból eredően a következő generációban csak feleannyi aktív dolgozó lesz. De ki biztosítja majd akkor a költségvetési fedezetet a nyugdíjhoz? Ezen változtatni kell! A kérdés az, tesz-e ezért valamit a globális Egyház, akinek több lehetősége adódna erre, mint a világi rendszereknek.

Óriási szükség lenne a *keresztény értékrend* szerinti bibliai tanításokra a házasságról, nemcsak a jegyeseeknek, hanem a házaspároknak is a házasság helyreállításáról és megújításáról. Egyértelmű, hogy minden lehető eszközzel *erősíteni* szükséges a házasságokat, és a globális Egyháznak ebben sokkal jobban jeleskedhetne!

Ez a könyv egy mennyei útmutató a problémakezeléshez és helyreállításához, valamint a váláshoz és újraházasodáshoz. Nagy segítség a mai fiatalok számára, ha előbb találkoznak a megoldással, mint a sok bosszúságot okozó problémával, és a tanultakat a gyakorlatban alkalmazzák.

A KÖNYV NEM SELEJTETHETŐ

BÉKEVÁR

Családi fészek és mentsvár

2. kötet
PROBLÉMAKEZELÉS
A HÁZASSÁG

Nemzeti Kulturális Alap

Nemzeti Kulturális Alap Igazgatósága

E könyv 500 példánya az NKA támogatásával került kiadásra 2014-ben.

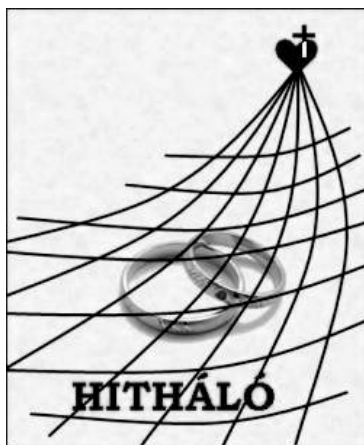
A Békevár Egyesület nem hozza kereskedelmi forgalomba!

Web: www.frigyklinika.hu

ELŐHANG

Mennyei útmutatás napi adagokban a problémakezeléshez és helyreállításhoz, valamint a váláshoz és újrarázasodáshoz

Ha még nem vagy házas, akkor okosan teszed, ha előre *alapot veszel* e könyvből a leendő frigyedhez. Ha házas vagy, akkor e tanítások által *gazdagabbá* teheted a házasságodat. Azok, akiket nem érint e téma, bölcsen járnak el, ha szintén magukévé teszik e tanításokat, hogy szükség esetén áldássá válhassanak, és tanácsot adhassanak azoknak, akik nyitottak rá.

A kegyelemben való növekedésnek van egy olyan szakasza, amikor Isten jósága elkezd követni az úton, még akkor is, ha elvétetted. Isten előre látja a jövődet, ezért a közeledő problémát addig nem engedi hozzád, amíg a megoldás magját el nem rejti benne. A megkönyékező problémából neked elő kell szólítani a megoldást, ahogy meg van írva: „a sötétségből világosság ragyogjon...” (2Kor. 4,6) A megoldás a problémából szólítható elő!

Ráhangelő

Részletek az első kötet kapcsán érkezett építő visszajelzésekből:

Őszinte gratulációm a *Családi fészek és mentsvár* című könyved megszületése kapcsán. Teljes szívemből örülök e könyv létrejöttének! Olyat tettél, ami odafelvaló, maradandó és örök. Köszönöm, áldott vagy! – *Imre – 2012. 10. 15.*

Szia! Már olvasom a könyvedet, és nagyon-nagyon tetszik. Olyan, mintha itt lennél, mintha a saját szavaid ugranának ki a sorokból. Nagyon sok embernek fog segíteni ez a könyv! Céllal érkezett, ahogy írtad: üdvösség és életek megváltozása. Csodás, hogy engedelmes voltál az Úr készítésének, hogy létrehozz egy ilyen kiadványt. Az is nagyon jó, hogy nincs túlmagyarázva, könnyen megértheti még az átlagos ember is. Gondolom, ez is egy fő szempont volt. Kérem az Urat, hogy mutassa meg, hogy kinek adjam át olvasásra, mert át fogom adni, miután elolvastam. Köszönöm az Úrnak, hogy előjöhett nagy hirtelenséggel. Nagyon jó, és hiszem, eljut oda, ahová kell. Köszönöm, áldjon meg az Úr hatalmasan! – *Éva – 2012. 10. 23.*

Kedves Feri! Nagy boldogsággal tartom kezemben a könyvet, gyönyörű munka! Ízléses, csalogató, kívánja az ember megnézni a tartalmát. Nagyon gratulálok hozzá! Köszönöm a példányokat, figyelni fogom, kinek lehet hasznára. Várom a következő áldott munkát, a Szent Szellem vezetésével. Nagyon szép napokat kívánok, az Úr áldásával! – *Gabi – 2012. 10. 28.*

Szia! Elolvastam a könyvedet, nagyon tetszett. Fontos könyv! Volt benne olyan, ami velem is előfordult. Például korai asszony koromban összeesztünk a férjemmel és haza akartam költözni. Anyukám meg azt mondta, hogy nem, még lesz több ilyen is! S igaza volt. Több dologra is magamra ismertem benne. Több minden velünk is megtörtént a hosszú évek alatt. Jövőre 30 éves házasságunk leszünk! Tetszett az is, hogy humoros a könyv, tehát nem száraz. Benne van az egyéniséged. – *Éva – 2012. 11. 15.*

Szervusz Feri! Köszönöm nektek a könyvet! A feleségem olvassa az első kötetet, s nagyon sok változást tapasztaltam az életében. A gyülekezetbe is jár azóta (5 éve nem járt rendszeresen) és a fiunkat is hozza magával. Én ezt előtte nem tudtam elérni. Azt tudtam, hogy az Úr visszahozza a családomat arra az útra, amelyen közösen elindultunk, csak azt nem tudtam, hogy mi módon. Nejem már a szolgálatban is részt vállal! – *Laci – 2013. 01. 26.*

Ez a könyv a Békevár Egyesület ismeretterjesztő kiadványa.
A gyöngyszemeket összegyűjtötte és rendszerezte,
tördelte és a borítót tervezte a Békevár Egyesület
önkénteseként: Bor Ferenc

Olvasószerkesztő: Kovács Gabriella önkéntes

© Békevár Egyesület, 2014
Melléklettel kiegészített,
második, változatlan kiadás.
Minden jog fenntartva!

ISBN 978-963-08-6043-7

Kiadja: Békevár Egyesület
Web: bekevar-portal.hu
E-mail: bekevar.webkikoto@gmail.com
Telefon: +36/30/370-0026

A Békevár Egyesület nem hozza
kereskedelmi forgalomba e könyvet!

A nagylelkű támogatásokat a CIB számlánkon fogadjuk:
Magyarországról: 10700749-67761939-51100005
Külföldről: SWIFT kód: CIBHHUHB
IBAN: HU16 1070 0749 6776 1939 5110 0005

Készült: 500 példányban

A könyvet készítette:
DTPeRINT Bt.
9700 Szombathely
Tel.: +36/70/238-4976
Web: <http://www.dtperint.hu/>

MOTTÓ

Isten nélkül lehet élni, de nem érdemes!

Isten jó, Isten szeret és egy jó terve van veled!

Amennyiben bibliai eredményekre vágysz, akkor bizony a bibliai alapelvek szerint szükséges élned!

„... fogságba megy népem, mivelhogy [biblia] ismeret nélkül való...” – Ésaías 5,13

„Elvész az én népem, mivelhogy tudomány [igei ismeret] nélkül való...” – Hóseás 4,6

„És az én népemet tanítsák, hogy mi a különbség szent és közönséges között, és a tisztátalan és tiszta között való különbséget ismertessék meg velük.” – Ezékiel 44,23

„És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.” – János 8,32

„Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te Igéd igazság.” – János 17,17

TARTALOMJEGYZÉK

1. kötet

(1. kiadás: 2012. október, 2. kiadás: 2012. december, 3. kiadás: 2014. május)

- I. Bevezető
- II. Párvalasztás
- III. Házasság

2. kötet

(1. kiadás: 2013. március, 2. kiadás: 2014. szeptember)

- IV. Problémakezelés 194-266 rész
- V. Helyreállítás 267-304 rész
- VI. Válás, újránházassodás 305-333 rész

3. kötet (tervezett kiadás)

- Családi élet
- Házassélet
- Gyermekszületés
- Gyermeknevelés
- Idős kor, elmúlás

E-könyv (tervezett kiadás)

Hangskönyv (tervezett kiadás)

AJÁNLÁS

Mit ér a tudomány, ha azt nem tudjuk a saját életünkbe beépíteni? Sokszor bólogatunk helyeslően a bölcsességeket olvasván, de el kell gondolkodnunk azon, hogyan válhat ez az ismeret az életünk minőségének javítására? Ez a könyv számtalan példával próbál rávilágítani arra, mit és hogyan vétünk el a mindennapokban. De itt nem áll meg, mert minden esetben megoldást is javasol! Szakítsuk meg a rohanásunkat, csendesedjünk el, és emeljük Istenhez családi életünket! Merítsen mindenki magának a megfelelő táplálékból!

Kovács Gabriella – olvasószerkesztő

A házasság a Szentháromság tükörképe, amit a teremtető menyegyeri Atya ajándékozott az embernek. Eredete szent. Szeretetnek kell áramolnia a házastársak és gyermekeik között. Ez egyedülálló boldog, békés sziget; fészek, ahol a fiókák nevelkednek. Itt tanulhatnak becsületet, igazmondást, egymásért való önfeláldozást. Az Istenhez és egymáshoz tartozás boldog élményét és a *hitet*, mely bearanyozza életüket. Nehézség esetén a Szentháromság erejét kell hívunk. Ő sietve megújítja, megáldja, felfrissíti azt. Isten nélkül a házasság kudarcra van ítélve. Isten maga az *élet*. Ha a jelenlétében élünk, házasságunk is élni fog. Akkor nemcsak a nemzetek maradnak fenn, hanem ez az emberiség jövőjének záloga is.

Dr. Nehéz Márta Mirjam – római katolikus író

A háború pusztításához, lelki és testi borzalmihoz hasonlíthatjuk a botlásaink életet károsító és romboló hatását. A tragédia abban rejlik, hogy mi magunk vagyunk a rombolók. Helyre tudjuk állítani a leomlott épületet? Vagy újat kell építenünk? Ha törekszünk is az eredeti restaurálására, az akkor sem lesz olyan, mint az eredeti. De megteremthetünk egy új harmóniát, amikor engedjük, hogy a „Tervező” alkotson. Mert Ő szerkesztette egybe, Általa él az egység, Övé a dicsőség. Ajánlom ezt a könyvet azoknak, akik építeni akarnak, akik keresik a „Tervezőt”, akik elfogadják terveit, és meg akarják azokat valósítani életükben, házasságukban.

Batizi László – református lelkész

Az isteni szeretet az által válik láthatóvá és érzékelhetővé bennünk, ahogy egymással bánunk. Ezzel szemben a társadalmunkban nagy hiányát látjuk a helyes problémakezelésnek. E könyv kiválóan felvázolja az emberi kapcsolatok közötti problémák és konfliktusok alapvető okait és az azokra adható válaszokat. Ezért e könyvet nem csak házásoknak ajánlom, hanem mindazoknak, akiknek egyértelmű és határozott bibliai válaszokra van szükségük kapcsolataik rendezésére!

Fábián Attila – Krisztus Szeretete Egyház pásztor

ELŐSZÓ

Segítség a könyv megértéséhez

Sok jó könyv jelent már meg a házasság témakörével kapcsolatban, de a legkiválóbbnak a Bibliát tartom! Ez garantáltan időtálló ismeretanyag, természetfeletti erőt képvisel, és valójában neked is szükséged van rá. A Biblia Isten végtelen szeretetéről szól, amely KRESZ könyvként útmutatást tartalmaz az élet leghosszabb utazásához is. A Könyvek Könyve a világ legnagyobb kiadványa, amelyből megtanulhatsz többek között azt is, hogyan lehet kiválasztani a megfelelő „útítársat”, és hogyan lehet vele boldogan, egy sikeres, végtelen utazást tenni az élet tengerén.

Megismerkedhetsz az önzéstől mentes, isteni fajta szeretet mibenlétével, sőt az otthonodban is alkalmazhatod azt, ami a harmonikus családi élet egyetlen és nélkülözhetetlen kulcsa. Erre az alapra építve már semmi sem gátolhatja a házasságod zavartalan és hosszan tartó boldogságát. Te is megkapod a lehetőséget arra, hogy megtapasztald az újjászületés csodáját.

A Biblia nem vallás, hanem egy szellemi mű, amely Isten ihletésére született. A Szentháromság harmadik személye, az eredeti szövegben a Szent Szellem (egyreséggel fordításokban Szentlélek) ihletésére írták le Isten szent emberei. Tehát úgy is tekinthetjük, hogy a Szentírás Isten Szelleme által *kódolt* szöveg, amit egy halandó nem is ért meg.

Ha viszont befogadod a bensődbe a Biblia Szerzőjét, akkor az Írások értelmezéséhez megszerezheted a *dekódolót*, ami már érthetővé teszi a szellemi mondanivalót. Ehhez mindössze egy *tudatos döntést* kell hoznod, majd behívnod a szívedbe elsőként Jézust, utána a Szent Szellemet. A tradicionális egyházakban ezekre lenne hivatott az elsőáldozás, bérmálás, konfirmálás szertatása.

Pál apostol egyértelműen fogalmazza meg a „Hiszek egy...” imájának feltételeit: aki a *szívében hiszi* és *szájával megvallja* a Krisztusba vetett hitét – hogy Ő győztesen feltámadt a halálból –, annak a belső embere (szelleme) egy isteni természetfeletti csoda eredményeképpen újjászületik és üdvösséget, örök életet nyer. (Róm. 10,9–10) Ezt követően nyílik lehetőség betöltekezni a Szent Szellemmel, aki az első pünkösdi óta Isten képviselője a földön.

Mindazok megtapasztalhatják az *újjászületés csodáját*, akik hajlandók együttműködni a Jóistennel és az Ő Igéjével! A magasabb rendű *mennyei szeretet* és a *bibliaértelmezés* megszerzésének titka a következő két imádságban rejlik. Mindkét esetben alapvetően fontos, hogy szívbeli hittel és hangosan mondd el.

A Biblia ettől kezdve fokozatosan megnyílik a számodra. Mivel az Újszövetségben élünk, ezért ezt a részt célszerű hangsúlyozottabban tanulmányoznod. Az újjászületéssel kezdődik Isten országának felfedezése, ahogy a földi csecsemő is beletanul a földi élet dolgaiba. Az Írások világosan mondják, hogy az újjászületéshez a Krisztusba vetett hitedről kell hangosan bizonyosságot tenned az Atyaisten előtt.

Az újjászületés egy természetfeletti csoda! (Ján. 3,7) Azért illik rá a „születés” kifejezés, mert egy élettelen emberi szellem egyetlen szempillantás alatt élővé válik. Újjászületni – élet-halál kérdése! A legnagyobb csoda az, ha valaki befogadja az örök életet, mely által egy rendszerváltás történik az életében. Az ádami bűnös természet helyett az isteni természet részesévé, a Menny állampolgárává válik.

A páli Evangéliumra épülő hangos imával életed Urává teheted Jézust. Tanításai által új reményt, új életcélt kapsz! Az emberiség Megváltója az életed része kíván lenni, hogy teljes életet élhess. Ő valamennyi lépésedet szerető figyelemmel kíséri, és vezetni szeretne minden területen, hogy áldott és sikeres légy!

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA – Teremtő Istenem, válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon imádkozom: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, Aki meghalt a bűneimért. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az életem Ura, Megváltója és Gyógyítója! Kérlek, Jézus, költözz a szívembe, és teremts újjá engem! Elfogadlak Téged, mint személyes Megváltómat, Uramat és Gyógyítómat! Hiszem, hogy a hittel elmondott megvallásom által megváltást nyertem, és újjászülettem Krisztusban! Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus az örök életemet! Ámen. (Róm. 10,9–10)

Isten ezt követően a legszívesebben a Szent Szellemét (Lelkét) ajándékozná mindazoknak, akik szívből kérik Tőle. (Luk. 11,13) A Biblia állítja: aki kér, az kap! Ha Jézus befogadásával újjászülettel, akkor Isten gyermekeként te is kérheted Isten ingyen ajándékát!

IMA A SZENT SZELLEM KERESZTSÉGÉRT – Mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem Tőled a Szent Szellemet. Töltsd be a szívemet a Szent Szellemmel! Keresztelj meg a Szent Szellemmel! Köszönöm, hogy meghallgattad az imámat, és hittel elfogadom, hogy megkereszteltél a Szent Szellemmel. Így betöltekeztem, beteljesedtem, teljes lett a szívem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Szellem adja a kiejtést. Isten Szelleme örökké bennem él, velem marad és elvezet minden igazságra. Ámen. (Luk. 11,13)

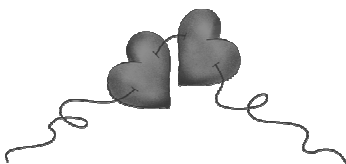
KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

E kötet nem jöhetett volna létre tisztelt előljáróim tiszta evangéliumi tanítása, a számomra adatott szellemi kapcsolatok, önkéntes segítők és szerető családom áldozatos hozzáállása nélkül. Köszönöm Istennek az ő életüket, a mindenre kiterjedő figyelmüket és az odaadó fáradozásukat.

A könyv létrejöttében komoly szerepet játszottak az alább felsorolt lelkipásztorok szellemi kijelentései. Ezek az egyedi gyöngyszemek itt rendszerezetten felhasználva és „hálóba” kötve áldássá válnak a Tisztelt Olvasó számára, mert a már rendelkezésükre álló világosságot kár lenne véka alá rejteni vagy ismételtelen fohászkodni érte.

Hálás a szívem a következő prédikátorok szolgálatáért, mert a Békevár című könyv elsősorban az ő tanításaikra támaszkodik: Bill Kaiser, Gary Chapman, Jackie Mize, Jim Sanders és felesége Sandersné dr. Kovács Erzsébet, Jimmy Evans, Keith és Phyllis Moore, Ken és Lynette Hagin, Kenneth Copeland, Kenneth Hagin, Kenneth Hagin Jr., Linda Dillow, Lynne Hammond, Simon Jacobson, Stormie Omartian

Köszönet illeti mindazok munkáját, akik részt vettek a KSZE gondozásában megjelent revideált *Károli Biblia* nyomtatott és online megjelenésében. Az idézett igeversék többsége a KSZE gondozásában kiadott, revideált *Károli fordításból* származik, amely a *King James Biblia* számozását követi. Az ettől eltérők külön jelezve. Online elérhetőség: <http://biblia.jezusert.com> illetve idővel a www.ksze.org oldalon.

IV. PROBLÉMAKEZELÉS

194. Szabad haragudni

Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon. – Efézus 4,26

A házasság „karbantartásának” témakörébe beletartozik a *konfliktuskezelés*, azaz a házasságon belüli összeütközések sikeres megoldása is. A közismert igehely így kezdődik: „Ám haragudjatok...” – tegyük hozzá gyorsan: de tanuljuk meg jól kezelni az indulatainkat, hogy el ne mérgesedjen a helyzet!

Jimmy Evans feleségével, Karennel alapította a Marriage Today (A házasság ma) szolgálatot, melynek elsődleges célja, hogy a keresztény házastársaknak, családoknak útmutatást nyújtson arra vonatkozóan, hogy hogyan tudják az *isteni fajta szeretetet* megvalósítani az életükben, hogyan tudják a családot az Ige szilárd alapjára építeni és fenntartani.

Jimmy és Karen házassága nem indult zökkenőmentesen, később már majdnem eljutottak a válásig, amikor végre megnyitották magukat az Úr vezetésének, és hagyták, hogy Ő szelíden átformálja őket és az életüket. Azóta gyönyörű, bensőséges a kapcsolatuk. Isten királyságában rengeteg családnak jelentett olykor már életmentő segítséget a szolgálatuk során megnyilvánuló isteni bölcsesség és szeretet. Az ő tanításaikból meríték elsőként.

‘Igen fontos megtanulnunk a *konfliktusok* kezelésének a módját! A házasságunkban is (mint az élet minden területén) feltétlenül találkozunk problémákkal. Ha nem vagyunk képesek (készek) sikeresen megoldani azokat, idővel elfojtott indulatokat és érzelmi *eltávolodást* okoznak.

Minden házasságban vannak problémák, még a jókban is. A jó és a rossz házasság közötti különbséget voltaképpen az teszi, hogy mennyire vagyunk képesek megoldani a problémáinkat. Mindenki el tudja sajátítani a sikeres *megoldás képességét!* A múltban elkövetett hibák ellenére meg tudjuk fordítani a házasságunk és az életünk irányát, ha ezt *elsajátítjuk*. Természetesen ezek a módszerek nemcsak a házasságban működnek, hanem minden kapcsolatban a segítségünkre lehetnek.

A téma fontossága miatt megvizsgáljuk a felmerülő problémák kezelésének különböző módjait. Kezdjük a *harag* kezelésének kérdésével. Az Efézus 4,26 így szól: „Haragudjál, ám ne vétkezzél, ne menjen le a Nap a te haragodon...” (NKJV) Az első, amire Pál apostol tanít minket: *ismerjük el*, hogy

haragszunk. Azt mondja: „Haragudjatok...” Ha *letagadod* a haragodat, attól még nem múlik el, sőt addig-addig növekszik, amíg pusztító és kezelhetetlen módon *kitör*.

195. A harag kifejezése

Haragudjatok, de ne vétkezzetek: beszéljetek szívetekkel a ti ágyasházatokban és csillapodjatok! – Zsoltár 4,4

‘Amikor Karennel összeházasodtunk, nem tudtuk, mihez kezdjünk az *indulatainkkal*. Mindketten rengeteg indulatot halmoztunk fel magunkban, és szinte minden harmadik hónapban egy erős csatározásnál kötöttünk ki. Előfordult, hogy ezek az összecsapásaink a legostobább apróságon törtek ki, de azok csak a szikrák voltak, amik előidézték a *felhalmozott harag* robbanását.

Az idők során megtanultuk, hogy nem szabad a haragunkkal lefeküdni. Nemcsak a saját indulatunkat tanultuk meg elfogadni, hanem azt is, hogy meg kell adnunk a másinak a *jogot* arra, hogy *haragudjon*, és *ki is fejezhesse*. A rosszul működő kapcsolatokban mindig helytelenül kezelik a haragot. Ez több formában is jelentkezhet: a folyton kitörő haragtól – ami megsebzí a másikat –, egészen addig, hogy az ember a saját haragjától retteg, és attól, hogy mi történne, ha őszintén kimutatná. Sokan élnek a saját és a társuk haragjától való *félelemben*. Ez az egyik útja a biztos *kudarnak*.

A harag, jó vagy rossz, mindenképpen valóságos. Emberek lévén időnként haragra gerjedünk. Előfordul, hogy azért, mert valóban méltánytalanságot követtek el ellenünk. Máskor az a kiváltója, hogy még nem vagyunk eléggé felnövekedettek, illetőleg irreális elvárásaink vannak, esetleg az önzés gerjeszti. Amikor haragszom, és szükségem van a feloldására, akkor nem azt hangoztatom, hogy igazam van, csak azt, hogy *mérges* vagyok.

Ha megtanulod, *őszintén kifejezni* a haragodat, és ezt a társadnak is megengeded, megtetted az első lépést a *siker*es konfliktusmegoldáshoz. Emlékezz, Pál azt mondta: „Haragudjatok, ám ne vétkezzetek...”

Ha már képes vagy elfogadni a haragodat, akkor azt is el kell határoznod, hogy a megfelelő módon *kezeled* az indulataidat. Soha nem használhatod a haragodat arra, hogy helytelen viselkedést igazolj vele. Az eredmény nem menti az eszközt, nem teszi jogossá. Létfontosságú kérdés, hogyan oldjuk meg a konfliktusokat. Mindenképpen tiszteletet kell mutatnunk Isten iránt, és a társunk méltósága iránt is.

Arra bátorítalak, hogy vizsgálj meg a szívedet a haraggal kapcsolatban, és hogy helyesen kezeled-e azt. Ha házas vagy, arra buzdítalak, hogy beszéljessetek erről a társaddal.'

196. A harag feloldása

Szűnj meg a haragtól, hagyd el a mérgeket; ne bosszankodj, csak rosszra vinné! – Zsoltár 37,8

'Az előző részben arról volt szó, miért fontos, hogy el tudjuk fogadni a haragunkat, és helyesen tudjuk kezelni. A Biblia azt tanítja: „...ám haragudjatok, de ne vétkezzetek...” (Ef. 4,26 NKJV). Magyarán szólva, nem szabad letagadnunk a haragunkat. De az sem jogos, hogy a helytelen viselkedésünket igazoljuk vele.

A konfliktus helyes megoldása azzal kezdődik, hogy *elfogadjuk* a haragunkat (nem annak fenntartását, hanem magát a tényt, hogy éppen haragot érzünk), és hogy ezt megengedjük a társunknak is hasonló esetben. A második lépés, hogyan *konfrontálódunk* (ütközünk) egymással. Vannak olyan indulatok, amiket lehet imával vagy önmagunkban kezelni, a házastársunk viselkedésével kapcsolatos haragunk azonban legnagyobb részt *megbeszélést* igényel.

Meg kell tehát tanulnunk, hogyan tudunk helyesen *közeledni* a másikkhoz, amikor indulat van bennünk. Ez egy igen fontos lecke, hiszen a zabolátlan vagy méltatlan harag pusztító hatású. Az egymással való *szembesüléssel* kapcsolatban először is azt kell megtanulnunk, hogy *várjunk* vele addig, amíg az indulatunkat képesek vagyunk irányítani, de kerüljön sor a konfliktus megbeszélésére lehetőleg még *aznap*. Az Efézus 4,26-27 (NKJV) szerint: „...ne menjen le a Nap a ti haragotokon, se az ördögnek helyet ne adjatok.”

Ha feloldatlan haraggal zárjuk a napot, lehetőséget adunk az ördögnek, hogy magyarázatot hozzon nekünk házastársunk viselkedésére, és *vádolja* őt. Az Efézus 4,27 versben szereplő „ördög” szó (görögül „diabolos”) *vádlót* jelent. Várj egy-két órát, amíg uralni tudod az érzelmeidet, de semmi esetre ne szokd meg, hogy haragosan fekszel le este, és napokat vagy heteket vársz, míg előhozod a problémát. Ne engedd meg még a mosolyszünetet sem.'

(Élénken él bennem az az 1977-es szeptemberi nap, amikor az oltár előtt álltunk, és az eskető pap így szólt: „a nap soha ne nyugodjon le a haragotok mögött”! Miután két évtizedre rá újjászülettünk, ismertem csak fel, hogy az efézusi levél egy idézetét hallottuk akkor. – Szerk. megj.)

197. A feloldatlan harag

...és sokakat meggyászolok azok közül, akik korábban vétkeztek és meg nem tértek a tisztátalanságból, paráznaságból és bujaságból, amit elkövettek. – 2Korinthus 12,21

‘A ma haragja még nagyon jól kezelhető. A tegnap haragja veszélyes, mert már érlelődött benned, és a diabolos, a vádló is megkörnyékezett már. Ő mestere annak, hogy megosszon bennünket, szakadásokat és támadásokat idézzon elő. Emlékezz, ő hazug és a hazugság atyja és gonoszak az indítékai. (Ján. 8,44) Azon munkálkodik, hogy a házastársad ellen hangoljon és meggyőzzön, hogy a társad ellened fordult. A megoldatlan harag nyitott ajtó ehhez.

Amikor még friss házások voltunk Karennel, akár hónapokig is haraggal a szívünkben éltünk egymás mellett. Amikor megharagudtunk, elhallgattunk, csendben voltunk. Ilyen az én természetes személyiségem. Amikor a legmérgesebb vagyok, akkor vagyok a legcsendesebb. Ez rövidtávon rendben is van, mert megakadályozza, hogy indulatból olyat tegyek, vagy mondjak, amit később megbánnék. Hosszú távon azonban nagyon rossz hatású.

Az évek során megtanultuk, hogy ne viselkedjünk így: megharagszunk és elhallgatunk. Tudjuk, hogy milyen veszélyes a *feloldatlan* harag révén helyet adni az ördögnek a házasságunkban. Megszoktuk, hogy szeretettel *szembenézzünk* indulatainkkal nap mint nap. Egy jó kapcsolatban ez egyszerűen a *háztartás része*. Ez a szokás fogja a haragot és szelíd házi cicává változtatja. Ha a haragodat megőrizve fekszel le, az ordító oroszlánná nővi ki magát. *Indulat* mindig is lesz a házasságban, de a mértékét és a természetét az határozza meg, hogy hogyan *kezeled* azt.

Nem kell félned a haragtól. Minden emberi kapcsolatban előfordul. Az első, amit tenned kell, hogy megengeded a magad és a társad számára is, hogy *őszinték* lehessetek az indulataitokkal kapcsolatban. A második lépés, hogy még aznap megbeszélitek, de várni kell egy pár percet vagy órát, míg uralni tudod az érzelmeidet, hogy ne mondj, vagy tegyél semmi olyat, amit később megbánnál, illetve ami megsértené a hitvesedet.

Beszéljetekek erről egymással. Határozzátok el, hogy mindkettőtöknek meglesz a szabadsága. Szükség esetén beszélhet a negatív érzéseiről is, retorzió nélkül. Azt is határozzátok el, hogy többet nem fekszetek le a haragotokkal, megbeszélitek a dolgokat, és megoldást kerestek rá. Ez létfontosságú dolog a házasság sikerének érdekében.’

198. Sorsdöntő percek

Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által. – 1Korinthus 10,10

‘Az előző részekben taglaltam, hogy milyen fontos *őszintének* lenni az indulatainkat illetően, és hogy még *aznap* foglalkoznunk kell a haragunkkal. Most arról szólok, hogy *milyen tónusban beszéljük meg*, ha haragszunk egymásra.

Kutatások igazolják, hogy a házastársak közötti bárminemű összetűzés esetén az első *három perc* dönti el a párbeszéd kimenetelét. A nyers, goromba kezdés már az elején kudarcra ítéli a beszélgetést. Vagyis ha azzal kezdjük, hogy kiabálunk, vádaskodunk, fenyegetőzünk, sértegetünk stb. Kerüljük a zúgolódást is, mert azzal könnyen ajtót nyithatunk az ördögnek.

Ismétlem, az dönti el a kimenetelt, hogy *hogyan kezdjük* a párbeszédet. Tehát, ha nem a megfelelő hangnemben kezdted, akkor jobb, ha rögtön be is fejezed, és néhány perc vagy óra múlva ismét nekirugaszkodsz. Az is nagyon fontos, hogy *kérjünk bocsánatot* és vállaljuk a felelősséget minden gonosz, bántó mondatért, amit elejtettünk a vita során.

Ha haragot érzel, fontos, hogy azt megbeszéljétek egymással. Mint láthattuk, veszélyes a haragunkkal lefeküdni, mivel lehetőséget ad az ördögnek (a vádlónak), hogy az ő értelmezésében vizsgáljuk a másik viselkedését és indítékait. Mert ez azt eredményezi, hogy felfegyverkezve közeledünk, vádaskodással és verbális (szóbeli) agresszióval.

Ez a másikat azonnal egy védekező, látszólag a *nincs esély a győzelemre* pozícióba kényszerítené. Csak egyet tehetne: beismeri, hogy ő hibázott, és a bocsánatunkért esedezik. Ez pedig nem sűrűn fog bekövetkezni!’

199. Megfelelő hozzáállás

Ezzel [nyelvünkkel] áldjuk az Istent és Atyát, és ezzel átkozzuk az embereket, akik az Isten hasonlatosságára teremttettek. – Jakab 3,9

‘A megfelelő hozzáállás a következő: Meg kell erősíteni a szeretetedet és a társadhoz való elkötelezettségedet. Valahogy így: „Drágám, dühös vagyok, és beszélni szeretnék veled. Mielőtt elmondom, mit szeretnék, azt akarom, hogy tudd, *szeretlek*, és *elköteleztem* magam melletted. Boldoggá tesz, hogy házasság vagyunk, és tudom, hogy ezt a problémát is meg fogjuk oldani. Lehet, hogy nincs igazam, de beszélnem kell erről, neked meg tudnod kell, mit érzek.”

Ha így kezded a beszélgetést, a társad semmiképpen nem érzi magát fenyegetve. A szelíd, megerősítő tónus a lehető legjobb légkört teremti ahhoz, hogy meghallgasson, és indulatok nélkül, a megoldást keresvén válaszoljon.

Sokan elveve úgy kezdik, hogy válassal fenyegetőznek, és sértéseket vágnak a társuk fejéhez. Emlékezz erre: a *szavaknak* ereje van, és megmaradnak. A Biblia azt mondja, hogy „az élet és a halál a nyelv hatalmában van” (Péld. 18,21 NKJV). Azok, akik ezt nem értik, rendre megbántják egymást, és a boldogság elérésétől egyre távolodnak.

Azok, akik értik a *szavakban* rejlő hatalmat, felismerik, hogy óvatosnak kell lenni azzal kapcsolatban, hogy mit mondanak ki. Ez az alapelv sehol nem olyan fontos, mint a probléma, a konfliktus kezelésében. Amikor sérelmünk van, elutasítást és haragot érzünk, nagyon is irányításunk alatt kell tartanunk a szavainkat. Ez az a helyzet, amikor nem engedhetjük meg, hogy az érzelmeink irányítsanak. A *bölcsességnek* kell uralnia szavainkat.

Ahhoz, hogy sikeresen oldjuk meg a helyzetet, a *szerepet* és a *megerősítés* szavaival kell kezdenünk a beszélgetést. Ne feledd, hogy szinte minden helyzetben az első három perc dönti el a vita kimenetelét. Élj bölcsen ezzel a felismeréssel, és a házasságod látja majd a gyümölcseit. Élj az áldásokkal.’

200. Panasz

Én sem tartóztatom hát meg az én számat; szólok az én szellemem fájdalmában, és panaszkodom az én lelkem keserűségében. – Jób 7,11

‘Most arról szeretnék beszélni, hogy mi a különbség a *panasz* és a *kritika* között. A *panasz* *rólunk* szól, a *kritika* pedig egy *másik* személyről. Ha szeretnénk megoldani a problémákat, nagyon fontos megértenünk a következő alapszabályt: Mindig *mond* el a panaszodat, de soha *ne* kritizálj!

Mindegyikünknek joga van arra, hogy elmondhassa a panaszát a társának. Tudatosítanunk kell ezt, hogy a másik is bátran közölje a gondjait. Egy egészséges házasságban mindkét félnek szabadsága van a *nyílt beszédre*, a retorziótól vagy a megszegyenüléstől való félelem nélkül.

Amikor elmondjuk a panaszunkat, nem szabad elfelejtenünk, hogy az nem a másikról szól, hanem *rólunk*. Bármilyen is az, ami minket felzaklatott, a hangsúly azon van, hogy *mi érzünk* valamit. Vegyük például, hogy Karen valami olyat tett, ami

engem bosszant, és én emiatt beszélgetést kezdek vele. Valahogy így: „Karen, ma reggel olyan türelmetlen voltál velem, és ez úgy zavar engem. Nem tudom, mi volt a baj, rám voltál mérges, vagy valami másról van szó, de én nem szeretem, amikor így válaszolsz. Ha valamivel felmérgesítettelek, szeretném, ha elmondanád.”

Látod, nem vádaskodással, vagy támadással kezdtem. Azzal kezdtem, hogy elmondtam, hogyan *érzek*, és közöltem, hogy szeretném *tudni*, mi történt. Beleértve, hogy ha valamit rosszul tettem, azt is szeretném tudni és vállalni érte a felelősséget. Ha így elmondjuk a panaszunkat, akkor mindent megbeszélhetünk, anélkül, hogy rosszindulattal illetnénk, vagy védekező állásba kényszerítenénk a másikat.’

201. Kritizálás

A bolondnak haragja azon napon megismertetik; elfedezi pedig a szidalmat az eszes ember. – Példabeszédek 12,16

‘A kritizálás teljesen más. A kritika (szidalom) a másik emberre irányul, miközben *vádol*, és ezzel *védekezésre* kényszeríti őt. Ha ugyanazt, amit előzőleg mondtam Karennek, kritikus hangnemben tettem volna, az valami ilyesmi lenne: „Karen, ma reggel türelmetlen voltál velem, és ezt nem szeretem. Valami nincs rendben veled; szeretném, ha rájönnél, hogy mi az, és helyre hoznád. Nem érdelem meg, hogy így viselkedj velem. Én semmi rosszat nem tettem, te meg mindig olyan forrófejű vagy. Legközelebb nem leszek ilyen szelíd!”

Látod a különbséget a kritika és a panasz között? Ha elmondjuk a *panaszunkat*, akkor azzal *elmagyarázzuk* a problémát, és *barátságos légkört* teremtünk arra, hogy a másik is elmondhassa a saját meglátását. Mivel az egész arra összpontosul, hogy én mit érzek, és nem az ő viselkedését próbálom meg értelmezni, a beszélgetés *udvarias* és *építő* jellegű marad.

A *kritika* azonnal csatateret képez. A beszélgetés kezdeményezője ítélőbíróvá válik, a másik fél meg vádlottá, akinek egy ellenséges környezetben kell bizonyítania ártatlanságát. Tehát a lényeg – a kritika *nem vezet célra*.

Ügyeljünk, hogy az ilyen beszélgetéseket *megerősítő* szavakkal és a társunk iránt kifejezett *tisztelettel* kezdjük. A kutatások igazolják, hogy a beszélgetések hangvétele csak ritkán tud az első három percre jellemzőhöz képest javulni. Ezért fontos, hogy *mondjuk* el ugyan a panaszunkat, de *ne* kritizáljunk. Mielőtt belekezdesz egy ilyen beszélgetésbe, vedd irányí-

tásod alá az *érzelmeidet*, és felügyeld a *szádat* is. Arra koncentrálj, hogy benned milyen érzéseket váltott ki a dolog, és *adj lehetőséget* a társadnak, hogy ő ugyanúgy elmondhassa az észrevételeit, és megmagyarázhassa, hogy mi zajlik benne.

Ha így teszel, azt fogod tapasztalni, hogy *ez sok gyümölcsöt* fog hozni. A beszélgetéseitek sokkal fesztelenebbek és eredményesebbek lesznek. Sokkal szabadabban tudtok majd beszélni, anélkül, hogy egymást megbántanátok. Mindez az *intimitást* és *barátságot* építi. Segít, hogy megoldjátok a problémákat, miközben megőrzitek és elmélyítitek az egymás iránti jóakaratot. Ez az eredménye a sikeres konfliktuskezelésnek.'

202. Libikóka-szindróma (1)

Az ő igazságának mérlegével mérjen meg engem, és megismeri Isten az én ártatlanságomat! – Jób 31,6

Létezik egy nem veszélytelen jelenség, ami sok házasságban ismert: a libikóka-szindróma. Akkor alakulhat ki, ha *természetes* emberi ösztönünkkel reagálunk a házastársunk viselkedésére. Amikor az egyik fél helytelen, szélsőséges irányba tér el, a másik szinte mindig az *ellenkező szélsőség* felé indul, mert így szeretne korrigálni, illetve megvédeni magát és a házassági szövetséget.

Képzeljük el, amint egy játszótéren két gyerek ül szemtől szemben egy mérleghinta közepén. Amíg *középen* maradnak, közel vannak egymáshoz, és *egyensúlyban* vannak. Mi történik, ha egyikük elmozdul hátra? Egy libikókán ülve, bármit is csinál a másik a szemközti oldalon, az *hat rád* – így van ez a házasságban is.

Ha a libikókán a másik fél elmozdul hátra, akkor neked is azt kell tenned, amennyiben meg akarod tartani az egyensúlyt. Ha ő tovább mozog hátrafelé, neked is azt kell tenned. Ha a hasonlatunknál maradunk, mindkét fél számára az a *legszélsőségesebb* helyzet, ha saját térfelének a legvégén helyezkedik el. A házasságban (a kapcsolatban) ez veszélyt rejt magában.

A valós életben ugyanis ez a következőképpen működik:

- ha az egyik fél nem tudja helyesen kezelni a *pénzt*, folyton túlköltenek, ezért a másik szélsőséges takarékosági intézkedéseket hoz, hogy megóvja a pénzüket;
- ha az egyik fél nem ápol szoros kapcsolatot a *gyerekekkel*, távolságtartó, nem fegyelmezi őket, így a másíknak kell felvállalni a fegyelmező szerepét, ezért *rátapad* a gyerekekre, túlságos féltéssel és/vagy szigorral reagál;
- ha az egyik fanatikusan *vallásos* lesz, és törvénykező légkört próbál az otthonára erőltetni, a másik emiatt nekifeszül a

korlátoknak, hogy egy kis szabadságot, derűt lopjon be, egyensúlyt tartson fenn a családban, amit a törvénykező fél bűnnek és a világgal való lepaktálásnak tart.

Sok más példát is sorolhatnánk, de a lényeg bizonyára érthető. Arról van szó, hogy amikor a társunk tanúsította változást negatívnak ítéljük, a természetes emberi reakciónk az, hogy a *kiegyensúlyozó* szerepét felvéve megpróbáljuk kiigazítani. Ez a *libikóka-szindróma*. Szinte minden házaspár előtt ismert. Vannak, akiknél olyan méreteket ölt, ami már szenvedést okoz, egyes esetekben válást eredményez.

Hogyan lehet elkerülni az ilyen helyzeteket? Úgy, ha foglalkozol vele, ha *megbeszéled* a társaddal, miért nem tetszik neked a viselkedése, és *nem* engedsz a szélre húzó erőnek. A szélsőséges magatartásukat sokan a társuk viselkedésére vezetik vissza. Igen ám, de a másik fél szintén ezzel igazolja önmagát.'

203. Libikóka-szindróma (2)

Az Úré az igaz mérték és mérőserpenyő, az ő műve minden mérőkö. – Példabeszédek 16,11

‘Nézzük meg közelebbről a *törvénykező vallásos* kontra „bűnös” esetet. A „bűnös” azzal igazolja a viselkedését, hogy nem akar egy rideg, bezárt házasságban élni. Nem lehet őt hibáztatni ezért, még akkor sem, ha egyes tetteivel túllőne a célon. A szuperszellemi házastárs pedig azzal revolverez, hogy neki kell a házasság szellemi öréneke, megváltójának lenni. Magasra kell állítania a mércét, hogy megfelelő engesztelést nyújtson elvetemült házastársáért, annak reményében, hogy egy nap majd helyükre kerülnek a dolgok.

Kinek van igaza, és ki téved? Mindketten helytelenül vélekednek és cselekszenek, egyikük sem tudja kellően igazolni a viselkedését. Amikor Ádám és Éva elbuktak, mindketten elhárították magukról a felelősséget a tetteikért, és *mást okoltak*. (1Móz. 3,12-13) Függetlenül attól, hogyan viselkedik a házastársunk, nekünk helyesen kell cselekednünk. Nem igazolhatom, nem menthetem fel magam a társam magatartására hivatkozva.

A *megoldás* három lépésből áll:

– Az **ELSŐ** lépés a szeretetteljes *kommunikáció*. Beszéljess a hitveseddel a viselkedéséről, és mondd el neki, hogy *távolságot* érzel kettőtök között. Ne reagálj helytelenül, hiszen azzal még nagyobbra növelnéd a távolságot.

– A **MÁSODIK** lépés az, hogy felvállalod a *felelősséget* saját tetteidért, viselkedésedért. Emlékezz, szemtől szemben kezdtétek

a *libikóka* közepén ülve. Ha elmozdultál onnan, hibáztál. Az nem a házastársad hibája volt. Légy alázatos, és vedd észre, hogy a társad viselkedése arra lehet a *válasz*, hogy eltávolodtál tőle.

– A **HARMADIK** lépés a *segítség* keresése. Ha egyedül nem tudod megoldani a helyzetet, ne csak üldögélj, miközben egyre nő köztetek a távolság, és egyre nagyobb lesz a probléma. Keress segítséget! Légy hajlandó tanácsot kérni és elfogadni! Ne nyugodj meg addig, amíg nem ültök újra szemtől szemben egymással a *libikóka közepén*! Emlékezz, ott kezdtétek és a házasságotok során megélt legszebb időszakokat mind ott töltöttétek!

204. Fontos változás

Miképpen a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige által. – Efézus 5,25-26

‘Emlékszem, hogy amikor egyszer veszekedtünk Karennel, milyen zaklatott voltam. Egyre csak azt hajtogattam neki, mit érzek, és próbáltam meggyőzni, hogy hibáztott és nincs igaza. Nem jártam sikerrel, és ez még jobban felzaklatott.

Emlékszem, egyszer csak így szólt: „Jimmy, bárcsak felvettem volna, hogyan beszéltél velem. El sem hinnéd, milyen nyers vagy ilyenkor.” Én erre: „Nem vagyok nyers veled!” Ebből nem engedtem, ráadásul feleltem a hangom. Ő meg csak nézett rám. Nem volt túl eredményes párbeszéd.

Néhány nappal később afelől *imádkoztam*, amit Karen mondott, és a kapcsolatunkért úgy általában. Nem mondanám, hogy közel voltunk a váláshoz, de volt egy-két dolog, amit nem tudtunk megoldani. Karent leginkább az bántotta, *ahogyan beszéltem* vele. Nekem pedig az volt a legnagyobb sérelmem, hogy *nem figyelt* rám.

Aznap reggel, miközben imádkoztam, az Úr egy olyan *látást* adott, ami rendkívüli módon *megváltoztatott* engem és a kapcsolatunkat is. Az efézusi levél 5. részét olvastam, ahol az áll, hogy Jézus a menyasszonyát „megmossa a víz fürdőjében, az Igével”. (Ef. 5,26) Hirtelen láttam magam, amint vétkeimtől beszennyezve állok Jézus előtt. Azután azt láttam, hogy vizet merít a kezével, és nagyon *gyengéden* a fejemre önti.

Nyomban megértettem, hogy Jézus egy életre szólóan elkötelezte magát arra, hogy folyamatosan *megtisztít* és *formál* engem az Igéje által. Egyáltalán nem volt nyers, durva. Éppen ellenkezőleg, nagyon gyengéd és *szeretetteljes* volt. Úgy, ahogy azt a harminchárom év alatt tapasztaltam, mióta Vele járok.

Kétség nem fér hozzá, hogy Ő a legtürelemesebb személy, akit valaha ismertem.

Miután láttam, hogy Jézus milyen gyengéden mosott meg engem az Igéjében, nagyon frusztráló volt, ami utána következett. Láttam Karen gyönyörű menyasszonyi ruhájában, amin volt egy-két szennyfolt, én pedig egy locsolótömlővel próbáltam lemosni. Az erős vízszugár korbácsolta a testét, és szétszaggatta gyönyörű ruháját.

Azonnal megértettem, ahogy az Úr megmutatta nekem, mi a *különbség* az Ő természete és az enyém között, ami a kommunikációt és a mások megváltoztatását illeti. Rögtön megtértem ebből a hibámból az Úrhoz, és elkezdtem megváltoztatni Karennel szemben a viselkedésemet.'

205. Meghatározó változás

Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvéből. – Filippi 2,13

'Amikor legközelebb előfordult, hogy beszélnem kellett valamiről Karennel, elhatároztam, hogy csak *egyszer* mondom el *szereztetteljes* módon és a többit az Úrra bízom. Nagyon jól emlékszem az esetre. Ő a konyhában állt, és éppen valami olyat tett, ami nekem nagyon nem tetszett. A hűtő mellett álltam, és anélkül, hogy felemeltem volna a hangomat, elmondtam neki a véleményemet a dolgról. Aztán odaléptem hozzá, *megöleltem* és kísértáltam a konyhából.

Egy vagy két nap múlva elmondta, hogy látja, milyen *változáson* mentem keresztül és mennyire örül neki. Én ugyanúgy. Hosszú évekig próbáltam végigérintetni azt, amit kimondtam és kieroszakoltam az azonnali eredményt. Ez nem igazán sikerült, és sajnos csak negatív gyümölcsöket termelt a házasságunknak.

Amint én *megváltoztam*, minden más is *megváltozott*. Karen virult, mint egy rózsa, és kinyílt. A kapcsolatunk rengeteget fejlődött. Eljutottam oda, hogy egyszerűen *elmondom*, mit érzek, és a többit képes vagyok az *Úrra bízni*. (1Pét. 5,7) Rájöttem, hogy Ő sokkal alkalmasabb mások megváltoztatására és a kívánt eredmények elérésére, mint én.

Mást is megértettem. Tudom, hogy nem minden helyes, amit az ilyen *összekülönbözések* során gondolok, mondok, és ezeknek nem is kell az én elgondolásom alapján végbemenniük. Isten hűséges, és engem is formál ilyenkor a szeretetében.

Mondd el a társadnak az igazságot, a véleményedet, de *szeretetben* tedd, ne próbáld kikényszeríteni a változást. Ha iga-

zad van, az Úr társad lesz benne, és előhossa a kívánt eredményt. Ha pedig nincs igazad, hajlandónak kell lenned elfogadni, hogy esetleg *te* vagy az, akinek *változnia* kell. Az igazság erőteljes, hatalommal bír. Nincs szüksége a segítségünkre. Csak alkalmazd szeretettel, és csodákat fogsz látni!

206. Élősködők

A piócának két leánya van: add ide, add ide! – Példabeszédek 30,15

A következő néhány részlet Keith Moore prédikátor és felesége Phyllis házasságról szóló tanításából származik.

‘Phyllis és én nem azt kívánjuk elmondani, mi mindenre jöttünk rá a házassággal kapcsolatban, és hogy mi mindent tudunk róla. Sem azt, hogy szeretjük egymást, és *jobban* érezzük magunkat a bőrünkben, mint évekkkel ezelőtt.

Hálás vagyok ezért, és azért is, hogy a tudtokra adhatom, az Úr milyen munkát végzett rajtunk, hogyan segített nekünk. Milyen eredményekkel járt az Ő munkája a mi életünkben.

Nem a hibáitokat akarjuk kiigazítani, vagy benneteket kárhoytatni. Isten Igéje tesz szabaddá titeket! Ha megismered az igazságot, az *igazság* fog felszabadítani.

Mindent, amit nektek prédikálok, magamnak is mondom; ez így működik, nincs egyirányú tanítás, ami csak felétek szólna. Amivel most foglalkozunk, szerintem az egyik legkomolyabb kérdés.

Nem tudom, mennyire ismert a következő igevers: „A piócának két leánya van: add ide, add ide [*angol* fordítás szerint: Adj, Adj]! E három nem elégszik meg; négyen nem mondják: elég.” (Péld. 30,15) A *Káldi Neovulgáta* fordítás felszólító módban így szól: „Ide vele! Ide vele!”

A pióca... Mindenki tudja mi az a pióca? Ez egy nagy pióca. Héberül a szó szerinti jelentése *szívó*. Szóval az üzenetem címe: „Szipolyozol vagy vetsz?” A szipolyoz szó rokon értelmű szavai: megfej, pumpol – ami telhetetlenségre és élősködésre utal. Szomorú, de ez egy valós probléma.

Annyi ember van, aki bizonyos helyzetekben hálátlan, elégedetlen. Nem számít, mit teszel, soha semmi nem elég nekik. Vannak ilyen férfiak és vannak ilyen nők is. Mindig valami mást akarnak, soha nem elég, soha nem elégszenek meg. Nem veszik észre, de piócaként viselkednek. Folyton sírnak, kiabálnak: „Adj! Adj!” „Nem tetted ezt!” „Nem csináltad meg

azt!” „Tartozol nekem velem!” „Azt kellett volna csinálnod!” „Még! Még!” Hogyan hangzik?

Elszívna, mint egy pióca. Mi is az a pióca? A pióca egy *élősködő*. Mi az *élősködő*? Olyan élőlény, amelyik *más életéből él*. Ugye? Például a szúnyog. A pióca szó szerint kiszívja az élet vérét az áldozataiból. Igaz? A vérben élet van, és ők ezt az életet élik fel, de valaki másból nyerik, hogy fenntartsák önmagukat.’

207. A két kapcsolattípus

Mert szelet vetnek és vihart aratnak. – Hóseás 8,7

‘Rá fogtok jönni, hogy a kapcsolataink alapvetően e két nagy kategória egyikébe tartoznak: az *élősködő* vagy az *áldozat* típusúba. Felismeritek, hogy az emberek a kapcsolataikban legtöbbször vagy az egyik vagy a másik kategóriába sorolhatóak? Vagy *elvenni* szeretnének valamit a másik személyből, vagy folyton *adni* akarnak magukból valamit. Szipolyozni vagy befektetni.

Kapcsolataink igen nagy számban beleesnek valamelyik, az *élősködő* vagy az *áldozat* kategóriájába. Hiszem, hogy minden igevers céllal van a Bibliában. Amint a piócáról szóló igevers is. Ez nem kérdés! Pontosan meg van a szerepük és fontosak.

„A szegény emberből támadott elnyomója a szegényeknek hasonló a pusztító esőhöz, mely nem hágy kenyeret.” (Péld. 28,3) Az angol fordítás így szól: „Egy szegény ember, ki a szegényt elnyomja, hasonló a mindent elsöprő esőhöz, ami nem hagy eledelt.” Nem hagy ételmet (életet). Egy másik fordítás szerint: „Mikor egy szegény ember a szegényt nyomja el, az olyan, mint egy váratlan áradás, ami elsöpri az utolsó reményüket.” Más szavakkal, mint egy árvíz, ami semmit sem hagy maga után.

Amikor a szegény elnyomja a másik szegényt. Az ember, akinek nincs semmije, megpróbál elvenni valamit a másiktól, akinek még a semminél is kevesebb van. És mi marad nekik ezután? Abszolút semmi. Mint az a hely, amit elsöpört és letarolt az ár.

Az alatt a néhány év alatt, amióta szolgálók, Phyllisszel számtalan embert ismertünk meg, akiknek gondjuk volt a házasságukkal. Nem egy-két esetet, több százat láttunk az évek során. Férjek és feleségek gyötrődnek, karikásak, vörösek a szemeik, nem tudnak aludni.

Nyugodtan mondhatjuk, pokoli körülmények uralkodnak a hajlékukban. Nincs bennük egymás iránti szeretet, egyik jobbra ül, a másik balra. Düh és harag olvasható az arcukon, mintha kitörni készülnének. Próbálnak aranyosak lenni, de tudjátok

milyenek? Mint egy vízzel teli szivacs, megnyomkodod egy kicsit, és máris csepeg. Megkérded tőlük, mi a gond? Ahogy az egyik megszólal, rögtön rákezd a másik.'

208. Két követelődző

Semmi többet ne követeljetek, mint ami előtökbe rendeltetett.

– *Lukács 3,13*

'Ha megkérdezed ezeket a párokat, mi a problémájuk egymással, rögvest egymás torkának esnek.

– Csak mondd el!

– Nem, nem, mondd csak te előbb!

– Rendben! Szóval: nem csinálja ezt... Még azt sem tette meg... Az én igényeim őt egyáltalán nem érdeklik... Nem úgy gondoskodik rólam, ahogy kéne, semmit sem tesz meg értem.

Hogyan hangzik ez? Adj nekem! Ide velem! Nem adsz nekem! Egy percen belül a másik is rákezd:

– Nos, nekem is vannak igényeim! Te meg ezt nem tette meg értem! És mikor nekem erre lett volna szükségem, te nem álltál mellém! Nem törődsz velem, egyedül engem érdekel, te figyelmen kívül hagyod, és nem segítesz. És akkor még arról nem is beszéltünk, hogy...!

Ismerősen hangzik? Adj nekem!

– Adj nekem, igen, azt akarom!

– Nem, te adj énnekem!

– Nem, nem, te adj nekem!

És akkor jön a *vallásos* férj, és ezt mondja a feleségének:

– Tudod, mit mond a Biblia? *Köteles* vagy engedelmeskedni nekem, köteles vagy tisztelni engem, köteles vagy segíteni, amikor csak mondom!

– Nem, nem, a Biblia azt mondja, hogy *te vagy köteles* szeretni engem, és gondoskodni rólam, törődni velem!

– Majd ha úgy engedelmeskedsz nekem, ahogy köteles lennél, akkor majd én is úgy szeretlek, ahogy kellene.

– Nos, ha úgy szeretnél, ahogy kötelességed lenne, akkor talán én is úgy engedelmeskednék neked, ahogy kellene.

Hadd elemezzük egy kicsit, mi is történik itt valójában, mit mondanak mindketten?

– *Adj nekem! Nekem tartozol* ezzel... És ha tényleg *megkapom* tőled, talán... egyszer... majd én is visszaadok valamit...

– Nos, nem, dicsőség az Úrnak: *te* vagy az, akinek *adni* kellene! Neked kell valamit letenned az asztalra.'

209. Téves alapok

Szűnjél meg, fiam, hallgatni az olyan tanítást, mely téged arra visz, hogy a bölcsességnek Igéjétől eltévedj. – Példabeszédek 19,27

‘Folyvást halljuk az emberektől, hogy az egész életüket ilyen, nem igei vezérelvek irányítják:

– Tudod, drágám, a házasság egy fele-fele arányban szóló mondat.

Ki mondta? Nincs erre vonatkozó igehely!

– Nos, az egész adok-kapok módon működik.

Igen? Hol áll ez az Igében? Értitek ugye, miről beszélek? Emberek élete olyan dolgokra épül, amik nem igeiek, nem biblikusak. Tudjátok, én már jó néhány tanítást halottam a házasságról. Elolvastam egy pár könyvet is. Nagyon sokan próbáltak rájönni, mi jelenti a legnagyobb gondot a házasságban.

Sokan úgy vélik, meg is találták: a kommunikáció hiánya. A rossz kommunikáció – mondják gyakran – a legnagyobb gond a házasságban.

Mások azt mondják:

– Hát tudod, hogy van: gyerekek... pénz... szex... és vallás.

Mi okozza a legnagyobb problémát a házasságban? Az előző felsorolás egyike? A kommunikáció hiánya? Nem! Ti tökéletesen kommunikáltok egymással, ez nem is kérdés. Nem tudok egyetlen érteni azokkal, akik azt mondják, a legnagyobb gond a kommunikáció hiánya. Nem értek egyet ezzel. Tönkreteheted te a házasságodat úgy is, hogy közben tökéletesen kommunikálsz:

– Nyugodtan megmondhatod nekem, mit érzel, meghallgatlak, mondd csak!

– Nos, utálok a képedet! Rosszul vagyok, ha rád nézek! Nem bírom elviselni, ha mellettem vagy!

– Igen? Én is utálok a képedet!

Mit gondolsz? Nem tudsz kommunikálni? Dehogyan. Na, most hol tartunk? Kommunikálunk, nem? Elmondjuk egymásnak pontosan, mit érzünk! Én erre azt mondom, szellemi embereknek *nem* arra kellene hagyatkozniuk, hogy mit *éreznek*. És most nyomatékosítani szeretném nektek, hogy a legnagyobb gond a házasságban „ö” betűvel kezdődik: *önzés!*

210. Önzés

A szeretet nem ragaszkodik saját jogaihoz vagy útjaihoz, mert nem keresi a maga hasznát... – 1Korinthus 13,5 (Bővített fordítás)

‘Minden gond legnagyobb forrása a házasságban az önzés. Ez a hiba, itt véted el az Újtestamentum parancsolatában való

járást. Ami azt mondja: *szeress*. Igazából ebben rejlik a hiba. Egyike a legnagyobb dolgoknak az, amit az 1Korinthus 13-ban láthattok arról, hogy mi a szeretet:

A szeretet nem keresi a maga hasznát. (1Kor. 13,5) Igaz? Nem mindig magára gondol, vagy magáról beszél. Nem arról, hogy *nekem* mire van szükségem. A piócának két lánya van, és mindig azt mondják: „Ide vele! Adj nekem!” Ők piócák.

Hányan szeretnétek eldönteni, hogy nem lesztek piócák? Nem lesztek élősködők. Nem lesztek olyanok, akik folyton elnyomnak valaki mást. Ahogy az Igében olvastuk: a szegény, akinek semmije nem volt, elnyom valaki mást, akinek semmije sincs. Mire jutunk így? Lesz egy üres asztalunk, ami úgy néz ki, mintha az ár söpört volna végig rajta, morzsát sem hagyva.

Két ember, akik veszekednek egymással:

– Nem adod meg nekem, ami kell!

– Tudod mit? Te nem adod meg nekem!

– Hogyan képezed, hogy bármit is kaphatsz tőlem, mikor semmit nem adsz nekem.

Mindkét ember *szipolyoz*, próbálnak kihúzni valamit a másiktól. Mivel egyikük sem *ad* semmit, így semmit sem kaphatnak. Így jutnak el odáig, hogy már *sivár* a házasságuk. Ugyanabban az ágyban fekszenek, mégis úgy érzik, mintha *mérföldekre* lennének egymástól. Így lehet eljutni az elhidegülésig. Ez a nagy probléma. Az önzés!

De itt a jó hír! Megvilágosodást kaphatsz arról, hogyan kerülhetsz ki egy rossz helyzetből. Hogyan kerülhetsz ki egy rossz anyagi helyzetből? Mire van szükséged anyagi helyzetted helyreállításához? Aratásra van szükséged.

Aratásra van szükséged, úgy értem: szükséged van arra, hogy pénz folyjon be hozzád. Anyagi *betakarításra* van szükséged. Mi előzi meg az aratást?... Vetés! Hogyan jöhetsz ki ebből a rossz helyzetből? *Magvetéssel!*

211. Pénz-aratás

Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek. – 2Korinthus 8,9

Két példán keresztül, a pénz- és a gyógyulás-aratáson át szeretném bemutatni, hogyan is kell elvetni az isteni fajta szeretet magjait, hogy aztán learathassuk.

Évtizedekkel ezelőtt Phyllis és én (Keith) le voltunk égve, mindenkinek tartoztunk, kifogytunk a hitelezőkből, eladtunk

mindent, amit tudtunk. Egyszóval igen rossz helyzetben voltunk. Aztán *kijelentést* kaptam, amitől nagyon izgatott lettem, mert hirtelen megláttam, hogyan tudok kimászni ebből a helyzetből. Elkezdtünk *vetni*. Először csak kis adagokban; öt dollárt, aztán tíz dollárt, később húsz dollárt, s hamarosan jobban kezdett menni a sorunk. Adakoztunk ötven dollárt, majd százat. Eltelt még egy kis idő, s már ezer dollárt vetettünk, és kijöttünk a szorult helyzetből, megszabadultunk a gondok terhétől.

Nektek is abba kell hagynotok azt, hogy mindig a gondokra koncentráltok, hogy folytonosan a szükségéről beszéltek. Fel kell hagynotok azzal, hogy mindig arról beszéltek, mitek nincs, és hogy tennetek kellene valamit ellene.

Vessetek! Anyagi magot vessetek, és kezdjétek el úgy beszélni dolgokról, amik még nincsenek, mintha már léteznének. (Róm. 4,17) Abban a pillanatban, hogy ezt megteszitek, elkezdtek egyesbe jönni. Remélem, értitek. Ülsz naphosszat, sajnálsz magad, nézed a számlákat, és arról beszélsz, amid nincs:

– Szükségünk van nyolcvanezer dollárra, és nekem egy ezresem sincs. Honnan fogom összeszedni?

Egyfolytában mondogatod:

– Szükségem van pénzre! Pénzre van szükségem! Pénzt kell szereznem! Le vagyok égve, rossz formában vagyok!

Ha sokáig így folytatod, teljesen le fogsz égni anyagilag. Akkor hát mit kell tenned? *Vetned* kell, még akkor is, ha csak egy kis magvetésre van lehetőség. Hagyd, hogy valaki más hozzon ki téged ebből a helyzetből. Kezdd az *Urat az első helyre* tenni, ami egyébként is a dolgod lenne.

Kezdd el hittél *beszélni* a dolgokat az életedbe, beszélj úgy a dolgokról, amik még nincsenek, mintha már rég meglénnének, még akkor is, ha nagyon rossz helyzetben vagy:

– Minden számlát *kifizetettnek* nevezek, minden szükségét *betöltöttnek* nevezek, nem vagyok leégve, *gazdag* vagyok, kilábalok, a Jézus nevében!

212. Gyógyulás-aratás

Aki [Jézus] a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg. – 1Péter 2,24

‘Hogyan jöhetsz ki egy betegségből? Mire van szükséged, ha egészségileg vagy rossz állapotban? Egy gyógyító aratásra! Szóval, mit kellene tenni? Nézzük csak a problémát:

– Jaj, nekem, rákos vagyok! Ó, Uram, daganatom van! Jaj, cukorbeteg vagyok, jaj, magas a vérnyomásom! Most mi lesz? Egyre rosszabbul vagyok. Segítségre van szükségem! Valakinek segítenie kell rajtam!

Ezzel a hozzáállással csak lesüllyedsz, s így fogsz elveszni. De vess gyógyító magot! Ebben az esetben a saját tested az, aminek gyógyulásra van szüksége. El kell kezdened *gyógyító magot* vetni saját magad számára.

Ezzel a témával nagyon sokat foglalkozunk, sokat beszélünk a gyógyulásról. Rengeteg jó tanítás van erről, különböző szolgálatokból, de *vesd* el ezeket. Kezdd el vetni azt a gyógyító magot. *Elmélkedj* a gyógyulásról, és *szóld* hitben a gyógyuláso-dat, reggel, és amikor lenyugszik a nap. Ne tekints a tünetre, kezdd el hittel kimondani:

– Jézus nevében szentnek és tökéletesen épnek nevezem hitben a testemet! *Gyógyultnak* nevezem magam a szent sebeknek köszönhetően! Nem fogok meghalni, *élni* fogok!

Szólítsd be az életedbe a dolgokat! Amik még nincsenek a valóságban, azokra úgy tekints hitben, mintha *már meglennének*. Sokan tudnák tanúsítani, hogy a *hit működik* (Róm. 4,17), nagy számban kijöttek a betegségből, meggyógyultak.

Párhuzamot fedezhetünk fel a különböző típusú *vetések* és az azt követő *aratások* között. Isten működésbe hozott egy szellemi törvényt, a vetés–aratás törvényét, és aki működteti – függetlenül attól, hogy tudatosan teszi, vagy sem – annak természet fog hozni. (Gal. 6,7) Mert ki mint vet, úgy arat. Ugyanis minden a maga neme szerint terem.

A családban a pénzen és a gyógyuláson kívül szükség van arra is, hogy szeretetmagokat vessenek egymás felé a házastársak és annak élvezzék is a gyümölcseit.’

213. Szeretet-aratás

Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. – János 13,34

‘A házasságban másképp lenne a *magvetés*? Nem hitben járunk az élet minden területén? A vetés és aratás törvénye nem egyetemes törvény? Mi van akkor, ha gondok jelentkeznek a házasságunkban? Mi van, ha nincs többé szerelem (szeretet)? Mi van, ha kutya-macska viszonyba kerültünk egymással, és az egész helyzet nyomorúságos? Mire van szükségünk? *Szeretet-aratásra* van szükségünk! *Tisztelet-aratásra* van szükségünk!

Tehát mi az első lépés? *Vetnetek* kell valamit! Kezdjétek vetni! És mivel nem magaddal házasodtál össze, hanem egy másik emberrel kötötted össze az életedet, kezdj vetni őbelé. Ha ezt megértitek és elkezdedek vetni beléjük, az fordulatot fog hozni az életedekben. Hozzatok létre *befektetéseket* a házastársatokba, a gyerekeitekbe, a családotokba.

Hogy mit értek ezen? Idő, szeretet és adakozás befektetés. Ne érezzétek kötelezőnek, hogy megtegyétek, mert ezt a *szeretet indíttatására* kell megcselekednetek. Csak egy kis szellemi és igei *bölcsességre* van szükségetek ahhoz, hogy elkezdjétek vetni a másikba; hogy *kedvesen* bánjatok a házastársatokkal akkor is, amikor legszívesebben felpofoznátok. Még ha úgy érzed is, hogy megérdemelsz valamit, ne tedd szóvá, lépj túl rajta, és ne dühöngj amiatt, hogy nem kaptad meg.

Hogyan jöhetsz ki egy rossz házasságból? Egyesek azt mondják: nagyon egyszerű, elválunk és keressék szépen egy másikat. Csak idő kérdése, míg rájössz: magaddal *vitted* a testedet és még mindig veled vannak a tested indulatai és cselekedetei. Tehát nem tudsz elfutni önmagad elől. A váltással az égvilágon semmit sem tudsz megoldani. Neked kell ahhoz *megváltoznod*, hogy a problémáidtól megszabadulj.

214. Hitmag vetése

Mi a haszna, atyámfiai, ha valaki azt mondja, hogy van hite, cselekedetei pedig nincsenek? – Jakab 2,14

‘A válóper végén látszólagos megkönnyebbüléssel gyakran kijelentik: „Vége a tárgyalásnak, szabad vagyok, nyugodtan kereshetek új társat.” Ez így nincs rendben! Sokan gyakorolják ezt, de egyáltalán nem jó így.

Abba *fektessetek* be, amitek van. *Értékeljétek* azt, amitek van. Fektessetek be éppúgy, mint az anyagiakba, vagy mint a gyógyulásba. Kezdjétek hitben úgy hívni a dolgokat, amelyek még nincsenek a birtokotokban, mintha már meglennének. Nem fog segíteni rajtad, ha azt mondod:

„Azt hiszem ő a leghitványabb ember, akit valaha láttam. A kezét sem képes felemelni, nem segít nekem a ház körül. Nem akarja követni a szellemi vezetést. Csak elterül a fotelben, és egész nap focit néz!”

Mire jó ez? Elismered, hogy ez nem fog egyikőtökön sem segíteni? Egy *hiányosságról* beszélsz ilyenkor. Mit kell tenned, ha aratni szeretnél? Vetned kell! Hozz létre befektetéseket!

Az első dolog, amit vethetsz emberekbe, az a *hit*. Mennyivel inkább kell hinnünk azokban, akikkel együtt élünk, mint ezer idegenben! Fektessetek hitet a házastársatokba, fektessétek beléjük a hit szavait! És ezt mindig tartsátok szem előtt! Tegyük fel, hogy a párod valami ostobaságot tenne, erre te akkor is ezt mondanád: „Ő egy jó ember!”

És tételezzük fel, te, mint férj, ezt mondod: „Ez a nő az örületbe kerget. Mi lehet már megint a baja?” Ez nem fog rajtad segíteni. Inkább fektess be:

„Milyen jó feleségem van! Én mondom neked, olyan igazi Példabeszédek 31. jellemű asszony. Egy isteni asszony! Minden férfi ilyen nőről álmodik, akire mások felnézhetnek!”

Az elméd azonnal meg fog szólalni: „Ugye, most viccelsz?”. Erre rögtön reagálj: „Elhallgass! Csend legyen! Az én feleségem egy erős nő, egy szellemi asszony, egy isteni asszony.”

Ugye értitek, hogy helyes, ha ezt így tesszük. A legtöbben soha nem teszik meg. Gyülekezetbe járó emberektől hallani: „Már megint nem hajlandó megtenni ezt vagy azt!” Nem hoznak létre befektetéseket, csak követelőznek. Egyfolytában kérnek valamit, de nem hoznak létre befektetéseket, nem kamatoztatnak. Ugye érted? Ha nem vetsz, ostobaság azt gondolnod, hogy aratni fogsz.¹

215. Szeretetmag vetése

Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék... – Máté 5,44

¹Mindig a *vetés–aratás* törvényét próbáltam elmagyarázni, ha valaki tanácsot kért a házassági problémájával kapcsolatban. De sajnos nem nagyon kérdeznak. Miért? Mert bizonyára nem érzik szükségét. Ez szomorú, mert sokan nem is sejtik, milyen ingatag alapokon áll a házasságuk, míg a helyzet addig nem súlyosbodik, hogy hirtelen felmerül a válás kérdése.

„Pedig azt hittem, minden rendben van!” – mondogatják. Semmi nincs rendben, ha egy kapcsolat ingatag alapon áll. A piócahoz hasonlatos módon élnek évekig, de így nem lehet továbbhaladni, ez egyértelmű. Előbb utóbb valami felüti a fejét.

A bölcs nők és férfiak *szeretet-cselekedeteket* fektetnek be, a *hit szavait* fektetik be a közös életükbe. Fektesse be te is, *imádkozz* a feleségedért, *imádkozz* a férjedért. Ez egy nemes gondolat, nemde? Nem így értem azonban: „Istenem, mutasd meg neki, hogy nekem van igazam!”

Nem! Ne így! Vessetek jó magot! Dicsőség az Úrnak az Igéért, ami csodálatos eredményeket hoz! A következőkben szeretnék

néhány bibliai példára rámutatni. Néha a dolgok nagyon egyszerűnek hangzanak. Mindig az igei választ keressétek!

Ez az egyetlen dolog meg fogja oldani a házassági gondjaitok nagy részét: hagyjátok abba, hogy mindig *követeltek* valamit, hanem kezdjétek *adni* valamit. Hagyjátok abba a szípolozást, kezdjétek vetni. Ne mondjátok: „Adj nekem!” Kezdjétek így szólni: „Hagyd, majd én megcsinálom! Hadd tegyem meg ezt neked! Hadd adjam ezt neked!” És a hatás garantált!

216. Fektesse be!

... *szeretettel szolgáljatok egymásnak.* – Galata 5,13

‘Phyllis és én (Keith) az elmúlt éveket tényleg jó házasokként éltük le. Hónapokon keresztül még csak ellent sem mondtunk egymásnak.

De nem mindig volt ez így. A házasságunk első tizenöt évében voltak gondjaink. Boldog vagyok, hogy *nem* adtuk fel öt év múlva, sőt tíz év múlva sem. Bizony, komoly gondjaink adódtak. Voltak idők, amikor fenn voltunk egész éjjel, és azon veszekedtünk, ki kezdte a vitát.

Sokszor úgy éreztük, már csak azért vagyunk együtt, mert ez Isten előtt vállalt kötelességünk. Ha ma visszagondolok azokra az időkre, olyan, mint egy rossz álom. Pontosan azt tettem, amiről az előbb beszéltem. A nagy beszélgetések során elmondtam neki:

„Nem segítesz nekem, csak visszahúzol mindenben!”

Így is volt. Erre ő azt válaszolta:

„Nem szeretsz! Nem törődsz velem!”

Valóban nem törődtem vele, és hová jutottunk? Felsoroltuk a történeteket, felvázoltuk az ügyet. Annak ellenére, hogy sokáig vitatkoztunk, nem jutottunk közelebb a megoldáshoz, mint amikor elkezdtük.

Akkor kezdtek megváltozni a dolgaink, amikor sikerült végre nem csak *magunkra* gondolnunk. Nem arra, hogy a másíknak mit kellene tennie értünk. Elfeledkeztünk erről.

Elkezdünk szellemben növekedni, felvállalni a felelősséget, hogy *egymás felé* komolyan szolgáljunk. Vetni és befektetni kezdtünk: „Mit tehetnék érted? Szeretnék valamit tenni érted!” Nem pedig így: „Rendben, én ezt tettem érted, te mikor fogsz értem tenni valamit?” Amíg ezt teszitek, soha nem adtok semmit a társatoknak.’

217. Betakarítás

Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.
– 2Korinthus 9,6

‘Ha miután adakozol a gyülekezet perselyébe, majd odajössz hozzám, és azt mondd: „Keith testvér, most adtam százezer dollárt, mit fogsz tenni értem?” Abban a pillanatban szépen visszaadom, mert te nem *adni* akarsz valamit, te *vásárolni* szeretnél, kereskedni akarsz. Amikor *igazán adsz* valamit, nem kérsz semmit, és titokban *sem vásrsz* érte semmit. És nem mondd: „Én megvakartam a hátad, gyere... most te jössz!”

Tudod, hogy ez milyen? Fele-fele alapon működik. De ez egyáltalán nem nevezhető adakozásnak! Az isteni *szeretet ad*, és nem vár semmit. Isten, a mi Atyánk az alap-adakozó. Ő mit tesz folyamatosan? Mindig csak ad nekünk! Mi lenne, ha minden nap vitatkozna velünk. Mi lenne, ha azt mondaná:

– Nézzétek, nem olyan mértékben adtok nekem vissza, mint ahogy én adtam nektek, ezért vissza fogom venni a dolgokat. Holnaptól napsütés csak délig lesz. Nem annyit teszel be a kapcsolatunkba, mint amennyit én, így azt hiszem, ki kell vennem dolgokat. Holnaptól csak minden második lélegzet van érvényben. Emlékeztetnem kell téged, hogy én sokkal többet adok neked.

Nem, nem így történnek a dolgok Istennél. Ő ugyanúgy küld esőt az igazra, mint a hamisra, a nap ugyanúgy süt a bűnösre, mint rád. Ő egy adakozó Isten. Ő csak ad, egész nap és egész éjjel, és ha az emberek aljasak és undokok, Ő továbbra is jó marad. Továbbra is árasztja áldásait, azaz *vet*. És ha mi nem teszünk meg mindent, amit meg kéne tennünk, ő továbbra is jó hozzánk. Engedetlenség és lázadók voltunk, ő mégis várt ránk, hogy visszatérjünk hozzá. Megbocsát nekünk, és csak ad, ad, ad, még akkor is, ha mi nem akarjuk.

És ti? A mennyei Atya fiai vagytok? Akkor pont ugyanolyan *adakozók* vagytok. Szóval, mit teszel a házasságodban? Én adok, nem számít, mi történik. Te adsz, nem számít, mi történik. Csak *adsz*, *adsz* és *adsz* folyton. Nem mondd többé: „Adj nekem, adj nekem, adj nekem!”. Csak adakozol, adakozol, adakozol, egyre csak befektetsz.

Ez a *vetés és aratás* törvénye. A dolgok elkezdenek visszajönni hozzád. Elérkezik a *betakarítás* ideje. Ha folyton vetsz, vetsz és vetsz, el kell érkeznie az *aratás* idejének. Nagyon *sokfelől* áramolhat hozzád vissza, ezért ne csak a házastársadra figyelj. Isten munkálkodhat a szívedben. Átformál téged, és már kevésbé lesznek világiak az igényeid.’

218. Ne nyaggass!

Mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket... – 2Korinthus 11,20

‘Sajnáljuk azt, akinek a házastársa gyakorlatilag kiszipolyozza az életét. Sokan teszik ezt egymással. Mindig kívenni akarnak valamit, mindig igényelnek valamit: „Nem töltesz elég időt velem, és többet beszélsz a barátáiddal, mint velem. Folyton dolgozol, úgy érzem, jobban szereted a gyerekeket, mint engem...” Csak szipolyoznak és kiszívják az erődöt, mint a pióca.

Kényeskednek, igényeik vannak. Folyton szeretnének kapni valamit: „Ne feledkezz meg rólam! Ne hagyj egyedül! Nem is gondolsz rám, soha nem gondolsz rám.” Ha így nyúzol egy embert, szegény egész nap ezt fújja majd: „Sajnálom! Sajnálom!” De előbb utóbb megunja.

– Nem tetted meg ezt!

– Sajnálom!

– Azt sem tetted meg!

– Sajnálom!

Végül azt gondolja: „Dehogy sajnálom! Bárcsak elmenne!”

Hiszem, hogy mi nem vagyunk ilyen kényeskedő, követelőző, erőszakos emberek, önző piócák. Nem, nem, nem, mi nem vagyunk piócák. Mi *magvetők* vagyunk! Mi nem olyan emberek vagyunk, akik kihúznak valamit másokból. Mi *adunk*! Mindig visszatérek ehhez a témához.

Tudjátok, sok temetésen voltam, amióta szolgállok. Nagyon szomorú dolgot tapasztaltam. Ilyen megrendítő kritikusan pillanatban is jönnek az emberek és nyúzzák azokat, akik felé éppen szolgálniuk kéne. Jönnek és csak sírnak: „Jaj, mi lesz most veled? Hová leszünk apád nélkül? Mi lesz velünk?” Nem veszük észre, de gyakorlatilag *nyúzzák* a másikat.

Tapasztaltam ezt a saját esetemben is. Én voltam az, akinek a rokona a koporsóban feküdt, de a jelenlévők felénekeltek mégis én szolgáltam. Mi lett volna, ha jönnek, és ők szolgálnak felém, lélekben megerősítenek egy kicsit? És sorra találkozhatunk ilyen esetekkel. Látjátok, hogy a világ tele van piócákkal. Nem gondolkodnak magukat annak, nem érzik úgy, hogy ők azok, de jönnek, nyúznak és lehúznak.’

219. Ne szipolyozz!

Mert eltűritek... ha valaki élőködik rajtatok... – 2Korinthus 11,20 (Kálvin Kiadó)

‘Phyllis és én (Keith) a szolgálatban rájöttünk: okunk van rá, hogy ne tegyünk meg bizonyos dolgokat. Egyes emberek

értetlenkedve kérdezik: „Miért nem szoktál alkalom végén itt maradni és mindenkivel beszélgetni? Miért nem teszed meg ezt...? Miért nem mész el azzal...?” Azt teszem, amit az *Úr mutat* nekem, úgy viselkedem másokkal, ahogy Ő vezet ebben. Volt idő, amikor beszélgettem, de tanultam belőle.

Az utazó szolgálatban gyakran tapasztaljuk, hogy ismeretlen emberek vagy a helyi pásztor a szolgálat előtt *feltartanak*, beszélni akarnak velünk. Alkalom után ismét marasztalnak és beszélgetni akarnak akár egész éjjel. Nem veszik észre, de ezzel valójában nyúznak. Rám néznek és megkérdik: „Mit gondolsz erről?” És azt szeretnék, ha egy órát nekik prédikálnék. De ha hagyod, hogy így menjen, egyszer csak észreveszed, hogy valaki más is nyúz, és már rád is akaszkodott.

Egyszerűen kell időt hagyni az elcsendesedésre. El tudod képzelni, milyen az, amikor ötven pióca akaszodik rád? Egy idő után, amikor bejössz a gyülekezetbe, a hívők megjegyzik: „Keith testvér, sápadtnak tűnsz!”

„Talán ettől az ötven piócától van!” – válaszolom. És ez nemcsak a prédikátorokról szól, ez mindenkiről szól. Tegyük fel, hogy van valamilyen fizikai problémád. Harcolsz valamilyen tünett a testedben, amikor csörög a telefon. Megnézed a kijelzőt és látod, Margaret van a vonalban. Tudod, hogyha felveszed, százszor meg fogja kérdezni:

„Hogyan érzed magad? De most komolyan, hogy érzed magad? Hagyj engem ezekkel, a hitben-megvallom dolgokkal, arra vagyok kíváncsi, valójában hogy vagy? A múltkor láttalak, nagyon sápadt voltál. Egyáltalán nem úgy néztél ki, mint aki jól érzi magát.”

Egyszerűen tudod: semmi szükséged rá, hogy most Margarettel beszélj. Jobban jársz, ha nem beszélsz vele, mert ugyan nem szándékosan, de *kiszívja a hitet* belőled: „Tudom jól, hogy te elhiszed, hogy ez a hit dolog, amit ott a gyülekezetben tanulsz, majd kihúzza a bajból. De... sosem lehet tudni!” Ezek az emberek nem ismerik fel, de valójában szipolyoznak és lehúznak téged. Tehát dönts el, hogy te nem leszel ilyen!

220. Ne nyúzz!

És látá Ráhel, hogy ő nem szüle Jákóbnak, irigykedni kezdte Ráhel az ő nénjére, és monda Jákóbnak: Adj nékem gyermekeket, mert ha nem, meghalok. – 1Mózes 30,1

’Mi történik itt valójában? Ráhel *nyúzza* Jákobot: „Ha nem teszel valamit, meghalok!” Igaz? Hányszor látunk ilyet: „Nem

bírom így tovább! Ha nem változol meg... Ha nem teszed ezt, vagy azt... nem bírom ki!” A rá következő versben látjuk, milyen *hatással* van ez a férjére: „Felgerjede azért Jákób haragja Ráhel ellen, és monda: Avagy Isten vagyok-é én, ki megtagadta tőled a méhnek gyümölcsét?” (1Móz. 30,2)

Isten vagyok én? Csak Isten adhat neked gyereket! Ez a *nyomásra* válaszoló düh. Látjátok, ezek olyan gondok, amik később óriási problémát okoznak. Az egyes tettek és a rájuk adott válaszok: nyúzás (lehúzás), nyomás és *düh*. Nagyon szelleminek kell lenned, amikor valaki nyúz, nyúz és csak nyúz, hogy ne mondd: „Hé, én nem vagyok Isten! Hagyd abba!”

Szerencsés eset, amikor mindkét fél elkezd szellemben felnőtté válni és növekedni. Phyllis évek óta megtanulta alkalmazni a vetés és aratás törvényét ruhákra és hasonló dolgokra vonatkozólag. Azt mondta egyszer: „Szükségem lenne új ruhákra!” Mire én: „Segíts magadon!” Erre valaki azt mondta: „Tudod, Keith testvér, kéne venned néhány új ruhát a feleségednek!” „Nem én vagyok az ő forrása!” – feleltem.

Természetesen vehetek neki valamit, ha szeretné, de *nincs* arra *korlátozva*, amit én tehetek érte. Ha én szeretnék valamit, vagy szükségem van valamire, nem terhelem őt velem. Nem mondom: „Kérlek, kérlek, vehetek egy új motorbiciklit? Kérlek!” Ő sem mondja: „Kérlek, kérlek, vegyél nekem új bútort! Kérlek, szerezz nekem jobb ruhákat!” Nem én vagyok az ő forrása és ő sem az én forrásom. Ő is és én is az *Urat* tekintjük *forrásunknak!* Ez az, ami leveszi rólunk a nyomást. Hangsúlyozom: ez az, ami leveszi a nyomást! Nem őt nyúzom, nem őt kényeszerítem és ő sem engem.

Mit teszünk hát? A magjainkat elvetjük, és Istenre tekintünk. Hányan teszitek ugyanezt az *érzelmi* igényeitekkel? Ugyanezt teheted, amikor hiányt érzel a szívedben, vagy valaki nem tesz meg ezt vagy azt érted. *Bízd rá az Úrra!* Nézz rá, Ő megadhatja neked. A házastársadon keresztül adhatja meg neked, de *mindig az Úrra* kell tekintened!

221. Ne zaklass!

A hetedik napon végül elárulta neki a megfejtést, mert folyton zaklatta. – Bírák 14,17 (Vulgata)

‘A Bírák könyvének 14. fejezete egy Sámson nevű emberről szól. Sámson rávetette a szemét egy filiszteus nőre, és feleségül vette. A menyegzőn a filiszteusoknak feladott egy rejtvényt. A tét az volt, ha nem fejtik meg, akkor ruhákat és egyéb dolgokat

kell adniuk neki, ha pedig megfejtik, akkor neki kell adnia. Ez olyan, mint egy *fogadás*, aminek jó nagy *tétje* van. Nos, ezek a filiszteusok nyomást gyakoroltak a menyasszonyra, hogy megadják, mi a megfejtés, és így megnyerjék a fogadást.

„És sírt a Sámson felesége őelőtte, és monda: Bizony te gyűlölsz engem, és nem szeretsz. Egy találós mesét vetettél az én népem fiai elé és nekem sem fejtetted meg. Ő pedig monda néki: Íme, még atyámnak és anyámnak sem mondtam meg, hát néked mondanám meg? Az pedig hét napon át sírdogált előtte, ameddig a lakodalom tartott...” (Bír. 14,16-17)

Hét napig sírt egyfolytában. Miért sírt? (Miért mindig csak a nők sírnak? Kerestem a Bibliában olyan esetet, amikor férfiak tették ugyanezt, és ha lehet, az még rosszabb. Tehát ez nem egy újabb történet a nőkről, ez egy újabb igevers. Ez a Biblia.)

Hét napig éjjel és nappal sírt, miközben mondogatta: „Te nem szeretsz engem. Utálsz engem, mert ha szeretnél, elmondanád nekem a megfejtést.” És a Biblia azt mondja: „... végre a hetedik napon megmondá néki, mert folyvást zaklatta őt.” (Bír. 14,17)

Folyvást *zaklatta*. Így kezdődnek a gondok. A 16. fejezetben látjuk, talált egy másik nőt, Delilát. Azt gondolnád, Sámson tanult valamit az első esetből? Egyáltalán nem.’

222. Elnyomástól mentesen

Nem nyomhatja el őt az ellenség, és a gonosz ember sem nyomorgatja meg őt. – Zsoltár 89,22

‘Delila azzal *nyúzta* Sámson, hogy mondja meg neki, mi-ben rejlik az ereje: ez természetfeletti, hogy ilyen erős a fizikum! „Ekkor monda néki Delila: Miképpen mondhatod: Szeretek téged, ha szíved nincsen én velem? Immár három ízben szedtél rá engem, és nem mondtad meg, hogy miben van a te nagy erőd?” (Bír. 16,15)

Amikor emberek – akár férfiak, akár nők – elkezdnek rád *nyomást* gyakorolni, így szólnak: „Ha szeretsz, akkor megteszed ezt értem!” Ezzel valójában azt mondják neked, hogy ők *nem szeretnek* téged. Ha szeretnének téged, nem kényszerítenének ilyen módon. Ha szeretnének, nem próbálnának kiszipolyozni, kihúzni valamit belőled. Ha tényleg szeretnének, akkor *adnának* neked valamit. A következő részben egy férfi esete kapcsán világosabban fogjuk látni mindezt.

Így hangzik, amikor emberek *nyúznak*: „Nem szeretsz, mert ha szeretnél, megtennéd ezt nekem.” Ezzel valójában azt nyilvánítják ki, hogy mennyire *önzőn* szeretik saját magukat,

és mennyire ragaszkodnak ahhoz, amit tenni tudsz értük. Ennek semmi köze ahhoz, hogy ők szeretnek téged. Nem úgy gondolják, de lényegében azt adják tudtadra, hogy *nem szeretnek*. Önmagukat szeretik.

Azt akarják, hogy megtegyél nekik valamit, s közben így nyúznak: „Ha szeretnél... ha engem szeretnél... Ha szeretnél, akkor megtennéd ezt értem!” Amikor ezeket hallod, akkor ebből tudhatod, hogy nem téged szeretnek. Ezt jelenti a tipikus „Adj nekem! Adj nekem!”

„Mikor aztán őt minden nap zaklatta szavaival, és gyötörte őt: halálosan belefáradt.” (Bír. 16,16) Tényleg ilyen komoly lehetett a helyzet? Addig zaklatta, hogy már *nem bírta* tovább! Belefáradt. Olyan szipolyozó ez, mint egy *élősködő*.

223. Ne kényszeríts!

Ne, bátyám, engem ne kényszeríts... – 2Sámuel 13,12 (angol ford.)

‘Ez a rész egy *nyúzó* férfiről szól. Dávidnak volt egy fia Amnon, és másik fiának Absolonnak egy húga Támár, akik Amnonnal féltestvérek voltak.

„...Dávid fiának igen szép húga volt, kinek neve Támár; és Amnon, a Dávid fia megszereté őt. Igen nagy gyötrelemben volt pedig Amnon, úgy, hogy beteggé lett az ő hűgáért, Támárért; mert szűz volt, és Amnon előtt lehetetlennek tűnt fel, hogy rajta valamit elkövessen.” (2Sám. 13,1-2)

Szerette őt? Igen, ez van ide írva. Szerette őt. Azt mondja: belebetegedett a szerelembe. Annyira szerette, hogy fizikailag megbetegedett. Olyan rossz állapotba került, hogy nem tudta a mindennapi teendőit ellátni. Tudom, sokan ismeritek, hogyan folytatódik a történet, de meg kell értenetek, hogy az Ige a szeretetről szól. A lányt annyira szerette, hogy ez beteggé tette.

A történet folytatódik. Amnonnak volt egy barátja Jonadáb, aki egy aljas tanáccsal látta el: „Feküdj le ágyadba és tedd betegnek magadat. És ha eljön atyád, hogy meglátogasson, mondd azt neki: Jöjjön ide, kérlek, Támár, az én húgom, hadd adjon ennem; és itt szemem előtt készítse el az ételt...” (2Sám. 13,5) Így is történt.

Dávid elküldte a lányt Amnon házához: „Beméne azért Támár az Amnon bátyja házába, ő pedig fekszik vala. És lisztet vévén, meggyúrá és bélest csinála őelőtte, és megfőzé a bélest. Előhozá annakutána a serpenyőt, és kitölté eleibe; de ő nem akara enni. És monda Amnon: Küldjete ki mellőlem mindenkit; és kimenének mindnyájan előle.” (2Sám. 13,8-9)

„Akkor monda Amnon Támárnak: Hozd be a kamarába az étket, hadd egyem kezedből; vette azért Támár a bélest, melyet készített, és bevitte Amnon bátyjának az ágyasházba. És eleibe vitte, hogy egyék, és megragadá őt, és monda néki: Jöjj, fekdüj mellém, húgom. Ő pedig monda néki: Ne, bátyám, engem meg ne ronts [angol ford.: ne kényszeríts, ne erőszakolj meg]...” (2Sám. 13,10-12)

Látjátok itt ezt a szót? *Kényszeríteni*. Ez egy újabb oldala az önzésnek. Hadd álljunk meg itt egy kicsit. Bibliai volt-e, ahogyan a fiú kínálta a „szeretetét”? Egyáltalán nem! Erőszakkal vette el a lány ártatlanságát!

224. Erőszakmentesen

...előhozá őket erőszak nélkül. – Apostolok cselekedetei 5,26

‘A piócák erőszakosak is, nem csak *nyúznak*, hogy tégy meg valamit. A piócák *erőszakosak* és *kényszerítenek* is dolgokra. Láttunk egy pár nőt, aki pióca volt. Most itt egy férfi, aki mit alkalmaz? *Erőszakot*. Elkezdte kérlelni Támárt: „Ő pedig monda néki: Ne, bátyám, engem meg ne ronts, mert nem szoktak így cselekedni Izraelben, ne kövess el ilyen gyalázatot.” (2Sám. 13,12)

Féltestvérek voltak. „És én hová vigyem szégyenemet? Te pedig olyan leszel Izraelben, mint egy bolond.” (2Sám. 13,13) Elveszti tehát minden tisztességét.

Jó tanácsot adott Amnonnak a barátja? Bölcsen szólt? A bűnben nincs bölcsesség! Bárki, aki *bölcs*, mielőtt bűnt követne el, úgy dönt, hogy inkább *nem követi el*. Mikor gondolkodni kezdesz: „Ha ezt teszem, akkor annak ez lesz a következménye, de ha amúgy tenném, akkor talán...”

A bűnben sosincs bölcsesség. „Ő azonban nem akart szavára hallgatni, hanem erősebb levén nála, erőt vett rajta, és vele feküvék.” (2Sám. 13,14)

Ismét itt ez a szó, *erőszak*. Ez egy élősködő típusú viszony. *Elvenni* valamit valakitől, erővel. Ne gondoljátok, hogy ez csak erre az egy esetre vonatkozik. Hány pár került már ugyanilyen helyzetbe! Láthatjátok, hogy a vége mindig válás, majd a harc a válás alatt: „Ez nekem jár! Ez az enyém.”

Mindketten ezt szajkózzák: „Ezt pedig akkor is nekem fogod adni! Ha beleszakadok is, az enyém lesz!” És mindennel megpróbálkoznak, jönnek a különböző perek, zaklatások. Millió különböző módszer van arra, hogyan vedd rá a férjedet, vagy a feleségedet, hogy azt tegye, amit te szeretnél.’

225. A magvetők aratnak

És aki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen. – János 4,36

‘Bármilyen fokú is a kényszer, az erőszak, az a *testtől* van és *ördögi*. Ilyenek a démonok. *Irányítani* akarnak, rá akarnak venni, hogy megtegy valamit, kényszerítenek. Isten Szelleme azonban nem ilyen. A Szent Szellem *vezet* téged, és ha nem akarod követni, nem akarod megtenni, amire ő vezet, nem fog kényszeríteni. Hagyni fogja, hogy eltéveszd, hagyni fogja, hogy lázadj, hogy visszautasítsd Isten dolgait.

Ha Ő másként akarja, akkor sem fog téged semmire sem kényszeríteni. *Önként* engedelmeskedsz neki, ha akarsz. Óvakodjatok, mert bármikor az „én most *ráveszem* ezt az embert, hogy ezt megtegye” hangulatban találhatjátok magatokat, s így kikerültök a Szellem vezetéséből. A hústestbe kerültök, és *rossz szellemeknek* fogtok engedelmeskedni. Magukhoz szoktatnak, gonosz gondolataitok lesznek, megjelennek a bűnös tervek, és sötét emberré váltok.

„De hát keresztény vagyok, mégis mit kellene tennem, ha egyszer a feleségem nem hajlandó azt tenni, ami a kötelessége?” „Mit tegyek, ha a férjem nem viselkedik úgy, ahogy kötelessége lenne? Mit tegyek, ha nem akar...”

Isten nem fogja kényszeríteni, te pedig jobb, ha meg sem próbálsz. Nem vagy pióca, nem lehetsz erőszakos. Mi vagy? Magvető vagy, és ha elváró hittel vetsz, hogy az eredményt is hoz, akkor úgy is lesz. A vetést követő aratás pedig egy ajándék számodra.

– Itt vagyok, hadd segítsek neked, hadd tegyem meg ezt érted!

– Jó, de mit vársz tőlem cserébe?

– Semmit!

És gondold is úgy!

– Hadd tegyem meg ezt neked!

– Áááá... ravaszkodni próbálsz, mi? Mit vársz érte? Semmit?

Ne hidd, hogy nem lesz olyan, akinek ez gyanús, de előbb-utóbb rájönnek az emberek: te tényleg nem vársz semmit. Adakozóvá válsz. Az *adakozók pedig áldottak!* A magvetők *áldottak!* A *magvetők aratnak is!*

226. A szeretet egy cselekedet

De ha a te atyádfia az ételért megszorodik, akkor te nem szeretet szerint cselekszel. – Róma 14,15

“Tehát Amnon kényszerítette Támárt. Előbb erőszakot vett rajta, azt követően pedig megutálta őt! „És meggyűlölé őt Amnon felette igen, mert nagyobb lett gyűlölete, mellyel gyűlölte őt, a szeretetnél, mellyel őt megszerette. És monda néki Amnon: Kelj fel, eredj dolgodra.” (2Sám. 13,15)

Meggyűlölte! Meggyűlölte, pedig úgy tűnt, szerette! Annyira szerette, hogy belebetegedett. Nem, ő soha nem szerette ezt a lányt. Mikor megpróbálsz rávenni valakit, hogy tegyen meg neked valamit, akkor *nem szereted*. Mikor rájuk akaszksz, nyúzódsz őket, hogy tartoznak neked ennyivel, akkor *nem szereted* őket.

Milyen hamar megváltozik aztán a hozzáállás! Ha az emberek nem kapják meg azt, amit úgy gondolnak, megérdemelnének tőled, akkor az ő úgynevezett „szeretetük” milyen gyorsan *átcsap gyűlöletbe*. Nagyon meg tudnak téged utálni olyankor! Miért?

Azért, mert soha nem is szerettek. A szeretet *nem érzés*, a szeretet *cselekedet!* Isten a szeretet. Az Ő egész lénye szeretet! A szeretet ad! A szeretet és a hit soha *nem gyakorol nyomást* a másokra. A szeretet vet és ad.

Sokszor hallottam Kenneth Hagin testvért – akit szellemi atyámnak tekintek – tanítani a Római levél 13. fejezetéből. Ő nagyon sokat szólt a *szeretetről*. Phyllis és én évekig elég közel voltunk hozzájuk, hogy megfigyeljük a házasságukat belülről, nap elején, nap végén, éjjel kettőkor, reggel hatkor, hidegben, kánikulában, éhesen és sok más helyzetben. Ők *gyakorolták* az isteni fajta szeretetet!

Sokszor kérdezték őt a házasságról. Próbált az Írások oldaláról rávilágítani a házasságra, válásra, újránházasságra. Mindig ezt válaszolta: „Az Újszövetségben egyetlen törvényünk van a házasságra vonatkozóan, ez pedig a szeretet törvénye.” Bár melyik részt is nézed meg az Újszövetségben – például az 1Korinthus 7-et a házasságról és a kapcsolatokról –, az tényleg a *szeretet törvényének* kiterjesztése, különböző módokon. A Róma 13,8-9 is erről beszél, más szavakkal.’

227. Szeresd felebarátodat

A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot. Annakokáért a törvénynek betöltése a szeretet. – Róma 13,10

‘Magát a törvényt összegzi a következő igehely: „Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte. Mert ez: Ne paráználkodj, ne ölj, ne orozz, hamis tanúbizony-

ságot ne szólj, ne kívánj, és ha valamely más parancsolat van, ebben az igében foglaltatik egybe: Szeresd felebarátodat mint tenmagadat.” (Róm. 13,8-9)

Ki az a felebarát? Aki *melletted* van, az a felebarátod. Kit vagy köteles szeretni, kit nem illetsz gonosszal? Mindig azt, aki épp a *közeledben* van. Azt, akinek épp a *társaságában* vagy. És kinek a társaságában találsz magad legtöbbször? Minden reggel, amikor felébredsz, valaki van melletted.

Amikor lefekszel, amikor az asztalnál ülsz, vagy bármilyen helyzetben, miről kell gondolkodnod? Nem szabad semmit tennem, ami bármi *sérülést* okozna a házastársamnak, semmit, ami bántaná őt. Nem tehetsz semmi olyat, ami megfosztja valamitől, *elvesz* tőle bármit is. Nem vagyok pióca, hanem jó gazdaként tartom magam számon, aki folytonosan vet.

Na jó, de mi lesz velem? Mi lesz az én szükségleteimmel? – kérdezheted. Feledkezz meg róluk! Ne önmagadra koncentrálj! Meg fogsz döbbsenni, mennyivel boldogabb leszel, ha elfeledkezel magadról.

Tedd félre azt, hogy te mit akarsz, és mindazt, amiről úgy gondolsz, hogy szükséged van rá. Töröld ki ezeket az elmédéből, kezdj el vetni az emberekbe, a házastársadba és mindenkibe, aki csak körülötted van. A munkatársaidba, a gyermekeidbe, mindenkibe, aki csak a közeledbe kerül. Így tekints rájuk: Sem a szavaimmal, sem a tetteimmel nem árthatok semmilyen módon senkinek!

A Biblia azt mondja, ne engedd, hogy romlott beszéd hagyja el a szádat, csak olyan, ami *épülésre* való, olyan, ami *megtiszteli* azt, aki hallja. Az Efézus 5. erről szól. Mi lehetett Isten szándéka, amikor a házasságot rendelte?

Vajon viszály és harc volt a tervében? Éjszakákon át tartó bokszmeccsek? Az Úr rendelt volna szenvedést? Úgy értem pokoli, istentelen helyzeteket? Nem, Ő egészen biztos, hogy nem ezt rendelte. Akkor vajon mi volt a szándéka, a terve a házassággal?

228. A jó élet

Kicsoda bölcs és okos köztetek? Mutassa meg az ő jó életéből, hogy mindent bölcsességnek szelídségével tesz. – Jakab 3,13

‘Az Újtestamentumban az Efézus 5. a házaspárokkal foglalkozik. A 22. vers arról beszél a feleségeknek, hogyan kell kezelniük a férjüket, a 25. vers pedig a férjekhez szól, hogyan szeressék a feleségüket. Majd az Efézus 5,32-33 azt mondja:

„Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és a Gyülekezetről szólok. Ki-ki azért úgy szeresse a feleségét, mint önmagát; az asszony pedig félje a férjét.”

Nem úgy hangzik, mintha a férj *vetne* valamit a feleségébe? És a feleség szintén *vetne* valamit a férjébe? Mi történik, ha folytatják ezt a vetést? S milyen házasság lesz abból, ha a férj folyton vet a feleségébe, a feleség a férjébe? *Jót* mondanak egymásról, nem számít, hogyan fest a helyzet, vagy hogyan érzik magukat. *Szeretetet*, hitet, tiszteletet vetnek.

Sok mindenben átmentünk az évek során Phyllisszel, mire eljutottunk idáig. Az Úr csak áldott és áldott minket, a végén aztán képesek voltunk egymásnak adni dolgokat. Nem úgy, hogy nyúztuk volna egymást érte. Észre fogod venni: amikor *abbahagyod* a nyúzást, a követelődzést, az lesz az a pillanat, amikor a dolgok elkezdnek *bejönni* az életedbe.

Vett nekem motorkerékpárt és gyémánt órát, én vettem neki gyöngysort, meg mindenféle más ajándékot. *Adakoztunk* folyamatosan, de nem azért, mert kényszerítve éreztük magunkat. Ő meg akar *áldani* engem, én pedig őt. Ő tudja, hogy én *bízok* őbenne, én pedig tudom, hogy ő *bíz*ik énbennem. Tudja, hogy örökre vele maradok, nem futok el holnap valaki mással. Nem kell félelemben élnie ilyesmik miatt. Én ugyanilyenek ismerem őt. Ilyen a *jó élet*.

Szörnyű lenne reggelente arra ébredni: „Vajon kivel beszél telefonon? Miről beszélhetnek? Vele fog ma elmenni? Hol voltál? Biztos vagyok benne, hogy egy férfivel találkoztál.” Mi nem tesszük ezt.

Tanuld meg az *aggodalmaidat* az Úrra vetni. Az emberek sok mindent akarnak tenni, az is lehet, hogy be akarnak csapni. Sajnos, van ilyen. Aki megcsal, becsap, úgy gondolja, hogy győzött, és ha úgy dönt, hogy elhagy téged, engedj útjára. Voltaképpen nem az ilyen társ a legnagyobb *kincs* a számodra. Ha elhagyna is a párod, tudd, hogy *Isten* akkor is mindig veled marad!

229. Növekedni a kegyelemben

... a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőségessé tegye... – 2 Korinthus 4,15

‘Mikor elkezdesz *növekedni* a szeretetben, és *abbahagyod* a nyúzást, a követelőzést, az erőszakot, amikor tényleg elkezdesz szeretetben és hitben élni, és szabaddá válsz. Akkor valóban tudsz élni. Megtanulod, hogyan *fogadj el*, és hogyan *adj*.

Isten szándéka az, hogy a mennyország megnyilvánuljon a számodra a földön: békével, *örömmel* és jóléttel teljes otthonok, *hittel* teljes emberek, *biztonság*, szilárd alapok. Ez a mi jogunk Krisztusban, ez az, ami megillet minket. De ez nem jön valóságba olyan emberek életében, akik önzők és lusták, élőködnek, mint a piócák. Olyan emberekhez jön, akik az *Ige alapján* cselekszenek, és *adakozóvá* válnak. Úgy értem: befektetőkké és magvetőkké válnak.

A Máté 18-ban egy rész arról az emberről szól, aki sok pénzzel tartozott. Hivatta az ura, és mivel nem tudott fizetni, családjával együtt eladhatta volna őt az adóssága fejében. Így szólt hát az urához: „Ha megkegyelmezél nekem uram, és adsz nekem időt, visszafizetek mindent.” Az ura *megkegyelmezett* neki, elengedte az egész tartozását.

Nem sokkal azután találkozott valakivel, aki neki tartozott egy kisebb összeggel. Azt mondja az Ige, hogy megragadta és fojtogatni kezdte az adósát: „Fizesd meg nekem, amivel tartozol!” (Mát. 18,28) Tudjátok mi történt vele ekkor igazában? *Levágta magát a kegyelemről*. A halál ismét uralkodott rajta, újra kötésbe került, újból fennállt a tartozása. Bármit el kell tudni *engedned*, amivel kapcsolatban úgy érzed, tartozik neked valaki.

„De tartozik nekem!” – mondhatod. Akkor is el kell *engedned!* „De rosszat tett nekem, bántott engem!” Jobban teszed, ha megbocsátasz neki! A saját érdeked, hogy a hited ereje ne legyen blokkolva, ugyanis az isteni fajta hit csak szeretet által képes munkálkodni. (Gal. 5,6) Ezt tanítja a Biblia. El kell jutnunk arra a pontra, amikor elmondhatjuk: semmivel nem tartoznak nekem. Ezt gyakorolnunk kell úgy, hogy megszabaduljunk a szeretetlenségtől. Zárjuk egy imádsággal a „pióca” témakört:

Atyám, tisztelem a te Igédet, mert a te Igéd igaz. Segíts, hogy bármilyen szükséges változtatást meg tudjak tenni. Nem vagyok pióca, nem vagyok követelőző, nem nyúzóok másokat. Segíts, hogy erős legyek, hogy adakozóvá váljak. Segíts, hogy olyan legyek, aki jó magot vet, aki befektetéseket hoz létre a körülötte levő emberekben. Minden ember, aki körülvesz, bátorítva és táplálva legyen általam. Atyám, a Jézus nevében mindenkinék – akik közel állnak hozzám, vagy ártottak nekem – megbocsátom a vélt és valós sérelmeket, és elfelejtem azokat. Feloldozom őket, nem kell elnézést kérniük. Megbocsátok nekik mindenért, és nem tartoznak nekem semmivel. Ámen.

230. Háborúság a testben

... az ilyeneknek [házasoknak] háborúságuk lesz e testben. – 1Korinthus 7,28

Mielőtt rátérnénk a testiségből származó problémák tárgyalására, vegyünk alapot e területen. Kezdjük egy rövidke imádsággal: *Drága Jézusom, eléd járulok, és felajánlom magam Neked. Kérlek, taníts engem, mutasd meg nekem a Te utadat, igazíts ki, légy a segítségemre. Ámen.*

Egy igehirdetés akkor megfelelő, ha az igazságról szól, mert az igazság megismerése *szabaddá* teszi a hallgatóját. (Ján. 8,32) Ezt követi a nagyobb feladat, ugyanis meg kell *cselekedni* a hallott Igét. Az önmagában nem lesz a hasznodra, hogy eljársz a gyülekezetbe, jegyzetelsz, megveszed a tanításokat, de nem cselekszed meg, amit hallasz. Ha nem ülteted a gyakorlatba a hallottakat, akkor az nem fogja megváltoztatni az életedet. Nem hoz semmilyen változást, ha nem leszel az Ige cselekvője. (Jak. 1,22-25) Építsd a szellemedet az Igével, és kövesd a Szent Szellem vezetését – s ez békességet ad!

‘A házasoknak viszont háborúságuk lesz a *testükben* – mondja az Ige. (1Kor. 7,28) A probléma, a háborúság nem az ember szellemében gyökerezik. Miből ered tehát? Abból, hogy testiek vagyunk, és minél inkább testi módon nyilvánulunk meg, annál több problémára számíthatunk. Minél kevésbé ural a test, annál kevesebb a gond, mert a *háborúság* a test szerinti reakciókból táplálkozik.

Honnan származik tehát a legtöbb probléma? Az ördögtől? Nem, nem lehet az ördögre fogni mindent. A Sátán le lett győzve, meg lett semmisítve Jézus által! (Kol. 2,15) Ezért a keresztények nem igazán okolhatják a problémáikért az ördögöt, márpedig nagyon is hajlanak erre. De az ellenségnek csak annyi lehetősége van, amennyit az emberek *adnak neki* a testi megnyilvánulásaikon keresztül.

Azt mondja az Ige: „... Az ördögnek, pedig ne adjatok helyet!” (Ef. 4,27) Hogyan adsz helyet neki? A *test* által! Ha megnyitod magad a testnek, akkor egyúttal megnyitod magad az ördögnek. Mi van, ha nem engedsz a testnek? Nem lesz helye az ellenségnek! Ne adj az ördögnek több elismerést, ne tulajdoníts neki több képességet, mint ami kevés még van neki. Csak annyi helye van, amennyit adsz neki! Nem tud bejönni az életedbe, és nem tudja tönkretenni a házasságodat a te *beleegyezésed* nélkül. Nem tudja uralni az anyagi helyzetedet sem, a te *közreműködésed* nélkül.’

231. A test gyengesége

Mert a test a szellem ellen törekedik, a szellem pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok. – Galata 5,17

‘Látod már, mi az igazi probléma? A test! Az ember hármas felépítésű: szellem (belső ember), lélek és test (külső ember) alkotják. Az ember igazi valója, a szelleme a fizikai testben lakik. (1Thes. 5,23) A tested születtett újjá? Nem. A belső embered, a szellemed születtett újjá, ha már befogadtad Jézust a szívedbe.

A tested természete ugyanaz, mint az újjászülettésed előtt volt, mint az elveszetteknek, akik próbálnak helyesen viselkedni. A test bármit megtesz, amit megengedsz neki. A test gonosz is lehet. Gonosz, hazug, tolvaj, parázna és házasságtörő. Ilyen a te tested is, hiába is tiltakoznál!

Mi történik, amikor *megnyitod* magad a test kívánságainak? Csak egyre rosszabb és rosszabb lesz a helyzet, és ennek nincs vége. Az Igében olvashatjuk: „...A testet ne tápláljátok a kívánságokra.” (Róm. 13,14) Azt mondja Pál: *Alávetem* a testemet a szellememnek, azaz uralma alá helyezem. Mit kell tenni tehát? *Irányítani*, uralom alá kell vetni a testünket. Van egy három betűs szó, amit sűrűn kell használni a testtel kapcsolatban: ez a *nem* szócska.

A testnek vannak érzései, kívánságai és ezeket irányítani, *uralni* kell. Sok házasság azért problémás, mert mindkét félnek sok gondja van a testének cselekedeteivel. Nem legtöbbször, hanem mindig. Az 1Korinthus 3-ban azt mondja az Ige: „Én sem szólhattam néktek, atyámfiak, mint szellemieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek.” (1Kor. 3,1) A kisdedek testiek, a szellemileg csecsemők úgyszintén testi módon viselkednek.

„Tejnek itálával tápláltalak titeket, és nem kemény eledellel, mert még nem viselhettétek volna el. Sőt, még most sem viselhetitek el, mert még testiek vagytok.” (1Kor. 3,2-3) Más fordításban itt a *hústest* szó szerepel. Milyenek vagyunk tehát? Érzékiek, testiek. Sokakat a test ural. Ez ellentéte a *Szellem* vezette keresztényi életnek.’

232. A tökéletlen test

Mint nappal, ékesen járunk, nem dobzódásokban és rézségsegekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigységben: Hanem öltöztétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra. – Róma 13,13-14

‘Némely hívó ember úgy jár, mint a még újjá nem született ember. Úgy járnak, mint azok, akik még nem üdvözültek. „Mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás [széthúzás, szakadás] van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é, és nem ember szerint jártok-é?” (1Kor. 3,3) Amikor viszálykodás van, kiabálás, veszekedés, avagy indulat, akkor tulajdonképpen mi zajlik? Az embereknek, a házásoknak a *testi cselekedetei* nyilvánulnak meg ilyenkor.

Mindegy, kiről van szó, akár prédikátor az illető, mindegy, hány Igét tud idézni, vagy mennyire tud nyelveken szólni. Akkor jelentkeznek csak ilyen problémák, ha az emberek *megnyitják* magukat a testnek, ha átadják magukat a test kívánságainak. Mindegy milyen szelleminek gondolja magát valaki, ha viszálykodásban van, akkor bizony testi. A Biblia állítja ezt.

Akikhez Pál szólt, ismerték a Szellem ajándékait. Előzőleg mondta nekik, hogy nem szűkölködnek semmilyen jó ajándékban. (1Kor. 1,7) Ismerték a próféciát, a nyelvek ajándékát, és ezt el is magyarázta nekik az 1Korinthus 12-ben. Ugyanakkor azt is mondta nekik, hogy testiek. Tehát a nyelveken szólástól nem lesz valaki automatikusan szellemi. Attól sem lesz szellemi, hogy Igét idéz. A viszálykodás jelenléte a testiséget mutatja. És az embereknek problémájuk van a testi dologgal.

Sok házaspár több évi házasság alatt félreérthetetlen bizonyítékát látja annak, hogy a *szellemi növekedés* során a régi problémáik szinte elpárolognak. Minél fiatalabb vagy az Úrban, minél felvérteztebb és minél inkább testi, annál több a problémád. A szellemi felnövekedést nem lehet szétválasztani a *szeretben és hitben* való felnövekedéstől. A szeretet tudja, mikor kell visszavonulni, és nem erőltetni a dolgokat. A hit tudja, hogyan kell kimunkálni vagy elengedni dolgokat, de a test nem tudja.’

233. Túl nagy szabadság

Mert aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a Szellemnek, a Szellemből arat örök életet. – Galata 6,8

‘A Galata levél 5. fejezete a szellem és a test (törvény) cselekedeteit hasonlítja össze. Mélyedjünk el néhány fontos dologban. A 16-21. igeversék a *test cselekedeteit*, a 22-25. versek a *Szellem gyümölcseit* tárják eléink. Tehát az egész fejezet a testtel, illetve a test és a szellem *kapcsolatával* foglalkozik. Az ide vonatkozó intés így hangzik: „Mondom pedig, szellem szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek.” (Gal. 5,16)

Miből adódnak a problémák a házasságban? Az emberek *megnyitják* magukat a testnek, azaz testi módon reagálnak dolgokra. A Galata 5,13 azt mondja: „Mert ti szabadságra hivatottok atyámfiai; (szabadságra!) csak hogy a szabadság ürügy ne legyen a testnek, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak.”

Az emberek szabadok akarnak lenni. Ezt hajtogatják: „Én szabad akarok lenni!” De a testükre helyezik a hangsúlyt, s ez azt vonja maga után, hogy megnyitják magukat a testnek. Az Istentől kapott *szabadságot* nem arra kaptuk, hogy testiek legyünk! Sokszor elhangzik: ne köss gúzsba, ne kényszeríts rám szabályokat. Én szabad akarok lenni, én szabaddá tettem a Krisztusban!

De nem arra lettünk szabaddá téve, hogy a saját tervünket vigyük véghez, hanem arra van szabadságunk, hogy *szolgáljunk* az Úrnak és egymásnak. Ez a Krisztus törvénye. Szabaddá tettünk, meg lettünk váltva, el lettünk oldozva, hogy szolgáljunk. Ismétlem: hogy *szeretettel szolgáljunk!*

Nem azért, hogy saját magunknak tetsszünk, hanem, hogy az Úrnak tetsszünk, amikor áldássá leszünk mások számára. Tehát ne arra használjátok a szabadságot, hogy a testnek lehetőségeket adjatok a kicsapongásra, hanem, hogy szeretettel szolgáljatok egymásnak. „Mert az egész törvény ez egy Igében teljesedik be: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.” (Gal. 5,14)

234. Ne élj vissza a szabadsággal

Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt. Ha Szellem szerint élünk, Szellem szerint is járunk. – Galata 5,24-25

‘A felebarátok alatt azok értendőek, akik közel vannak hozzád. És senki sincs közelebb hozzád, mint a *házastársad*. Ott van közvetlenül melletted. Ha otthon szeretetben jársz, akkor máshol is tudsz majd *szeretetben* járni. Nagyon könnyű szeretetben járni olyasvalakivel, akit hetente csak tizenöt percig látsz. Így könnyen mondd neki: „Szeretlek testvérem! De siess, le ne késsed a járatodat!”

A *távolság* megkönnyíti a szeretet gyakorlását. De azokkal az emberekkel, akikkel egy házban, illetőleg egy szobában élsz, vagy akivel egymás arcát látjátok folyton folyvást, bizony azok előtt nem tudjátok könnyen elrejteni magatokat. Hisz együtt élitek az éjeket és a nappalokat. Ezért csak egy megoldás van. A *testet alá kell vetni* a szellemnek, mert máskülönben problémákat fog okozni. Alávetettségben kell tartanunk a testünket, a belső emberünk uralma alá kell helyezni, mert egyébként nehézségeket fog szülni.

„Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázatok, hogy egymást fel ne emésszétek.” (Gal. 5,15) Nagyon szomorú dolog, hogy helyenként férjek és feleségek egymást rágiák, marják és felfalják. Pedig egymást *felépítenünk* kellene, nem rombolnunk. Az építés helyett azonban gyakran pusztítás folyik. Ez nem helyes és nem szabadna, hogy így legyen. Mi történik, ha egymást felemésztk? Mindketten felörlődnek. Ez történik, amikor a megnyilvánulások testiek.

Azt mondják sokszor az emberek: „Hála Istennek, én eredeti vagyok, spontán és őszinte. Nem játszom meg magam, ha nem tetszik valami, akkor nem fogok úgy tenni, mintha imponálna. Ha mérges vagyok, nem fogok úgy tenni, mintha nem lennék az. Én szókimondó ember vagyok. Nem az vagyok, aki megjátssza magát! Magamat adom, nem teszek fel álarcot!”

Ha így van, akkor *teljesen testi* vagy! Jobban teszed, ha mind nagyobb mértékben *Szellem* szerint jársz, mert az igen kedves az Úr előtt!

235. Felöltetni az új embert (1)

És felöltöztétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtett igazságban és valóságos szentségben. – Efézus 4,24

‘A Biblia azt mondja, hogy magadra kell öltened az új embert. (Ef. 4,24) De magadra kell öltened vele együtt a hitet, magadra kell öltened a szeretetet, a békességet, még akkor is, ha nincs ínyedre. *Öltsd* magadra!

„Alig várom, hogy haza érjek és elengedjem magam, s önmagam lehessek” – mondjuk olykor.

Miért? Előtte ki voltál? Az emberek kialakítanak magukról egy képet. Mutatnak egy képet a *nyilvánosság* felé, a *magánéletben* meg egészen mások. De teljesen kimerítő, amikor próbálsz magad megjátsszani. Ne élj így!

A „mikor engedhetem el végre magam?” hozzáállás miről is szól tulajdonképpen? Arról, hogy mikor *nyithatod* meg magad a testnek. A „mikor ereszthetem ki a gőzt?” kérdés nem más, mint, hogy mikor mondhatod ki azt, ami csak az eszedbe jut, és mikor zúdíthatod rá valakire a mérgedet, mert éppen dühít valami.

Soha, soha nem szabad ezt megtenned! Sem otthon, sem amikor egyedül vagy, sem a házastársaddal, sem a gyermekeiddel, de még a kutyáddal sem. Soha! Rendben lenne, ha csak úgy megnyitnád magad a testnek? Megnyitnád magad az érzéseidnek, és kimondanál bármit, ami eszedbe jut? Soha, soha nem lenne rendben.

Amikor így viselkedsz, vétkezel. A *test* szerint reagálni bűn, és mindig problémákat okoz. Megsértesz embereket, összezavarod a dolgokat az életedben. Az érzéseinket, a szavainkat uralnunk kell, és a gondolataink fölött is őrködnünk kell. Isten szerinti *szellemi* embereknek kell lennünk!

Meg kell *óvnunk* a családjainkat, a kapcsolatainkat. Amikor rossz dolgokat mondunk ki, nagyon *sokat ártunk* vele! A felindulásból, rosszindulatból kimondott, gyűlölettel teli szavak nagyon sokat árthatnak. Mennyivel jobb, ha *uralkodunk* magunkon, lehiggadunk, megnyugszunk, és elvetjük a bántó gondolatot. Soha ne mondjunk ki bántást, és ne is engedjük meg magunknak, hogy ilyeneken gondolkodjunk. Meg tudod tenni!

236. Felölteni az új embert (2)

Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra. – Róma 13,14

‘A Galata 5,16 azt tanácsolja, hogy: „Szellem szerint járatok”, s így nem a test kívánságát cselekszitek majd. Tehát hogyan tudom *meggátolni* azt, hogy a testem uralkodjon rajtam? *Szellemben* kell járnom; „mert a test a szellem ellen törekedik, a szellem pedig a test ellen. Ezek pedig egymással ellenkeznek (szüntelen tusakodásban vannak), hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok.” (Gal. 5,17)

Nem tudod magad megnyitni a testnek, amíg szellemben jársz. És nem tudsz Szellemben járni, amíg a testnek állsz nyitva. Ha azon munkálkods, hogy szellemben járj, nem kell azon dolgoznod, hogy ne nyisd meg magad a testnek. Járj Szellemben, és nem fogod véghezvinni a test kívánságait. Ez így működik. „Ha azonban a Szellem vezet titeket, nem vagytok a törvény alatt.” (Gal. 5,18)

Hányszor megesik, hogy házastársak indulatos párbeszédbe keverednek, és ki akarnak mondani valamit, de egy belső jelzés azonban nem engedi. Ha imádkozol, és Istennel jársz, akkor lesz benned egy *jelzés*, hogy ne mondd ki. Mégis hányszor megtörténik, hogy a test annyira erőt vesz, hogy a haragját kiadva csak azért is megbántja a másikat. És utána nyugodt, mert megmondta, amit akart. De *nagy ára* van ennek!

Az emberek belefolyanak beszélgetésekbe, kritikákba, vádaskodásokba. Ahogy szóba kerül a távol levő harmadik, elindul a lavina. Előbukkannak a múltból személyek, gondolatok, szavak és emlékek. Olyan ez, mintha valami sugallná. E-rőlködnöd sem kell.

Mert valóban inspiráció alatt szólsz, csak hogy nem a Szent Szellemtől ihletve. Az ördög beszél ilyenkor a szádon keresztül. Előhoz olyan történeteket, dolgokat, amikről már meg is feledkeztek mindketten. És előrángatjátok, kimondjátok őket testi módon. *Megnyitjátok* magatokat a testnek, az ellenségnek, és így mennek tönkre a kapcsolatok.

De ha figyelsz a Szent Szellemre, Ő *jelezni* fog: Ne mondd ki! Lesz egy jelzés a bensődben, amikor a Szellem vezet. A jelzésből tudni fogod, hogy nem most kell erről beszélni, s nem így.

Istennél *bölcsesség* van, figyelj oda erre. Tudni fogod, ha valamit nem így kellene mondani, vagy, hogy nem most van itt az ideje erről beszélni, hanem alkalmasabb időben. Bölcsességben jártok, ha a Szellem vezet benneteket.'

237. A test cselekedetei (1)

A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás. – Galata 5,19

‘Majd így folytatódik a test cselekedeteinek felsorolása: „bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások [széthúzás, szakadás], pártütések [pártoskodás], irigységek, gyilkosságok, részegségek, dobzódások [dorbézolás, tivornya] és ezekhez hasonlók.” (Gal. 5,20-21)

Beszélgettem emberekkel, akik házasságon kívüli kapcsolatokba bocsátkoztak, s próbálták nekem elmagyarázni, hogy az mennyire szellemi volt:

„Volt egy összeköttetés közöttünk szellemben, ez a vonzalom nagyobb volt mindkettőnkénél.”

Ez testiség!

„Olyan csodálatos volt, amikor ültünk és órákig sóvárogva beszélgettünk és aztán persze túl messze mentünk el” – mesélték.

Ez test. Test. Bálványimádás. A Biblia azt mondja a Kolosse 3,5-ben, hogy a pénzsóvárgás valójában bálványimádás. Amikor nagyon vágyódnak egy házra, egy autóra, dolgokra, *sóvárgunk* valami után, az árthat a kapcsolatainknak. Isten szeretné, hogy legyenek szép dolgaid. Vess magot és legyen hited az aratásra, de ne erőltess semmit. Ezt fontos megértenünk!

Ha az motivál bennünket, hogy ezt meg azt meg kell szerezniünk, mégpedig azonnal, ez bizony sóvárgás és *bálványimádás*. Arról állapítható meg, hogy másról sem beszélsz. Rendben van, hogy a hited megvallásával valóságba hozol egy

házat vagy autót, de nem helyes, ha minden e körül forog. Ház reggel, ház délután, ház este. Így a ház és úgy a ház. Ez bálványimádás. És ez testi. Varázslás.

A Galata 5,20 igeverszében *varázslásnak* fordított görög szó (pharmakeia) gyógyszerek, drogok általi *befolyásoltságot* jelent. Hogyha berúsz, vagy ha droggal belövöd magad, az testi cselekedet. A testnek való behódolás. Hány kapcsolatot tett már tönkre az alkohol vagy a drog? Azonban mindegy milyen szörnyű kötelékben voltál, Isten ereje képes szabaddá tenni téged!

238. A test cselekedetei (2)

Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás – Kolosse 3,5

‘Saját szememmel láttam Isten szabadítását egy férfi életében, aki sebész volt. Nagyon sikeres volt a szakterületén. De az orvosok sokszor túlhajszolják magukat, túl sokat dolgoznak. Éjjel-nappal dolgoznak, olykor alvás nélkül, és hozzáférésük van a drogokhoz. Ez az orvos elkezdett szedni valamilyen *dop-pingszert*, amitől fenn tudott maradni, aztán másvalamit, amittől meg lenyugodott. Évek múlva aztán szanatóriumban kötött ki. Részt vett mindenféle terápiákon, de még mindig használt drogokat. Nem lett szabad tőlük.

Ezt követően két hétig eljárt az összejöveleteinkre. Prédikáltunk neki a gyógyító iskolában, tanítottuk őt az Igére. És aztán a második hét csütörtökén rátettük a kezünket és *imádkoztunk* felette. Emlékszem, hogy az Úr foglalkozott velünk: parancsoljuk meg, hogy ez a függőség, ez a kötelék megtörjön az élete fölött!

Az Ige világosan mondja: „Amit megkötök [megtiltotok] a földön, a mennyben is kötve lesz; és amit megoldotok [megengedtek, kiárasztotok] a földön, a mennyben [szellemi birodalomban] is oldva lesz.” (Mát. 18,18)

Elmesélte, hogy úgy érezte, mintha egy abroncs esett volna le a fejről és a mellkasáról. Három hónappal később felhívott. Közép-Amerikában volt kiküldetésben. Azt mondta:

– Nem vettem be semmit azóta, egyetlen egyszer sem. *Szabad* vagyok, dicsőség Istennek!

Lehet a kötelék heroin, vagy bármi más függőség, Isten szabaddá *tud* tenni! Egy szempillantás alatt meg tudja tenni, ha *hiszel* benne és nem a reménytelenség szavait mondod ki. Meg kell *vallanod* a szabadulásodat, a szabadságodat és el kell

tudnod *fogadni!* „Azért ha a Fiú szabaddá tesz titeket, valóság-
gal szabadok lesztek.” (Ján. 8,36)'

239. A szellem gyümölcsei (1)

Ha Szellem szerint élünk, szellem szerint is járunk. – Galata 5,25

'A Galata 5,19-20 igeverse beszél az ellenségeskedésről, a versengésről, a gyűlölködésről, a haragról, a patvarkodásokról [viszály, versengés], visszavonásokról [széthúzás, szakadás], pártoskodásról, irigységről, gyilkosságokról, részegségekről, dobzódásokról [dorbézolás, tivornya]. Mik ezek? Ezek mind a *test cselekedetei*. Behódolás a testnek.

A Szellemnek azonban az első *gyümölcse*: a szeretet! Az ige szerint: „Az ilyenek ellen nincs törvény. Akik pedig a Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival, és kívánságaival együtt.” (Gal. 5,23-24)

Aki újjászületett a Krisztusban, az éljen a *Szellemben!* De ez nem jön automatikusan. Az újjászületés nem jelenti azt, hogy magától értetődően Szellemben jársz. Továbbra is meg tudod nyitni magad a testnek.

Mi történik, ha egy házaspár megnyitja magát a Szellemnek és így járnak minden nap? Ez nem azt jelenti, hogy transzban vannak és fennakadnak a szemeik. Nem azt jelenti, hogy folyamatosan nyelveken szólnak, és közben azt sem tudják, hogy hol vannak.

Mit jelent hát Szellemben jární? Ha a Szent Szellemnek nyitod meg magad, akkor a *szeretetnek* nyitod meg magad, az örömmek, a békességnek, a béketűrésnek, a szívességnek, jóságának, hűségnek, szelídségnek és a mértékletességnek. (Gal. 5,22)

Mi következik abból, ha egy házaspár éjjel és nappal szeretetben jár? Örömben, békességben, hosszútűrésben, jóságban, szelídségben, hitben, mértékletességben élnek. Milyen problémáik lehetnek így?

Ha mindkét házaspár a Szellemre bízta magát, szeretetben, örömben, békességben, béketűrésben él éjjel és nappal, nem lesz egyetlen problémájuk sem. Ha például az egyikük tesz valami rosszat, a másik szeretetben áll mellette. Ha egyikük nincs jó hangulatban, a másik megnyitja magát az örömmek, békességnek. Ezzel *ellensúlyozzák* egymás kilengéseit.'

241. Az önzés (1)

Jaj annak, aki rakásra gyűjti, ami nem övé! – Habakuk 2,6

'Az önzés az elsődleges ellensége a házasságoknak. Nem az ördög, hanem az *önzés*. Hallani olyan véleményeket, hogy az első

és legfőbb probléma a kommunikáció. Sok szakember a kommunikációt tartja fő problémának, de ezzel nem érthetünk egyet.

Lehet, hogy tökéletesen kommunikálsz, és mégis tönkreteszed a házasságodat. „Őszintén mondd meg, mit érzel irántam?” „Utálalak, megvetlek!” Kimondod, kifejezed, amit érzel, tehát kommunikálsz. De hová vezet ez? A *kommunikáció* fontos és fejlesztenünk is kell. De nem ez a legnagyobb probléma, nem ez a legfőbb kérdés.

A legnagyobb probléma az önzés, ami egyik megnyilvánulása annak, hogy test szerint járunk. Ez ugyanis maga a *test természete*. Ahhoz, hogy önző légy, annyit kell csak tenned, hogy felébredsz reggel. Az önzés ott van a tested természetében, és ha megnyitod magad annak, amit érzel, akkor az önzés fog vezetni. És ez sokba fog kerülni neked az életed minden területén.

Az alapvető hozzáállás két típusát különböztethetjük meg: akik *elveszik* azt, amit maguknak akarnak, és akik *adnak*. Ez a pióca és a magvető típus. El kell tőkélni magad, ha sikeres akarsz lenni a házasságodban, hogy nem olyan leszel, aki csak elvesz. Nem leszel *követelődző*, aki mindent csak magának igényel, hanem *adakozó* leszel.

Vannak, akik úgy próbáltak segíteni másoknak, hogy arra bátorították őket, mondják el a házastársuknak, mit várnak el tőle. Nem és nem! Ha mindkét ember a másiktól követel és a másiktól vár, akkor egyikük sem ad. És szörnyen fogják magukat érezni attól, ha azon rágódnak, hogy mire van igényük. Ez nem igei. Ez nem Isten szeretete.

Nem kell tízoldalnyi lista arról, hogy mire van szükségünk. El kell feledkezni a saját kívánságainkról, arra kell koncentrálnunk, hogy mit tudunk *adni* a házastársunknak. Ezzel nem mindenki ért egyet, de az Ige sehol sem cáfolja.

Annak, hogy rengeteg a probléma a házasságokban – sőt még a gyülekezeten belüli frigyekben is –, számos oka van. Főként, hogy az emberek *behelyettesítették*, az emberi gondolkodásra cserélték le Isten Igéjét. Vannak olyan dolgok, amelyeket teljes meggyőződéssel prédikálnak és tanítanak, mintha Isten Igéje lenne, holott nem az, sőt pont az ellentéte annak, amit a Biblia tanít.’

242. Az önzés (2)

Mert mindenki a maga hasznát keresi, nem a Krisztus Jézusét.
– *Filippi 2,21*

‘A házaspároknak adott tanácsadás alkalmával általában az történik, hogy a feleség felrója a férjnek, hogy nem törődik az ő

szükségleteivel. A férj úgyszintén felsorolja azokat a szükségleteit, amelyeket viszont a feleség nem vesz figyelembe.

Kommunikálnak, nemde? Csakhogy mit? A teljes *önzést!* „Nekem szükségem van”, „én akarok”! Mindkét fél azt hajtogatja, hogy ő mit akar. Eközben senki nem ad semmit. Ezért nincs is mit elfogadni. És ezért – hacsak egyikük meg nem változik – ebben a helyzetben nincs remény. Nem kell leírnod a párod számára, hogy mire van szükséged, mit kell, hogy megtegyen érted. Ezt el kell felejtened!

Hanem így imádkozz az Úrhoz: *Uram, Te vagy az én forrásom, Te töltöd be a szükségéimet, Te teszel teljessé, Te elégítesz meg engem szellemileg, lelkileg és testileg. Te viselsz rólam gondot. A szemeim Rád néznek, Téged látnak, ezért nem gyakorolok nyomást senkire. Ámen!*

Ez nagyon fontos. Hangsúlyosabban kellene erről tanítani, mert az emberek igencsak eltévesztik ezeket. Ne azt számlálgasuk, hogy mit akar, illetve mit nem akar megtenni értünk a párunk. A bírálattal, gyötréssel *nyomást* gyakorlunk a másikra, és ettől biztosan nem jön meg a kedve megtenni, amit szeretnénk.

E téves gyakorlat helyett nézzük meg, mi történik, ha *mi adunk* a másiknak. Ekkor egy *szellemi törvény* lép működésbe. Ha elkezdesz vetni, akkor mi történik? Aratás jön! Mi történik, ha a másik fél is vet? Abból is aratás lesz. Ha mindketten vetni fogtok, úgy egyre nagyobb aratás jön.

Egyre jobb és jobb lesz minden, mégpedig azon nyomban. Egyre jobb és jobb lesz, mert nem úgy viselkedtek, mint a csecsemők, akik sírnak és fekszenek az ágyban, míg ellátást nem kapnak. Nem azt figyelitek, hogy helyesen bánik-e veletek a másik, tisztel-e eléggé.

Mert amíg ott fekszel siránkozva és megnyitod magadat az *önsajnálathoz*, jön az ördög. Jönnek a démonok, ráülnek a válladra, és veled mennek az ágyba. És egész éjszaka hazugságokat ültetnek a fejedbe, hogy mit kellett volna a másiknak tennie érted, és hogy ezt mennyire megérdemelted volna, s milyen igazságtalan az eljárása. Ez öli meg a házasságokat!

Továbbá, hogy te jobbat érdemelnél. Az Úr soha nem mondott neked ilyet, ez a sugallat egyenesen a pokolból jött. Ha ott fekszel, és erre hallgatsz, egyre rosszabbul fogod érezni magad, és megtelik *nehézteléssel* a szíved.

Legközelebb, amikor beszélsz vele, ez jön ki a szívedből: „Miért nem teszed meg ezt értem? Miért nem törödsz velem?” És ebből zűrzavar és viszály kerekedik az otthonotokban.’

243. Az önzés (3)

Senki ne keresse, ami az övé, hanem ki-ki azt, ami a másé. – 1Korinthus 10,24

‘Nincs az emberekben annyi alázat, hogy elismerjék: önmaguk okozzák a problémáikat! Ők, *saját maguk* a forrásai a problémáiknak azáltal, hogy megnyitják magukat az ördögnek. Felejtsd el, hogy neked mire van szükséged. *Felejtsd el, hogy te mit akarsz.* Még csak *ne* is használd azt a szót, hogy *megérdemled.*

Az emberek azt kérdezik: „Mivel érdemeltem ki ezt?” A válasz erre: Nagyon sok mindennel! Arról akarsz beszélni, hogy mit érdemelsz? Arról akarsz beszélni, hogy valójában mit tettél te? Nos, újjászületésed előtt bűnös voltál és szűkölködtél Isten dicsősége nélkül. (Róm. 3,23)

Mit érdemeltél elveszettként? A *bűnök* zsoldját, a halált. (Róm. 6,23) Halál volt az osztályrészed: problémák, aggodalmak, betegségek és szegénység. Azt, hogy idő előtt meghalj, és a pokolba kerülj. De aki befogadja a Krisztust a szívébe, az megváltást nyer mindezek alól.

Ne arról beszéljünk, hogy mit érdemlünk meg, beszéljünk inkább a *kegyelemről*, az irgalomról. Arról, hogy Jézus hogyan kapott olyasmit, amit nem érdemelt meg, hogy mi megkaphassuk azt, amit *meg sem érdemeltünk*: a megigazulást, a gyógyulást, a bővülködést.

Ne arról beszélj, hogy neked mi jár. Nem helyes, ha azt mondd: „Ó, megérdemeltém, mert jól dolgoztam!” Inkább azt mondd, hogy: „Isten *jó hozzám* a hibáim ellenére. A hiányosságaim ellenére is olyan sokat tett értem, olyan jó hozzám! Ez nem alázatoskodás, hanem a valóság. Ez a tény.”

Látjátok már, hogy mi az első számú ellensége a házasságoknak? Az *önzés*. Kell azon gondolkodnod, hogy mit érdemelsz meg, mire van szükséged, és mit akarsz? Nem! Vedd elő a Bibliádat, és mélyrehatóan tanulmányozd ezt a területet.’

244. A titkok (1)

Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot... – Efézus 4,25

‘A titkolózás a házasság második számú gyilkosa. Az első az önzés, ezt követi a titkolózás. Mit is jelent a *titok*? Megtartani, egymás elől elrejtteni olyan dolgokat, amikről a másiknak tudnia kellene. Ezzel általában együtt jár az *inkorrekt-ség* és a *hazugság* is.

Nem létezhet kapcsolat *bizalom* nélkül! Nem tudsz megbízni abban, aki hazudik neked. Bolond lennél, ha ezt tennéd.

Az emberek nem veszik észre, nem ismerik fel, hogy milyen súlya van bármilyen hazugságnak.

A *hazugság* az egyik legrútább dolog, ami a földön megnyilvánul. Az emberek felnőnek úgy, hogy nem veszik ezt tudomásul, mivel a szülei, a tanáraik, a barátaik hazudtak esetenként, és aztán a házastársaik is. Azt gondolják, hogy egy kis kegyes hazugság belefér. A hazugság az egyik legszörnyűbb dolog. Amikor a szemedbe hazudnak, visszaélnék a szeretetteddel, hogy *megettévessenek*.

Amennyiben te hazudsz, akkor arra a bizalomra utazol, amivel a párod megtisztelt, hogy megettévesszhesd őt. Ez *ördögi*. Ez az ördög munkája, ő az örök ellenségünk, és ezt próbálja tenni egész nap, hogy megettévessen minket. És amikor a házastársunk összeköti magát az ördöggel és hazudik nekünk, ez a legszörnyűbb *becsapás* és *árulás*. Az *árulás* utálatos dolog.

„Hogy levetkezettetek ama régi élet szerint való őembert, mely meg van romolva a csalárd kívánságok miatt; megújultatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint.” (Ef. 4,22-23) Ha eddig nem úgy vélted, hogy a hazugság ennyire rettenetes dolog, akkor most kezd el megújítani az elmédet. Fel kell ismerned, hogy az valójában mit jelent.

„És felöltöztetek amaz új embert, mely Isten szerint teremtett igazságban, és valóságos szentségben.” (Ef. 4,24) Mi az első dolog, amit az Ige mond? „Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot, ki-ki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk.” (Ef. 4,25)

245. A titkok (2)

Az [ördög] ... nem állott meg az igazságban, mert nincs benne igazság. – János 8,44

‘A meg nem váltott ember természete az ellenség, az ördög természete. A hazugság az ördög királyságának a nyelve, mivel ő maga is hazug. Ő a hazugságok atyja. „Amikor hazugságot szól, a sajátjából szól, mert hazug...” (Ján. 8,44) Nem akarsz ördögi lenni, ugye? Ezért nem hazudhatsz. Időnként sem, kis dolgokban sem. Soha, soha. Semmilyen helyzetben. Soha, semmilyen körülmények között.

Nincs olyan helyzet, amikor egy hazugság jogos lenne. A saját édesanyámért sem hazudnék vagy akár a feleségemért. Nem! Ha hazudnék, akkor kompromisszumot kötnék a belső *feddhetetlenségem* kárára. Mi lenne, ha Isten hazudna, csak

egyszer is? Mi lenne, ha Isten nem az igazságot szólná? Nem lenne többé Isten. Isten nem lehet hazug!

Vajon mi tartja össze a Mennyet és a Földet, a Napot, a bolygókat és a naprendszeret? Isten Szava! Mi lenne, ha az Ó Szava hazugság miatt nem állna meg? Az egész univerzum szétesne, mint egy filléres óra. Mindennek vége lenne. Az utolsó lehetetünket kiadnánk, megszűnne a gravitáció, megszűnne a napsugárzás. Minden szétesne, mivel egyedül az Ó Szavának megkérdőjelezhetetlenségén alapul a világegyetem.

A te életed is ilyen. A saját életed is így működik. Te és én, a *szavainkkal* teremtjük meg a mi kis világunkat. Ahhoz, hogy sikereseek, győzedelmesek legyünk, a *hit emberének* kell lennünk. Így jön el a győzelem. A mi hitünk az, ami legyőzte a világot! (1Ján. 5,4) De lehetetlenség *hazugnak* lenni, és ugyanakkor *hitembernek* is. Lehetetlen! Miért? Mert ezt mondja a Márk 11,23? Ha azt monddod ennek a hegynek: Kelj fel, és ugorjál a tengerbe! És nem kételkedsz a szívedben, hanem hiszed a szívedben, hogy amit Isten mond...?

Így szól az Ige? Nem! Mit kell hinned a szívedben? Hinned kell a saját szavaidban! Hinned kell *Isten szavában* is, de hinned kell a *saját szavadban* is. Mi történik, ha *hazudozol*? Az, hogy *nem fogsz megbízni a saját szavaidban*. Ha ilyen háttérrel tennél hitmegvallást, nem lenne benne erő.

Hitembernek lenni azt jelenti, hogy olyan ember vagy, akinek a *szavai megállnak*, ami viszont egyértelművé teszi, hogy soha nem hazudsz. Soha! Az *ígéretedet* nem változtathatod meg. Tudom, hogy ez nagyon erős kijelentés, de nincs más helyes út. Nagyon rögzös út az, ha kompromisszumot kötsz az ördöggel, és a partnerévé válsz. Ha az ő nyelvén szólsz, az biztos halál és pusztulás.'

246. A titkok (3)

Mert nincs oly rejtett dolog, ami napfényre ne jönnön; és oly titkok, ami ki ne tudódnék. – Máté 10,26

'Sok házaspár és azok helyzeteinek ismeretében elmondható: a hazugság egy igen komoly probléma. Az emberek olykor megvesznek dolgokat, és nem mondják meg a párjuknak. Megtesznek dolgokat, és nem beszélnek róla. És ha mégis kiderül, letagadják, hazudnak.

Amikor a házastársad a szemedbe nézve feltesz egy kérdést, te visszanézel rá, és céltudatosan rossz, hamis választ adsz, akkor egy kést döftél a házasságod szívébe. Mert *lerombolod vele* azt a *bizalmat*, ami az egészséget összetartani hivatott. Nem azt mondom

ezzel, hogy nem lehet helyrehozni, ha valaki hazudott. Az emberek nem szeretnek erre így gondolni, de a valóság az, hogy a legtöbb ember hazudott már a másíknak. Ez nem helyes. Nem kellene, hogy így legyen. Isten ugyan megbocsát neked, és talán a társad is megbocsát, de ezt sürgősen abba kell hagyni!

Ha adni akarsz egy esélyt annak, hogy helyre jöjjön a kapcsolatod, és azzá váljon, aminek lennie kell, akkor ezt le kell állítanod. Mi a teendő? Szóld az igazat! Lehet, azt mondod, hogy a párod nem tudná kezelni az igazságot.

Nincs *választási* lehetőség! El kell kötelezned magad, hogy bármibe kerül is, *elmondod az igazat*. Ha nagyon sokba kerül, ha az az ára, hogy a másik úgy dönt, soha többet nem akar veled szóba állni, akkor is el kell mondanod az igazat. Meg kell tenned!

És ne mondd azt a hitvesednek: meg kell, hogy bocsáss nekem! Nem kell megbocsátania, nem köteles rá. Persze, meg kellene, hogy bocsásson, de nem köteles, és nincs jogod számon kérni tőle. Ami a te dolgod, amiről gondolkodnod kell az az, hogy hogyan tudod bebizonyítani, hogy *megváltoztál*, és így visszanyerd a bizalmát.

Nagyon, nagyon komoly dolog ez. Jézus szavai tények: „Mert nincs oly titok, mely nyilvánvalóvá ne lenne; és nincs oly elrejtett dolog, mely ki ne tudódnék, és világosságra ne jöjjön.” (Luk. 8,17) Mit fogsz tudni örökre eltitkolni? Semmit. Minden világosságra jön. Ezért jobb, ha elmondod az érintetteknek, még mielőtt mástól tudnák meg.

Mert a dolgok előbb vagy utóbb, de mindig feljönnek a felszínre. Nagyon kijózanító ez. De rendben levő akár egy apró hazugságot is mondani? Nem! A hazugság a *bizalom elárulása*, és ördögi dolog. Ha sokba kerül neked, ha úgy gondold, hogy otthagynak miatta, akkor is. Tudom, hogy ez nagyon nehéz, de akkor is viselkedj keresztényként!

247. A titkok (4)

Mert senki sem cselekszik semmit titokban, aki azt akarja, hogy nyilvánosan elismerjék őt. (Kálvin Kiadó) – János 7,4

‘Először is a szívednek kell tisztának lennie. Tiszta kell, hogy legyen Isten előtt. Ez a legelső. Isten kérte, hogy bocsásunk meg, ehhez megadja az erőt, s a szánkba adja hozzá a szavakat. Menj oda a másíkhöz és *távolítsd el* a titkokat, amik közöttetek állnak. Ha megjátsszod magad, akkor is érezni fogja, hogy valami nincs rendben. Lehet, hogy nem tudja pontosan, mi történt, de *érezni* fogja, hogy valamit *rejtegetsz*, hogy nem

mondasz el valamit, nem mutatsz ki valamit, és ez szakadást okoz, *távolságot* szül köztetek.

Aláássa az összetartást, ami pedig nélkülözhetetlen egy kapcsolatban. A *titkok elválasztanak!* Ne becsüld alá a hozzád tartozókat. Ők *szeretnek* téged, és valószínűleg *megbocsátanak*. De ne hagyd, hogy ez megismétlődjék. Változz meg!

Sokan kisgyerekkoruk óta egyfolytában hazudnak. Nem is kell gondolkodniuk rajta, csak hazudnak, mint a vízfolyás. És ha te is ilyen lennél, akkor ezzel sürgősen fel kell hagynod. Ha valakinek mondasz valamit, amiről tudod, hogy nem igaz, amint kijött a szádon, állj meg, és mondd ki: „Elnézést, ne haragudj, amit most mondtam, az hazugság volt.” Ne próbáld szépíteni, nevezd annak, ami, és mondd ezt: „Sajnálom, nem lett volna szabad ezt mondanom, mert ez hazugság volt. Kérek, bocsáss meg nekem!”

És amikor eszedbe jut valami, amivel megtévesztettél valakit, hívd fel az illetőt. Légy erős, mondd el őszintén, hogy amit mondtál, az hazugság volt. Így tudod jót tenni a dolgot. Ha folyamatosan így cselekszel, az meg fog változtatni.

Nem azt mondtam, hogy ez könnyű, de másként nem válhatsz *hiteberré*, a megigazultság és a feddhetetlenség emberévé. Olyan emberré, akit a társa *tisztelni* tud, akire fel tud nézni. És akinek élvezni is a társaságát. Minden tisztátalanságot el tudtok távolítani kettőtök közül.’

E kötet készítője saját tapasztalata alapján állítja, hogy még a jó szándékú titkolódzás sem vezet jóra. Még fiatalon nyitottam egy olyan folyószámlát, amiről a feleségem nem tudott. Az volt velem a szándékom, hogy a mellékes jövedelmekből összegyűlő pénzzel meglepem a kedves páromat. De amikor felfedezte a bankkártyámat, bizony az gyanakvással töltötte el, úgyhogy fel kellett fednem előtte a tervemet. Látjátok, a titok semmilyen formája sem szerencsés. Természetesen ez nem vonatkozik az ajándékokra, mert az csak akkor okoz meglepetést, ha mindvégig rejtve marad.

248. A társunk elnyomása (1)

Az Úr pedig a Szellem; és ahol az Úrnak Szelleme, ott a szabadság. – 2Korinthus 3,17

‘A fenti ígevers a mennyei szabadságról szól. A hármas számú ellenség, ami meg tudja ölni a házasságot vagy a kapcsolatot, az a *másik elnyomása*. Ízeletve e szót, mit sugall? Mi is értendő ez alatt? Elnyomni valakit, próbálni irányítani a lépéseit. Például ilyesfajta *birtoklási* megnyilvánulással: „Ez az én feleségem!”

Ne kezeld úgy a feleségedet, mintha ő a pénztárcád, vagy a mobilod lenne! Őt nem úgy birtokolod, mint egy tárgyat. A férjedet sem birtokolhatod, ő egy Istentől kapott ajándék a számodra.

A hitvesed egy független szellem, tőled *független* lény. Neki is van kapcsolata Istennel, függetlenül tőled, és neked is van közösséged az Úrral, tőle függetlenül. Igaz, egy testté váltatok, de nem egy személyiséggé.

Mindig meg kell őrizni a saját egyéniségeteket, a saját színeiteket, saját *személyiségjegyeiteket*. Ahhoz, hogy a kapcsolat egészséges legyen, a feleknek *szabadnak* kell érezniük magukat. Szabadnak kell lenniük, hogy imádhassák Istent, hogy higgyenek Őbenne, függetlenül a másiktól. Hogy legyen *önállóságuk*, kifejlődhessenek saját képességeik, elérhessék a céljaikat, sikereik legyenek. Hogy legyenek eredményeik, egymástól függetlenül is. Ne akarj mindig mindent megkérdőjelezni!

Ne akarj tudni minden szót, amit a párod valaki másnak mondott! Ne akard mindig tudni, hogy hol volt a társad, ne akard minden percét kontrollálni!

Nem a gyermekei vagytok egymásnak. Felnőttek vagytok. És, ha a társad nem adott okot arra, hogy ne bízz meg benne, akkor ez inzultusnak számít. Minden alkalommal, amikor csak *kérdőre* vonod, emlékezned kell arra, hogy elhagyhat, ha úgy dönt. És az, hogy te mindent ki akarsz szedni belőle, nem segíti elő, hogy veled akarjon maradni. Elnyomod, fojtogatod őt, ha úgy teszel.'

249. A társunk elnyomása (2)

... és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nékem, amivel tartozol. – Máté 18,28

'Feleségek, nem ti vagytok a férjetek édesanyja. Ha épp zöldcsíkos nyakkendőt akar felvenni bordó zakóhoz, esetleg előállhatsz egy javaslattal, de ne határozd meg a számára, hogy mit tegyen! Ne mondd, hogy nem mehet így ki a házból, és nem teheti azt, amit ő szeretne! Ne mondd neki, mert zokon fogja venni!

Láttam pásztorok feleségeit, ahogy kiigazítják a férjüket prédikáció közben. Beeszelőnek, miközben Igét hirdet: „Nem, nem, ez így nem jó!” És *kiigazítják*, amit nem tartanak helyénvalónak. Tanúja voltam, hogy egy gyülekezet pásztorja, az irodájában éppen nyúlt valamiért, hogy levegye a polcra, és a felesége arra utasította: „Tedd vissza, tedd vissza!” És a férj elég ostoba volt ahhoz, hogy engedelmeskedjen, miközben láttam a szemében a bénultságot. Ő ugyan szerette a feleségét, de a feleség gyűlölte őt, és fojtogatta, megbénította.

Láttam férfiakat is, akik ok nélkül rendkívül *féltékenyek* voltak a feleségükre. Ha csak rájuk nézett valaki, máris azt kérdezték: „Mit csináltál, miért nézett rád ez a férfi? Miért bátorítod, mivel biztatod?” Az én nagybátyám példája épp az ellenkező. Egy gyönyörű, nagyon csinos nőt vett feleségül. A fiúk persze füttyültek utána és megjegyzéseket tettek rá. Meg is kérdezték tőle, hogy ez nem zavarja őt? „Egyáltalán nem zavar, nem szeretnék olyan csúnya feleséget, hogy senki se nézzen rá!” – válaszolta büszkén.

Az emberek furán gondolkodnak erről. Azt akarják, hogy gyönyörű legyen a feleségük, de senki más ne vegye észre. Legyen a férj csinos, de mások ne találják vonzónak. Ha csinos a párod, valószínűleg észreveszik mások is, olykor gátlás nélküli emberek is. De neked biztosnak kell lenned magadban, és meg kell *bíznod* a társadban is.

Ha a hitvesed el akarja hagyni téged, és játszadozni akar a veled, akkor megtehetné, nem tudnád megállítani a dolgot. Ha a feleséged meg akar csalni, meg is fog, megteheti, nem tudod meggátolni. Ha a férjed meg akar csalni téged, nem tudod megakadályozni benne. Az emberek meg tudják találni a módját, hogy félrelépjenek.

De annyira biztosnak kell lenned Istenben, hogy tudd, mindegy, mi történik, akkor is jó lesz neked *Őbenne*. A szíved és a lelked az Ő kezében van, az Úr ad biztonságot számodra. Bár tudod, hogy szereted a társadat, mégis elromolhatnak a dolgok. Ez is fennállhat.

De mégis bizalommal telt vagy, nem aggodalmaskodsz, nem fenyegetőzöl, és nem rettegsz attól, hogy mi fog történni. Mert tönkretreheted a napodat azzal, ha azon gondolkozol, és arról beszélsz, hogy mi történhetne, ha...'

250. A társunk elnyomása (3)

A Szellemet ki ne oltsátok. – 1Thessalonika 5,19

‘Feleségek, mozdítsátok elő a férjetek előmenetelét! Férjek, lendítsétek elő a feleségetek *sikerét!* Bátorítsátok őket az Istentől kapott *ajándékaik* használatában, amelyek tőletek függetlenül megvannak. Legyetek büszkék az eredményeikre, és biztatok meg bennük. Ha a párod el akar menni valahova, hadd menjen, ha tenni akar valamit, hadd tegye. Ha nem akar visszajönni, akkor megeshet, hogy valójában te sem akarsz, hogy visszajöjjön. Szabadságra hívtunk el!

A Biblia beszél arról, hogy *ne oltsuk ki* a Szellemet. Ne öntsük le hidegvízzel, ne borítsunk rá vizes lepedőt. Láttam férjeket, akik ezt tették a feleségükkel. A feleségnek több mindenhez volt tehetsége, mint neki, és a férj elbizonytalanodott ettől. Rosszul érezte magát emiatt, és inkább elnyomta, és igyekezett elfojtani a felesége tehetségeit. Veszekedtek.

A férj így érvelt: „Most miattad rossz színben tűnök fel.” De nem így áll a dolog, ez csak azt jelenti, hogy ő gyenge és bizonytalan. Minden értelmes ember tudja, hogy minél kiválóbb a felesége, annál jobban tisztelik őt, mert egymás *visszatükröződései* vagytok. Az emberek azt mondják majd rá, hogy ő egy okos, csinos, értelmes és sikeres nő.

Nem kell a feleségedet lenyomni és eltiporni, mert nem attól tűnsz fel jobb színben. Éppen hogy gyengének és bizonytalanak fogsz tűnni. Ne nyomd el a párodat. Szabadságban éljete, a szabadság tökéletes törvényében! A Biblia szerint Jézus a mi férjünk. (Jel. 9,7) Ő mennyi szabadságot ad nekünk? Bármit megtehetsz, amit akarsz!

Ha úgy döntesz, hogy az ördöggel társulsz, akkor ugyan ez sokba fog kerülni neked, tönkre teszi a közösségedet az Úrral, Ő azonban akkor sem fog kényszeríteni semmire. Meg tudná tenni, hogy otthon tartson téged. Csak fölemelné a kisujját és a falhoz ragasztana, hogy el se tudj mozdulni, hogy ne vétkezz ellene.

De Ő ezt nem teszi meg. Miért? Mert a szeretet és az elkötelezettség csak szabad akaratból fakadhat. Ne próbáld erőltetni, kényszeríteni és irányítani a házastársadat. Tisztelni kell a szabadságát!

251. Az elhanyagoltság (1)

Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a te parancsolataidat. – Zsoltár 119,60

‘A négyes számú ellenség, az *elhanyagoltság* is nagyon sokat árt a kapcsolatoknak. Az 1Korinthus 7. is arról beszél, hogy Szellemben járunk. Ez ellentéte a testben való járásnak. Ezt több szemszögből is meg lehet közelíteni.

„De a paráznaság miatt, minden férfiúnak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje. A feleségének adja meg a férj a köteles jóakaratot (ami jár neki); hasonlóképpen a feleség is a férjének.” (1Kor. 7,2-3) Látjátok, hogy Isten úgy tervezte, hogy mind a férj, mind a feleség fizikailag és érzelmileg is *megelégedett* legyen a kapcsolatban. Majd tovább folytatja: „A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje;

hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége.” (1Kor. 7,4)

Amikor összeházasodtok, egy testté váltok, többé már nem vagytok ugyanazok, innentől már *nincs* jogotok a *testetek*hez. A házastársatoknak van joga a testetekhez és ez nemcsak a szexualitásra vonatkozik, hanem jogaik vannak mindenhez, ami a testetekkel kapcsolatos. Isten nem korlátozta ezt a szexre.

Egy másik fordítás így hangzik: „A feleségnek nincs meg a joga, hogy azt tegye a testével, ami neki tetszik, hanem a férjnek van meg a joga hozzá.” A *feleségnek* nincs hatalma a saját teste felett, mivel az a férjéhez tartozik. A feleség nem vallhatja saját magáénak a testét, mert az a férjéé. És ugyanez vonatkozik a férjre. A *férjnek* sincs joga a saját testével azt tenni, amit csak akar, mert a feleségnek van joga az ő testéhez.

Bibliai kötelezettségünk, hogy *törődjünk* a testünkkel is, hogy megőrizzük azt olyan formában, ami *tetszésére* van a társunknak. (1Thess. 5,23) Ez része a házastársi kötelezettségünknek. Nagy gond és probléma a házasságokban a fizikai test és a megjelenés *elhanyagolása*. Az emberek megdöbbenően el tudják engedni magukat. Ez testi hozzáállás, de ehhez hozzájárul a mentalitás is.

A házasságkötés után már nem kell tovább *versengeniük* egymásért. Mindaddig nagyon keményen dolgoztak azon, hogy a randevúkon jól nézzenek ki, jól öltözöttek és csinosak legyenek. De a házasságkötés után olykor hat hónap sem telik el, és elengedik magukat a házastársak. Már nem hoznak *erőfeszítést*, hogy jól nézzenek ki. Ez igen nagy baj!

252. Az elhanyagoltság (2)

Erő és ékesség az ő ruhája; és nevet a következő napnak. – Példabeszédek 31,25

‘A házások egy idő után úgy kezdenek viselkedni, mintha a külső *megjelenés* már nem lenne fontos. Pedig igenis számít. Ne csapd be magad!

„Ha a férjem igazán szeret engem, akkor ez az 50 kg *súlytöbblet* nem számít!” – gondolják helytelenül egyes feleségek. De ha te igazán szeretnéd a férjedet, akkor lefogynál.

„Ha a feleségem igazán szeretne, akkor nem számítana ez a *sőrhas*!” – vélik tévesen a férjek. Nem így van, hogyha őt bántja ez a dolog, akkor neked bibliai felelősséged, hogy tegyél valamit ezzel kapcsolatban.

Feleségek, hogyha a *férjednek* a hosszú haj tetszik, nektek pedig a rövid, és ezért fellázadtok – mondván, hogy nem érdekel, hogy mit mond, nem törődök vele –, akkor *megrontjátok* az 1Korinthus 7,4 ígerészt. Ha a férj nem szereti a vörös haját, és te csak azért is vörösrre fested, akkor *ellenszegülő* vagy és megsérted ezt az Igét, ami problémákat fog okozni.

Hogyha a *feleséged* nem szereti az ápolatlanságodat és kéri, hogy a munkából hazaérve azonnal mosakodj meg, mert irritálja az egész napos izzadságszag, de te leveted magad mosdatlanul a kanapéra, az nem helyes. Ha ő azt mondja, hogy mosakodj meg, akkor mosakodj meg! Vagy, ha az asszony ki mondja, hogy nem szereti a pocakod és kéri, hogy szabadulj meg tőle, akkor szabadulj meg tőle!

Nem szabom meg nektek, hogy milyen magasak legyetek, hogyan öltözködjetek, és hány kilót nyomhattok. Hanem arra szeretném felhívni a figyelmeteket, hogy folyamatosan akarjátok *tetszeni* a társatoknak. Ha úgy is tetszetek neki, ahogy vagytok, az csodálatos. De ha valamit kérnek tőletek, és ismételten kéri, és ti mégis figyelmen kívül hagyjátok, akkor ezzel *problémákat* okoztok a házasságotoknak. A tested nem a te saját tulajdonod.

Vigyáznod kell a testedre, *vonzónak* kell maradnod a társad számára. Nem a párod döntése, hogy téged *vonzónak* találjon, még akkor is, ha kócos vagy és gyűrött a ruhád. A te feladatod, hogy magadat *vonzóvá tedd* az ő számára. Ez ugyanúgy vonatkozik a férjekre, mint a feleségekre. E sorozatot elolvastva elvileg bármit megtehetsz, de jobban teszed, ha figyelmezel az Igére.'

253. Az elhanyagoltság (3)

A restnek útja olyan, mint a tövises sövény; az igazaknak pedig útja megegyengetett. – Példabeszédek 15,19

'Ha a lehető legjobb házasságot óhajtod és szeretnéd eltávolítani a problémákat, becsukni az ellenség előtt a megnyitott ajtókat, akkor ügyelned kell az Írásokra. Jézus a vőlegény és mi vagyunk a menyasszonya. Tudjátok, mi zajlik most? A menyasszony készülődik. Az Úr dolgozik rajtunk. Várjuk Jézus közelgő második eljövételét.

Az Ige fürdőjével tisztít meg minket, hogy amikor eljön a bemutatás ideje, ne legyen egyetlen szeplő, egyetlen ránc sem. Semmi, ami tisztátalan lenne, hanem egy dicsőséges menyasszony várja Jézust. (Ef. 5,26) Azt mondja az Ige: „Örüljünk, és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány

menyegzője, és az Ő felesége elkészítette magát.” (Jel. 19,7) Jézus is készen áll és dicsőséges! S amikor az Úr eljön a menyegzőjére, nem ápolatlanul fog kinézni.

Az *elhanyagoltság* definíciója a következő: zavaros, rendezetlen, fésületlen, gondozatlan testi-lelki állapot. Egy jó tanács: Ha még nincs külön fürdőszobátok, higgyetek Istenben, hogy valóságba jöjjön. És külön autót is kérjete az Úrtól, s ehhez hasonló dolgokat, hogy függetlenek lehessetek, és kapjatok lehetőséget arra, hogy ne lássátok egymást, amikor rossz passzban vagytok. Vannak olyan helyzetek és képek magunkról, amelyeket nem szeretnénk, ha nyomot hagynának rólunk a társunkban.

Az emberek *ellustulnak*, és lomposak lesznek. Elengedik magukat és igénytelen külsővel vannak egymás közelében. Mi a gond ezzel? Az, hogy így el is *veszítesz* dolgokat. Eltűnhet a varázs, a vonzalom, a szenvedély.

Vannak olyan előnytelen benyomások, amik bizony nem növelik a vonzerőt, bár még mindig szeretitek egymást. *Szeretni* valakit és *vonzódni* hozzá, az két különböző dolog. A legjobb, ha valakit szeretsz, és ugyanakkor vonzódsz is hozzá. És ez a vonzalom egész életen át tarthat. Ez nem lehetetlen dolog. Lehetséges!

Tudd meg, hogy mi az, ami tetszik a másiknak. Például, hogy hogyan viseld a hajad. Férjekre és feleségekre egyaránt vonatkozik ez. A férjnek sem lehet probléma a felesége kérésére egy kicsit beszínezni az őszes haját, vagy éppenséggel őszén hagyni. Vagy másként fésülni, máshogy viselni. Ne mondd azt, hogy dolgoznom kell, nincs időm bolondozni ilyesmikkel. Ezzel azt mondd ki, hogy *nem törődsz* a másikkal, nem fontos számodra az ő véleménye. Ez nagyon veszélyes magatartás!

254. Az elhanyagoltság (4)

Oh te rest, meddig fekszel? Mikor kelsz fel a te álmodból? – Példabeszédek 6,9

‘Minél rosszabbul nézel ki te, annál jobban néznek ki mások a párod szemében. Minél rosszabbul nézel ki, a különbség annál nagyobb lesz. Tehát van bibliai felelősségünk, mivel a testünk nem a sajátunk. Nem indokolt és nem is logikus, ha azt akarod, hogy az asszony mindig fitt legyen, és tipp-topppal nézzen ki, ugyanakkor te magadat elhanyagolod. Egyforma az *elkötelezettség*. Ne mástól várd, hogy megmondja, mi a helyes a számotokra. A lényeg az, hogy egymást *elégedetté* tegyétek.

Nem én fogom megmondani, hogy hány kiló légy, vagy mi a megfelelő külső a számodra. Ez nem az én dolgom. A felesé-

ged mérete és formája, az nem az én dolgom. Ugyanígy az én feleségem alakja és súlya sem tartozik rád, nekem így nagyon megfelel. Ha te boldog vagy a feleségeddel, az már engem nem is érdekel, hogy egyébként neki milyen a külső megjelenése. A kérdés az, hogy ő elégedett-e veled? Hogy a férjed boldog-e veled, és megteszi-e, amiket kértél tőle?

Hallottátok azt a kifejezést, hogy „a megszokottságból megvetés lesz”? Van ebben igazság. A túlzott megszokás, összezokás odavezethet, hogy *nem becsüljük* kellően egymást. Egyik módja annak, hogy egy kis ízt csempéssz vissza a kapcsolatotokba, a „böjtölés”. Például ne legyetek folyton egymás előtt ruha nélkül. Persze csinálhatjátok a saját belátásotok szerint, de én azt ajánlom, nélkülözzetek kicsit.

Elmondom, hogyan lehet visszahozni egy kis *szervedélyt* a kapcsolatba, hogyan lehet ismét izgalmassá tenni a dolgokat. Böjtöléssel, azaz megvonással. Ha minden nap sok finom ételt esztek, akkor előbb-utóbb válogatósak lesztek. Ha nem esztek semmit három hétig, akkor minden nagyon kívánatossá válik. Ne legyetek folyton pucéran egymás előtt.

Adjatok egymásnak egy kis teret. Viszont, amikor látjátok egymást, akkor nézzetek ki jól. Aztán különüljete el megint. És ha ismét találkoztok, még ha nem is vagytok úgy öltözve, mint amikor a gyülekezetbe jöttök, de akár pólóban is nézzetek ki jól. Akár az otthoni házikabátban is, vagy bármi másban. A köntösök közül néhány a szegénység szellemét tükrözi. Lyukas, szakadt. Ezekről meg kell szabadulni! Adjatok magatokra!

255. Stagnálás (1)

Hogy örömmel menjek hozzátok az Isten akaratából, és veletek együtt megújuljak. – Róma 15,32

‘Az ötödik ellenség a stagnálás, azaz egyhelyben *toporgás*. A Róma 7,6 a Szellem általi *megújulásról* ír: „Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve, ami fogva tartott bennünket; hogy szolgáljunk (hogyan?) a Szellemnek újságában, és nem a betű óságában.”

A Róma 6,4 szerint: „Eltemettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.” Miben járjunk? Új életben! A Szellem újságáról, az *élet újságáról* beszél.

Amikor Szellemben járunk, valóban létrejön-e a *megújulás*? Igen! Amikor Szellemben járunk, az a Szellem újságát jelenti.

Isten Szellemét az *élet* szellemének is hívja a Biblia. Az *élet* nem öregszik meg. A *halál* öregszik. A szellem nem öregszik, a test öregszik meg.

Az embereknek az a nagy félelme, amikor megházasodnak, hogy ami kezdetben új, az idővel elavul. A házasságkötés után egész életükben egyetlen emberhez lesznek hozzákötve. Megházasodnak, aztán néhány hónap, vagy néhány év után, ha a társ már nem olyan vonzó, mint azelőtt volt, váltani szeretnének.

Miután az újdonság és az izgalom is elillant, egy vadonatúj partnerre vágnak, és ezért sokan elhagyják a házastársukat. És találni is fognak valakit. Így működik a világ. Amint *ráunnak* a társukra, újat keresnek maguknak, nem kell azonban sok idő hozzá, az új társ is régiek fog számítani. Mit tesznek ilyenkor? Ugyanúgy cserélgetik a házastársaikat, akár az autóikat.

Sokan, akik nem lépnek erre az útra és kötelességtudatból együtt maradnak, *szobatársakként* élik le a közös életüket, leminősítve a házasságukat. Gyakorlatilag lakótársakként élnek. Kényelmesen elvannak, minden szenvedély nélkül. Szépecskén megöregszenek. Ez azért van így, mert az emberek nem táplálják a szellemüket és így *nem is növekednek*. Ha *unatkozol*, az azt jelenti, hogy nem növekszel. Ha *növekszel*, akkor nem fogsz unatkozni. Ilyen egyszerű ez.'

256. Stagnálás (2)

Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.
– Példabeszédek 4,18

'Mi történik, amikor növekszel szellemben? Veled is megtörténik, ami a természetben. Tavasszal látjuk a fákat, amint kihajtának a levelei, majd új ágakat növesztenek. Hasonlóképpen te is *új minőség* leszel. Teljesen újjá lehetsz, más, mint annak előtte. És a társad is ugyanígy. Nap, mint nap észlelhetitek, hogy egy *új ember* mellett ébredtek. S minden héten új emberrel mehettek az ágyba is.

Mit értek ez alatt? Ha növekszel, mint keresztény, *új hajtásokat* hozol, és ez az újság (újszerűség) soha nem lesz unalmas, megszokott. És meg fogsz látni dolgokat a társadban is, amit azelőtt nem vettél észre, mert nem is volt. Nem kell azon munkálkodni, hogy találjatok valami izgalmasat, hanem valóban előjön valami új, ami nem volt azelőtt. Új hajtások jönnek. A *növekedéssel* együtt jár az újság, újdonság. Nem lesz többé stagnálás.

A házasságban gyilkos dolog a *stagnálás*. Ugyanahhoz az emberhez mennek haza a házások, és semmi új nem történik. A

társ mindig ugyanolyan. Ez akkor fordulhat elő, ha nem növekedtek, hanem megálltak a növekedésben. Abbahagyták a fejlődésükön való munkálkodást. Ha feltöltek az Igével, és az Istennel jártok, megcselekedvén, amit az Ige mond, *megújultok*.

Ha az Ige alapján *cselekszetek*, az megváltoztatja majd az életeteket, és új hajtások jönnek elő, amelyek pozitív hatással lesznek az életetekre, és új dolgokat hoznak a kapcsolatokba. Nem lesz többé szükséged rá, hogy új kapcsolatokat keress, mert *megújult* lesz a párod az ágyban melletted. Mert van megújulás. Ez a valóság, ami izgatottá kell, hogy tegyen. Ugyanarról a férfiről és ugyanarról a nőről van szó. Egész életetekben izgatottak lehettek, mert akivel húsz éve együtt éltek, nem ugyanaz az ember már, hanem megújult, szellemben felnövekedett. És az Ige azt mondja, ez helyes: az *igazak ösvénye* egyre világosabb és világosabb, és egyre jobb és jobb lesz minden. (Péld. 4,18)

A férjed egyre jobb és jobb lesz. A feleséged is egyre jobbra válik. Izgatottá tehet, hogy ami tavaly még nem volt jelen, az idén előjött, mert növekedtetek Istenben. Növekedtetek a személyiségetekben, a karakteretek jobbra lett, a jellemetek csiszolódtak, a képességeitek kibontakoztak. Dicsőséget az Úrnak!

257. Stagnálás (3)

És felöltöztétek amaz új embert, aki megújul annak képére és hasonlatosságára, aki teremtette azt. – Kolosse 3,10

„Tekintsünk bele még egyszer a Róma 6,4 igeversebe: „Eltemettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.”

Feltámasztattunk, szellemileg és fizikailag is fel fogunk támadni, ahogy a Krisztus is feltámadt a halálból az Atya dicsősége által. Azonképpen mi is *új életben* járunk. Nem a *régi* ember szerint, hanem az *új* emberben. Nem a *testi* emberben, hanem a *szellem* emberében. A régi ember helyébe egy vadonatúj terem elő minden nap.

Így tudod frissen tartani a kapcsolatodat. Így tudod elkerülni, hogy unatkozzál, és unalmassá váljanak számodra a dolgok. Ha növekedésben vagy, nem unatkozol. Ha nem növekszel, az azért van, mert nem teszel meg valamit, amiről pedig tudod, hogy meg kellene tenned.

Példának okáért, ha a gyerekek nyáron azt mondják, hogy unatkoznak, az azért van, mert nem teszik, amit meg kellene

tenniük. Kapcsolja ki a tévét, menjen ki az udvarra és végezze el a teendőit. Vágja le a füvet. Unatkozom – ez olyas valami, amit én soha nem mondtam a szüleimnek.

Ha volt rá lehetőségem, hogy leüljek, nem mondtam, hogy unatkozok, mert tizenkét új feladatot adtak volna. Inkább az árnyékba vonultam és pihentem. Addig sem kellett a traktorra ül-nöm vagy az istállóba mennem. Az emberek azért unatkoznak, mert *lusták*, és nem teszik azt, amit tenniük kellene.

Viszont ha azt teszitek, amit tennetek kell, akkor mi fog történni? *Növekedni* fogtok. Elkezdtek növekedni, és ennek kapcsán *új dolgok* jönnek majd elő. És megújultok, fejlődtek. Izgalmas, *új emberekké* lesztek. Ez fenn fogja tartani a társaitok *érendklődését* irányotokba, és a ti figyelmeteket is irántuk.

Nagyon fontos téma ez! Mivel sok olyan ember van, akiknek bár vannak bibliatanító hangfelvételeik, imádkoznak nyelveken és gyülekezetbe is járnak, a házasságuk mégis tiszta káosz. Ez arra vezethető vissza, hogy nem Isten *Igéje* alapján *cselekszenek*, nem annak alapján élnek az életüket.'

258. A meghasonlás (1)

Meghasonlás támadta azért, úgyszólván elszakadának egymástól... – Apostolok Cselekedetei 15,39

'Mindent tegyetek meg azért, hogy házasként együtt tudjatok maradni. *Ragaszkodjatok* egymáshoz, imádkozzatok. Ne adjátok fel, maradjatok együtt! Az alap, a tökéletes példa: a Krisztus és a Gyülekezet kapcsolata. És mit kell tennünk a házasságban? Elhagyni a szülői fészket. Ez nem azt jelenti, hogy a szülők már nem részei az életünknek, de van egy új családunk. Egy új otthon, új szituációk. Ezentúl *ragaszkodjatok egymáshoz!*

Maradjatok együtt, tapadjatok egymáshoz. Isten a házasságot összekapcsolta, összeragasztotta. Senkinek ne engedd meg – magadnak sem –, hogy széttépje. Az Úr azért beszélt erről, mert tudta, hogy lesznek dolgok, amik megpróbálnak benneteket szétszakítani. El kell határoznod magad, hogy ezt nem fogod megengedni. Ne hagyd, hogy bármi megtörje a szövetségeket!

Jézus ezt mondta: „Minden ország, amely magával meghasonlik, elpusztul; és egy város vagy háznép sem állhat meg, amely meghasonlik magával.” (Mát. 12,25) Meghasonlás = az *összhang felbomlása* nyomán fellépő *ellentét*.

Ezt az ördög is nagyon jól tudja. Ezért tartozik a megosztás a stratégiájába. Mindig *megosztani* akar és ezáltal győzedelmeskedni. Azon munkálkodik, hogyan tudná széttépni a Gyülekeze-

tet. Ha *megosztást* tud kimunkálni, akkor szét tudja szakítani az egységet. Ha ez sikerül, megindul a felemészítő harc.

Ugyanígy történik a családban is, a megosztás tönkreteszi a harmóniát. Hogyan lehetséges az, hogy feleségek, férjek szembefordulnak egymással? Házasságok, családok teljesen szétesnek és tönkremennek? Hogyan juthatnak el idáig? Az érzelmek kihunynak, minden vonzalom eltűnik, a közös álmok szétfoszlanak. Hogyan juthat idáig egy *frigy*? A megosztás miatt. Ha megtűrik a *szakadás bármilyen formáját*.

259. A meghasonlás (2)

Hogy ne legyen hasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok. – 1Korinthus 12,25

‘Az Úr évtizedekkel ezelőtt nagyon erőteljesen foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy egyáltalán ne tűrjük el a viszálykodást. Megmutatta, hogy a *viszály* az ördög nyilvánvaló jelenléte. A *békesség* pedig Isten megnyilvánult jelenléte.

Ha én vagyok a feje ennek a családnak, ennek a szolgálatnak, akkor az én felelősségem az, hogy ne engedjem, hogy az ördög megnyilvánulhasson a mi házukban. Ez Isten háza és itt békeségnek kell lennie.

És ha van valami, ami viszályt, ami megosztást okoz, azzal *azonnal* foglalkozni kell. Helyre kell hozni olyan hamar, olyan gyorsan, annyira tökéletesre, amennyire csak lehetséges.

És az otthonokban, a háztartásokban is ugyanez a felelősség áll fenn. Nem szabadna, hogy viszálykodások, szakadások, megosztások legyenek az otthonaitokban.

Hogyan működik a megosztás, a viszálykodás? Az ördög stratégiája a *megosztás* és a pusztítás, hogy ezzel tönkretegye mindazt, amit csak lehet. Ismerünk emberi kapcsolatokat, amelyek sajnos így végződtek.

Jó és biztos alapokat szeretnénk lefektetni a bibliai tanításokkal. Vannak témák, amelyekről folyamatosan és sokszor kell hallani, hogy az szilárd hitünkkel válhasson. Meg kell értenünk, milyen fontos az alapokat lefektetnünk, hogy tudjunk rá építkezni.’

260. A meghasonlás (3)

... meghasonlás támada ... és a sokaság megoszlott. – Apostolok Cselekedetei 23,7

‘Krisztus és a Gyülekezet a tökéletes példa előttünk. El kell hagyni a régit, és ragaszkodni kell az újhoz. Ez nem egy embernek

az elképzelése, hanem az Ige. A Menny és a föld elmúlik, de Isten Beszéde által te és a családod, együtt tudtok maradni, és meg tudtok állni, mert tudjátok, mikor mit tegyetek. Megtanultátok, hogyan kell az *Igével összhangban* gondolkodni és hitben cselekedni.

Következésképpen az Ige szerint hagyjátok el a régi család szoros kötelékeit, és ragaszkodjatok az újonnan létrejövőhöz. Maradjatok együtt, legyetek összeragasztva, ragaszkodjatok egymáshoz. Az ellenség igyekszik szétválasztani benneteket. Az ő célja az, hogy megosszon titeket, valamilyen – leginkább látszólagos – érdekellentétet vigyen az életetekbe, hogy már ne akarjatok összetartani. Ezen a dolgon addig akar munkálkodni, amíg az *eltávolodás* nem jön létre köztetek.

A görög nyelvben a meg hasonlítás *távolságot* jelent két dolog között. Ez az ördög célja: távolságot teremteni közted és a társad között. Ezen fog munkálkodni éjjel és nappal. Hétről hétre, hónapról hónapra, évről évre próbál *éket verni* köztetek, és azon munkálkodik, hogy szétválasszon. Ha elég nagy lesz a távolság, akkor elhamvadnak az *érzelmek*, az érzések, elenyésszik a *vonzalom*, az összetartozás ereje.

Az a ház akkor meg fog hasonlani önmagával. Végül olyan nagy lesz a távolság, az elkülönülés, hogy már nem látod *értelmét* az együtt maradásnak. Öt évig szerettük egymást, de már nem vagyunk szerelmesek egymásba – mondják gyakran. De az Úr azt mondta, hogy *maradjatok együtt!* Nem kell, hogy ez egy súlyos áldozat legyen, csodálatos is lehet! Ha jól *viszonyulsz* a házassághoz, akkor élvezni fogod, és örömöd lesz benne.'

261. A kis róák kártétele

Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiatat, akik a szőlőket elpusztítják... – Énekek éneke 2,15

'A vizsályt többféle szempontból vizsgálhatjuk. Mit próbál tenni az ellenség? Megosztani, *szakadást* okozni. Erről szól a Példabeszédek 17,14 verse: „Mint aki árvizet szabadít el, olyan a vizsály kezdete; azért, mielőtt kihatna, hagyd el a perpatvart.”

Mikor kell foglalkozni a *viszályal*? Amikor elkezdődik, még a legelején. Amikor még csak olyan, mint a csöpögés. A fürdőszobában járva látsz egy kis víztócsát. Másnap már kétszer akkora, de nem fordítasz kellő figyelmet rá. Azt gondolod, semmiség, nem is aggódsz miatta, amíg nem lesz elég nagy. De ha van egy kis józan eszed, akkor ezt *idejekorán* megállítod.

Mert ha már elég nagy lesz a tócsa, akkor eljuthat odáig, hogy teljesen eláraszt, és végül *elsodor* a csöpögéssel indult árvíz. Akkora

lesz a repedés és a csöpögés, annyi lesz a stressz és a probléma, hogy minden összeomlik, pusztulás és romlás jön. Mit kell tenned? Abban a pillanatban, ahogy azt a kis „csöpögést” észreveszed, meg kell állítanod. Nem szabad várnod vele. A kis rókák is komoly károkat képesek okozni, ha nem törödsz velük. Hogyha *idejében* foglalkozol a kis problémákkal, soha nem lesznek belőlük nagyobbak!

Az ellenség arra számít, hogy átsiklasz a probléma felett, és nem törödsz vele. Hogy elnézed azt a kis repedést. Ó, csak egy kis apróság, igazán nem nagy dolog. De minden alkalommal, amikor ezt a területet érinted, rosszul érzed magad, kényelmetlenül, és ezért nem beszélsz róla. Ez nem jó hozzáállás.

Az ellenség arra számít, hogy folyamatosan így megy majd, évről évre, amíg nem keletkezik egy jó nagy szakadék és abból hatalmas kudarc. Amikor a veszekedés, a vizzály *elkezdődik*, akkor kell foglalkoznotok vele és azonnal *leállítanotok!* Nem kell megvárni a gátszakadást!

262. Ékek (1)

Ruth pedig monda: Ne unszold [erőltess], hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert ahova te mégy, oda megyek, és ahol te megszállsz, ott szállok meg... – Ruth 1,16

‘A Példabeszédek 13,10 leírja, hogyan kell kezelni a vizzályt: „Csak háborúság lesz a kevélységből; azoknál pedig, akik a tanácsot beveszik, bölcsesség van.” Ez történik körülöttünk. Ha már jó ideje házások vagytok, biztosan ismeritek ezt a jelenséget.

Az ember hajlamos dogmatikussá (merevvé, hajthatatlanná, szigorúvá) válni bizonyos dolgokban. Eldönti, hogy *erőlteti* az akaratát, ha a másik félnek nem is tetszik. Nem hajlandó visszavonulni, és csak erőlteti tovább ugyanúgy. Így verődnek be az *ékek*. Nyomással, préléssel.

Belekezdünk egy hadjáratba, és nem vagyunk képesek csukva tartani a szánkat. Folyamatosan mondjuk, és csak mondjuk. A másikat ez egyre jobban felbosszantja, és bár az, aki erőszakos, tudja ezt, mégsem hagyja abba.

Folyamatos a követelkezés, hogy ezt vagy azt tegye meg neki a másik, és hogy miben változzon meg. Követeli, hogy csakis az ő útmutatása szerint tegye a dolgokat, vagy szervezzen meg valamit. Ez rossz taktika. Igazán nyomós okának kell lennie, hogy valamit kitartoán, eltökélten erőltessünk.

A siker egyik kulcsa az, hogy megtanuljuk, mikor kell *visszavonulni*. Mikor kell azt mondani, rendben, nem csinálok ebből nagy ügyet, nem erőltetem tovább. Mert számtalan dolog

van, ami nem ér annyit, hogy nagy ügyet kerítsünk belőle. A fiatalok ezt nehezebben értik meg.

Fogkrém-tubusokon, WC ülőkén, és más hasonló bagatell dolgokon vitáznak. Nemezszer ilyen dolgok miatt alakul ki háromnapos *hidegháború* a házások között. Ismerős, ugye?

„Az Isten áldjon meg, már harminckilencszer elmondtam neked! Hányszor mondtam neked, hogyan csináld! Nem is figyelsz rám!?” – Ugye, ez nem hangzik valami jól?

263. Ékek (2)

Tűrés által engeszteltetik meg a fejedelem, és a szelíd beszéd megtöri a csontot. – Példabeszédek 25,15

A Példabeszédek azt mondja, hogy a *hosszútűrés* által lehet meggyőzni a fejedelmet, és a *szelíd szó*, a *szelíd felelet* megtöri a csontot, az ellenállást. A kemény ellenállást is megtöri a szelíd, *lágú szó*, és a szelíd felelet elfordítja a haragot.

A viszálykodás azért kezd elterjedni, mert *kemények* vagyunk, amikor nem vagyunk hajlandók az álláspontunkat feladni. Ragaszkodunk a jogainkhoz, nem engedünk egy adott dologban. Egészen biztos, hogy nagyon jó okunk van esetenként szigorúnak lenni, de minden alkalommal *az Igével* kell alátámasztanunk.

Mozdíthatatlan vagy, *erőszakos*, és minél jobban erőlteted, annál nagyobb lesz az *ék*, és eltávolít egymástól, szakadás, különállás jön létre. Pusztán azért, mert erőlteted.

Nem vagyunk tudatlanok az ellenség eszközeit illetően. Vannak időszakok, amikor érzékeljük a feszültséget, a viszálykodás szelét. Mit kell ilyenkor tenni? Nem kell feltétlenül elővenned a csavarhúzó, és csak azért is nekiesni a másíknak. A *szeretet elfedezi* a bűnök sokaságát (is). (1Pét. 4,8)

Nem lehet a saját akarodat másra rákényszeríteni. Az 50 éve házások nem tudják kézrátétel által a saját tudásukat és tapasztalatukat a fiatalokba beplántálni. Bárcsak így lenne, de ez nem lehetséges. Viszont ha bölcs vagy, akkor tudsz figyelni. Évekkel ezelőtt mindketten sok hibát követtünk el és erőltettünk saját véleményünket. Arrogánsak voltunk, keményen viselkedtünk, s ezzel problémákat generáltunk. De ahogy növekszünk szellemben, úgy tanulunk.

Pár évvel ezelőtt a feleségem véletlenül kimosta a pénztárcámat. Minden iratom benne volt. Emiatt nagyon elkeseredett és őszintén ezt mondta: „Ne haragudj, úgy sajnálom!” Én azt feleltem tréfásan: „Úgyis koszos volt már, épp ideje volt kimosni!” Ki lett mosva. És akkor mi van? Miért csináljak ebből nagy ügyet? Mert mi a legfontosabb? Az emberek, a jó kapcsolatok.

Megéri-e, hogy engedjünk a vizsálynak már reggel, hogy elrontsa az egész napunkat? Megéri? Miért nincs az embereknek annyi rálátása, hogy észrevegyék már az elején, és azt mondják: „Álljunk csak meg, ez rossz irányba halad! Most állítsuk meg, még mielőtt elhatalmasodna!” A kezdetnél kell leállítani a torzsalkodást.’

264. Az elkülönülés (1)

Pál azonban azt tartá méltónak, hogy aki [János] elszakadt tőlük... és nem ment velük a munkára, ne vegyék maguk mellé azt. – Apostolok cselekedetei 15,38

‘Nézzük, hogyan is működik az ellenség. Az ördög mindig ugyanúgy viselkedik, mindegy miféle kapcsolatról van szó. Emlékeztek Pál és Barnabás szolgáló csapatára? Egy mintaadó csoport, az egész világ ismerte őket. Többezres tömegeknek prédikáltak, az Úr csodákat tett általuk, emberek üdvözültek, nagy gyülekezetek épültek. Tehát sok sikert értek már el.

Pál azt javasolta Barnabásnak, hogy menjenek vissza oda, ahol új gyülekezeteket plántáltak, és nézzék meg, hogyan boldogulnak. (Csel. 15,36) Barnabás eltökélt volt, más szóval *hajthatatlan*.

Azt mondta, „vegyék maguk mellé Jánost, ki Márknak hívatik”, aki az egyik rokona volt. De Pál ezt nem tartotta helyesnek. Neki az volt a véleménye, hogy nem jó ötlet maguk mellé venni azt, „aki elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velük a munkára...”

Az előzményekben láttuk, hogy János velük volt egy korábbi hadjáraton, de csak néhány hétig maradt, mert elkezdett hiányozni neki az édesanyja főztje, és nem tetszett neki a helyi kultúra. Ezért hazament. Otthagyta őket, és ez nem rendjén való. De nem jelenti azt, hogy Pál egyszer és mindenkorra leírta volna őt, csak azt, hogy nem díjazta az ilyenfajta viselkedést.

Ez nem jelenti azt, hogy később ne lehetne előléptetni egy szolgálatban; azt jelenti, hogy *hűséget* kell tanúsítanunk a helyi gyülekezetben. Később Pál kérte is Márkot, hogy menjen vele. Barnabás tehát *hajthatatlan* volt. Nem kellett volna így viselkednie, hiszen Márk a rokona volt. Nem szabadna előretolnunk a családtagokat a szolgálatban, mégis *erőltette* ezt. Végül Pál azt mondta, tudom, hogy ő az unokatestvéred, de elhagyott minket az utolsó úton.

Fel kell növekednie. Még nincs kész arra, hogy velünk jöjjön erre a munkára. Barnabás viszont *hajthatatlan* maradt. Így szólt: „Nem, Márk pedig jönni fog, én eldöntöttem!” Csakhogy ez nem egyedül Barnabás szolgálata volt.’

265. Az elkülönülés (2)

Meghasonlás támad a azért, úgyszólván elszakadának egymástól... – Apostolok cselekedetei 15,39

‘Pál volt a vezetője a missziós munkának, ezt mondja a Biblia. Barnabás jó ember volt az Írás tanúsága szerint. Nyilvánvaló, hogy ő is Isten embere, de *megmakacsolta* magát: „Imádkoztam, és Márk jönni fog!” Pál azt válaszolta erre: „Nem, Barnabás, nem jön! Régóta együtt vagyunk a szolgálatban, és barátok is vagyunk, de nem akarom, hogy Márk velünk jöjjön!” Barnabás ezzel szemben újból csak azt hajtogatta, hogy Márk pedig jönni fog. Mi történt itt? Barnabás *erőltette* ezt a Márk kérdést.

Megtörténik ez a családokban? Megtörténik ez a házasságokban? A gyerekekkel kapcsolatban, a számlákkal, a házzal vagy bármi mással kapcsolatban? Hogy valaki rááll egy vágányra, és aztán nem hajlandó tágítani. „Imádkoztam, és ez így lesz!” – halljuk. Erőlteti. Emlékezzünk, mit olvastunk a Példabeszédekben.

Barnabás ezt eltökélte magában, *hajthatatlan* volt. Pál viszont nem tartotta ezt jónak. A *meghasonlás* olyan mértékű lett, hogy elszakadtak egymástól. (Csel. 15,39) Ember ne válassza szét, amit Isten egybeszerkesztett a kapcsok és kötélek által. (Kol. 2,19) *Elszakadtak* egymástól és különváltak az útjaik.

Barnabás maga mellé vette Márkot, és elhajózott Ciprusra. Eldöntötte, hogy Pál nélkül folytatja a munkáját. Pál pedig Silást vitte magával. És a történet melyikük munkásságát követi nyomon? Pálét és Silásét. Ebből meg kell, hogy értsünk valamit!

Az Írás Pált és Silást követi nyomon. Ez nem azt jelenti, hogy Barnabás rossz ember volt, vagy hogy nem végezték jól a munkájukat, de ez a meghasonlás, *szakadás*, versengés Barnabás miatt történt, mivel *hajthatatlan* volt. Azt mondta: „Márpedig ez így lesz!” – Pál tiltakozása ellenére.

Így olyan erős lett az *ellentét*, hogy szakadék támadt közöttük. Az ellenség nem képes ezt egyedül elérni. Valakinek meg kell *nyitnia* magát neki, *megkeményítve* a szívét, büszkévé és hajthatatlanná kell váljon. Így történik, ha *erőszakot* alkalmazol. Véghezviheted a saját akaratodat, kikényszerítheted a saját elképzelésedet, de ez *sokba* fog kerülni neked. Sokan jelentik ki, hogy bevégzik a saját útjaikat, de nem mérik fel, hogy miibe kerül majd nekik.’

266. Az elkülönülés (3)

Ámde emiatt akkora ingerültség támadt, hogy [Pál és Barnabás] elváltak egymástól... Pál ellenben Szilást választotta maga mellé. – Apostolok cselekedetei 15,39-40 (Csia fordítás)

‘A bölcs ember megtanulja, hogyan kell szelíden felelni. A bölcs megtanulja, hogy nem kell mindent egy nap alatt megérteni, kitalálni. Egy bölcs, érett ember megtanulja, hogy a dolgokat talán *több szempontból* is meg kell vizsgálni, és biztos, hogy te sem látod az egész képet, ahogy a másik sem.

De ne vegyük le a szemünket a lényeges dolgokról. Mondhatod: „Én *szeretlek* téged, és te is szeretsz engem, és *együtt* maradunk. Ki fogjuk ezt dolgozni, munkálkodunk rajta, és nem leszünk keményfejűek.”

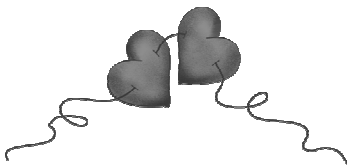
Tudjátok, nem csak az a kérdés, hogy *mit* mondasz, hanem az is, hogy *hogyan* mondod. Ha a társunk azt mondja: „Márpedig ezt a nyakkendő-t fogod felvenni, mert a másik borzasztóan áll neked!” Ezt az *utasító* hangnemet senki nem szereti.

Mi lenne, ha azt mondaná: „Drágám, nem gondolod, hogy ez a másik nyakkendő jobban illik az öltönyödhöz?” Ez csupán egy kérdés. Sokkal jobban hangzik, nemde? A másik még eldöntheti, hogy melyiket válassza.

Megéri erőltetni? A feleség utasít: „Nem, és nem, ebben a nyakkendőben nem fogsz elmenni!” Mire a férj: „De már rajtam van, kedvesem!” Egyetlen intelligens, normális férj sem szeretné, hogy a felesége egy édesanya szerepét játssza vele.

A feleségem nem az anyám, és én sem vagyok az ő apja. Az emberek olykor összekeverik ezeket a dolgokat, összezavarodnak. Inkább *kérdést* tegyünk fel ahelyett, hogy követelőznénk. Teljesen más *megvilágításba* helyezi a dolgokat, ha kérdést teszünk fel ahelyett, hogy kijelentenénk: márpedig ez így lesz!

Nem! Végy le a hangerőből, fogd vissza az indulataidat. Inkább tégy fel egy kérdést, kezdeményezz egy *beszélgetést*, ahelyett, hogy erőltetnél valamit. Hogyan kerülnek be az ékek? Valaki beerólteti őket. Hogyan kerül az *ék* a fába hasogatáskor? Valakinek be kell vernie, hogy széthasadjon. Egy *külső erő* kell hozzá. Ha senki nem erőlteti, senki nem nyomja, akkor nem kerül oda soha, és a tűzifa kugli nem szakad részekre. Átvitt értelemben pedig ha nincs *ék*, nem jön létre az *elkülönülés*.’

V. HELYREÁLLÍTÁS

267. Képzelőerő

Ne távozzon el [az Ige] a te szemeidtől... – Példabeszédek 4,20-22

Íme egy reménysugár, amiért soha ne add fel! Látnod kell magadat *győztesen!* Hatalmas szerepe van a gondolatainknak; a *képzelőerő* nagy fontossággal bír! Nem is gondolnánk, hogy a Bibliában az „ímé” szó milyen jelentőségteljes! Jelentése: lásd, nézd, nyisd meg a szemed! A „lásd” héber szó jelenti még: várakozóan *nézd*, magad előtt *lásd* (mint okot vagy célt). Isten akkor használja az „ímé” szót, amikor szeretne velünk *megláttatni* valami fontosat. Isten *képekkel párosítja* az ígérteét, hogy azt megláthassuk, és a hitünkkel megragadhatjuk. Nézzünk erre példát.

A gyermektelen, idős Ábrámnak Isten *ígéretet* tett, hogy sok nép atyjává teszi őt. Ezen ígérteét a csillagos *égbolt képével* kapcsolta össze. Ábrám a képzelet világában képes volt *társítani* a hasonlatot az ígérteettel. Akkor vált képessé hitben elfogadni a születendő gyermeket, amikor meglátta a *szemléltető képet*. (1Móz. 15,5) Tanulság: amíg nem látjuk a lelki szemünkkel a célt, nem tudjuk a hitünkkel megragadni azt.

Az elme úgy van teremtve, hogy a szavakhoz *képet társítunk*. Az már a mi felelősségünk, hogy Istennek kedves dolgokon gondolkodunk-e, vagy sem. (Fil. 4,8) Döntő fontosságú, hogy milyenek *látjuk* az adott helyzetünket! Amikor angyal szolt Mária-hoz: „ímé”, lásd és nézd a Messiás megszületésének természetfeletti módját, ő ezt a *képet megragadta*, és beteljesítette Istennek az ő életére vonatkozó tervét. (Luk. 1,31)

Az hoz majd *fordulópont* az életedbe, amikor az *Ige tükrében* kezded látni a helyzetedet. Ahogy az Írás rámutat, *hallanunk* kell az Igét, hogy abból hitet nyerjünk, továbbá a *szemünket folyamatosan* Isten Beszédén kell tartanunk! (Péld. 4,20-22) Ha erősebb lesz a szemed előtt a *célkitűzésed képe*, mint a körülmények látványa, akkor *nyert ügyed* van! (2Kor. 4,18) Tehát a hitmegvalósások mellett szükséges *előre látnod* a sikeredet!

268. Az Ige építsen

... az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete. – 1 Péter 2,2

Ebben a fejezetben Keith Moore szolgálata folytatódik.

‘Jól járnak azok, akik felismerik a házasságról szóló tanítások *jelentőségét* és hasznosságát. Valójában ez egy igen jó befektetés. A Biblia ír arról, hogy a *jó szolgálathoz jó házasság, jó családi*

háttér szükséges. Mégis ezt a szempontot gyakran figyelmen kívül hagyjuk, holott ez az egyik legfontosabb alap.

Tanácsos és igen építő lenne, ha mindenki rendszeresen olvasná az *Énekek énekét*, és az *1Korinthus 13.* fejezetében az agapé szeretet jellemzőit. A házások ezt olvassák *együtt*. Van olyan Biblia, amely külön jelöli az Énekek énekében a férj és a feleség részét. Ha nektek ilyen van, akkor mindenki olvassa a rá vonatkozó részt.

Férjek, feleségek! Ne külön-külön, hanem együtt olvassátok, és hangosan! Ez nagyon fontos! Imádkozzatok, mielőtt olvasni kezded, és hitben olvassátok. Nem kell elsőre minden dolgot megérteni. Nincsenek fölösleges és szükségtelen részek a Bibliában.

Általában nem hallunk túl sokat az Énekek énekéről. Kevesen prédikálnak róla, de *okkal* szerepel a Bibliában. A Szellem *ellátása* van benne férjek és feleségek számára, amely túlhatol az elmén. Ha rendelkezésekre áll, különböző fordításokban is olvassátok el. Az olvasást imával kezdjétek: *Uram, segíts nekünk, hogy meglássuk azt, amit meg kell értenünk, hogy megkapjuk a Szellem ellátását. Segíts nekünk, hogy kijelentést kapjunk a Te drága Igédből!*

Szinte az egész világon igaz, hogy a keresztyények nem igazán érdeklődnek az iránt, hogy az életüknek ebbe a területébe *befektessenek*. Megfigyelhető, hogy a gyarapodási és gyógyulási alkalmak sokakat vonzanak, de a házassági tanításoknak sajnos még kevesen látják az értékét.

A következőkben szeretnék rávilágítani e tanítások céljára és imádkozom azért, hogy felismerés szülessen a szívekben ennek a fontosságáról.'

269. Befektetni a házasságba (1)

... Isten nevét és a tanítást káromolás ne érje. – 1Timótheus 6,1

„Hasonlóképpen az öregasszonyok (idősebb asszonyok) szentekhez illő magaviseletűek legyenek, nem patvarkodók, nem sok borivás rabjai, a szépre tanítsanak, hogy józanságra neveljék az ifjú asszonyokat, hogy férjüket és gyermekeiket szeressék, legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjükhöz engedelmesek, hogy az Isten Igéje ne káromoltassék.” (Tit. 2,3-5)

Sajnos a gyülekezetekben, a szolgálatokban és a hívők életében is sokszor káromoltatik Isten Szava, mert életvitelükkel *rossz hírért* keltik az Igének. Ez az életükben, a családjukban és a szolgálatukban meglévő problémákból és zűrzavarokból adódik.

Titus az Igére vonatkozóan a *káromlás* szót használja. Tehát, hogy Isten Igéjét ne káromolják, ne gúnyolják. Ne beszéljenek lekicsinylően Isten gyülekezetéről, királyságáról, Igéjéről.

A saját életükben mégis ezt teszik a keresztyények, a családjaikban, a házasságaikban megmutatkozó helytelen életvitellel. Az nem elég, amit prédikálunk és kimondunk, az igazán lényeges az az, *hogyan élünk* a nem hívők előtt. Hogyan élünk azok előtt, akik nem járnak gyülekezetbe. Ez igen hangsúlyos dolog.

Miért nem érdekel több embert ez a téma? Nagyon sokan azt gondolják, hogy: „Nincs szükségem arra, hogy bárki megmondja nekem, hogyan szeressem a házastársamat. Az meg végképp nem kell, hogy bárki megmondja, hogyan szeressem a gyermekeimet.”

A Biblia szerint viszont kétségtelenül szükségünk van ezekre a tanításokra. Olvassátok az Igét? Mit tegyenek az idősebb asszonyok? Tanítsák a fiatalabb asszonyokat, többek között arra, hogy *hogyan szeressék* a férjüket, hogyan szeressék a gyermekeiket.

A probléma az, hogy az emberek (tévesen) azt gondolják, hogy a házasság, a szeretet, a szerelem *automatikusan* működik. Ha jelen van, akkor birtokoljuk, esetenként meg elveszíthetjük, és ez megmagyarázhatatlan, mitől és miért történik.’

270. Befektetni a házasságba (2)

... senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt... – Efézus 5,29

Tévesen sokan azt hiszik, hogy a házasság egy lendkeres autó, amit elindítanak, és magától gurul. Ahogy a játékszer idővel lendületét veszti, a vonzalom is elmúlik, nem tudod visszaszerezni. S ez rejtély az Igét nem ismerők előtt.

Ez evilági, istentelen gondolkodás, aminek nem szabadna jelen lennie a gyülekezetben. Jelen van, de nem lenne szabad. Évente a világon több százszázalékkal omlanak össze házasságok a gyülekezetekben is amiatt, hogy *elhanyagolják* a házastársukat. A kapcsolatok „éhen halnak”, mert *kiéhezettetik* őket. Számát sem tudni, hogy hány százezer és még annál is több házasság sorvad el évente amiatt, hogy teljesen elhanyagolják egymást.

Mindent, ami ezen a bolygón van, ahhoz, hogy virágozzon, gyarapodjon, gyümölcsözzön, táplálni és *ápolni szükséges!* Foglalkozni és törődni kell vele. Minden egyes dologra ez vonatkozik. Amit elhanyagolsz, amit nem táplálsz, azt el fogod veszíteni, az kiszikkad és elenyézik. Azért létfontosságúak a házasságról szóló tanítások, mert senkinek sem lehet jó házassága, és nem is válhat egyre jobbá, ha elhanyagolja, illetve nem táplálja. Folyamatosan *táplálni* kell, és gondozni!

Isten biztos *támpontot* adott nekünk az Igéjében, hogy mit kell tennie a férjnek, és mit a feleségnek. Arra vonatkozóan is

útmutatást adott, mit kell tenniük külön-külön, és mit együtt. Rendszeresen ellenőriznünk kell, megtegyük-e ezt! És, hogy tudnánk-e még jobban tenni?

Mi sem vagyunk különbek másoknál. De köszönjük Istennek, hogy túljuhattunk a 35. házassági évfordulónkon. Ez idő alatt nagyon sok mindent megtanultunk arról, hogy mit nem szabad tennünk, és mi működésképtelen. De köszönjük Istennek, hogy az Ő kegyelme és irgalma által viszont megtanultuk, mi az, ami működik, amikor az Igét megcselekedjük.

Mi magunk is szeretnénk megélni a jó házasságot, *befektetni* ebbe a „vállalkozásba”, táplálni, ápolni, és gondot viselni a kapcsolatunkra, hogy kellően *védtet* legyen. Hogy tudjon növekedni és *kiteljesedni*, gyarapodni is, ha az Úr Jézus halogatja még a visszajövetelét. Van néhány dolog, amit jó lenne, ha ellenőriznénk magunkban. Ha feltennénk magunknak a következő kérdéseket, és meg is válaszolnánk őket.

271. Ki a példaképed? (1)

Mindenben magadat add példaképül a jó cselekedetekben; a tanításban romlatlanságot és komolyságot mutatván. – Titus 2,7

‘Az első kérdéskör: Milyen a te *példaképed* az Isten szerinti házasságról? Mi az elképzelésed, mi az ideális számodra? Kire tudsz feltekinteni? Kihez hasonlítod, kihez méred magad? Hol van az a *szint*, amire el akarsz jutni? Ezek megválaszolásához nagyon sok Igét kell megvizsgálnunk a házassággal kapcsolatban.

Nem helyes ez a nézőpont: „Tudod, az anyukám, mindig azt mondta...”, vagy „Tudod, apa mindig azt csinálta...”, „A nagyszüleim szerint ilyenkor...”. Nos, ez azt a látszatot kelti, hogy az ő életükről veszel mintát, és még nagyobb probléma, ha nem ismeresz mást ezen kívül. Láthatunk házasságokat kívülről úgy, hogy nem tudjuk, mi zajlik *belül*. A gyerekek nagyon sok mindent nem tudnak a szüleikről, mi zajlik köztük, milyen is a kapcsolatuk igazából.

Kívülről gyakran úgy tűnik, hogy vannak problémáik, mégis az *egységük* erősebb, mint másoknál. Míg vannak, akik igen szeretetteljesnek és gyengédnek tűnnek kívülről, de nem hallod, hogyan viselkednek egymás között, és ha konfliktusba kerülnek egymással. Ezért ne kezdjünk csak úgy felnézni, és példaként tekinteni másokra. Ne akarjunk feltétlenül olyanná válni, mint ők, mert nem tudjuk, milyenek valójában, milyen hibájukat másoljuk le. Ettől jóval magasabbra kell tekintenünk, mert a tökéletes minta Krisztus és a Gyülekezet kapcsolatában található meg.

Volt egy fiatal házaspár, akik megelégtették egymást, és el akartak válni. Elkeseredtek és küzdöttek egymással. A feleség végül elpanaszolta, hogy a férje nem úgy bánik vele, mint XY, nem úgy beszél vele, nem úgy kezeli, mint XY. Folyvást erről az XY-ról beszélt. Végül megkérdeztem, ki ez? Mire a férj kibőkte, hogy egy szappanopera férfi szereplője.

Tudom, hogy ez viccesen hangzik, de túlságosan gyakori, hogy a tökéletes házasságról szóló *elképzelésüket* az emberek egy romantikus regényből vagy egy mozifilmből veszik. Így alkotnak elképzelést arról, milyen lehet a más házassága. Nem élnek velük, nem tudják milyenek a valós életben, de dédelgetnek egy elképzelést, amihez igazodni szeretnének.

Nem is csoda, hogy annyira frusztráltak (tehetetlenség, kudarc, zaklatott lelkiállapot), és *csalódottak*, ha magukat olyasvalamihez mérik, ami a valóságban nem is létezik.'

272. Ki a példaképed? (2)

Legyetek az én követőim, atyámfiái, és figyeljete azokra, akik úgy járnak, amiképpen mi néktek példátok vagyunk. – Filippi 3,17

'Az emberek tökéletes *kapcsolatra* vágynak, olyanra, amelyet a filmvásznon látnak. Ilyenre áhítoznak, és nem gondolnak bele, hogy amikor azt mondja a rendező: vége, akkor a színészek a saját házasságukat élik tovább. Sokuk a hetediket, nyolcadikat.

Tényleg olyan akarsz lenni, mint ők? Bizonyára nem. Ők sem olyanok, mint amilyennek tűnnek, és amit eljátszanak. Ezt nem mindig ismerjük fel.

Egy képzelet szülte világban élnek, és magukat olyasvalamihez hasonlítják, amiről semmi ismeretük nincs. Egy *hamis* dologhoz hasonlítják magukat, egy szerephez. Amikor a filmhősökre gondolsz, tedd fel magadnak a kérdést: hol található ez a Bibliában? Ha nem találsz meg az Írásokban, akkor ne próbáld meg arra alapozni.

Mondják: egy házassági szakértő *ezt és ezt* írta a könyvében. Ki állapította meg, hogy ő szakértő? Sok házasság még rosszabb lett az által, hogy e témába vágó könyveket olvastak és alkalmazni is próbálták. Gyakorta megtörténik ez.

Hányszor hallani tévesen: „A házasság egy adok-kapok dolog, 50-50 %-os arányban.” De ki mondta ezt? Hol van ez a Bibliában? Sehol! Az emberek idézgetnek mindenfélét, mintha a Bibliából vennék. Nevetünk ezen, de igazából igen komoly dolog, mivel meg is próbálnak e szerint élni.'

273. Ki a példaképed? (3)

Úgyhogy példaképpé lettetek ... minden hívő számára. – 1Thessalonika 1,7

‘Nem lehet eléggé hangsúlyozni azt, amit az Efézus 5,31-32 versekben olvasunk: „Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról, és a Gyülekezetéről szólok.”

A házassággal kapcsolatban felmerülő minden kérdést így lehet megválaszolni: *Krisztus* és a *Gyülekezet*. Krisztus a kijelentés, a válasz, az *útmutatás* bármilyen problémára, ami felmerülhet a házasság témájában. Nagyon fontos ezt megérteni.

Hogyan *viselkedjünk* a feleségünkkel egy adott helyzetben? Pontosan úgy, ahogyan a Krisztus kezeli a Gyülekezetet. Miként kell *reagálnunk* a férjünk viselkedésére ebben és ebben a szituációban? Pontosan úgy, ahogy a Gyülekezetnek kell válaszolnia Krisztusnak. A *válasz* minden egyes kérdésre a házasságban: a Krisztus és a Gyülekezet.

Tehát mi a példád, az ideáloed, amit keresel a házasságodban? Ha valami tetszett neked szüleid házasságában, vagy bárki másnak a házasságában, az azért van, mert valamilyen szinten olyanok voltak, mint a Krisztus és a Gyülekezet. Ha volt bennük valami jó, az ebből fakadt.

De ne őket tartsd a szemed előtt, mert ők emberek, és megvannak a hibáik. Ha őket próbálsz lemásolni, akkor van rá esély, hogy ugyanazokat a hibákat el is fogod követni. Vedd le a *tekintetedet* az emberekről. Magasabbra emeld a figyelmedet. Mi a legmagasztosabb példája a tökéletes házasságnak? Krisztus és a Gyülekezet. A tökéletes Krisztusról, és a megdicsőült Gyülekezetéről beszélünk.

Tehát, ki a *példaképem*, mi a *viszonyítási* alapom, kihez szeretnék hasonlítani? Abban biztos lehetsz, hogy ez a valaki nem egy regény- vagy filmhős, nem egy szappanopera sztárja, és nem is olyasvalaki, akit ismersz.

Amikor a hitveseddel veszekszel, ne hozd fel, hogy: „Az apukám, az anyukám, mindig ezt mondta”. Ők nem a példaképeid. És ha jó példát mutattak neked, dicsőség érte Istennek! De mi magasabbra emeljük az *elvárásokat*. A Krisztust és a Gyülekezetet szemléljük. Nem lehet elég sokszor ismételni ezt.

Ha ezt elkezded *gyakorolni*, mindörökre *megváltoztatja* az életedet, a házasságodat. Minden nap gondoldj arra, hogy a *Krisztus* és a *Gyülekezet*. Igen – mondhatja valaki –, de vannak aktuális

kérdések: pénzügyek, gyerekek, szex. Mindezekre is ebben kere- sendő a válasz: a Krisztus és a Gyülekezet viszonyában!

274. Képmutató vagy-e? (1)

Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondold arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből! – Máté 7,5

‘A második nagy kérdés: *képmutató* vagy-e? Ezt a kérdést fel kell tennünk, mielőtt tovább mennénk. A házassági problémákkal foglalkozók nagyon sokféle panaszt hallanak. Gyakori a következő: „Az a baj, hogy már nem úgy szeret engem, ahogy régebben. Nem úgy bánik velem, mint eleinte. Nem úgy, ahogy kellene. Nem teszi meg *ezt* nekem, hiába kérem tőle *azt*.”

Egyszer egy nagyon elkeseredett feleség azon gondolkodott, hogy egy időre külön költözik, mert a házassági évfordulójukra a férj nem vett neki virágot. Megkérdeztem tőle: „*Te* hányszor vettél neki virágot?” Döbbenet kért vissza: „Hogy jön ez ide?”

Miért van az, hogy a férjektől egyoldalúan elvárunk bizonyos dolgokat, és fordítva, a feleségektől is? Ez nem biblikus. Ez egy világi hozzáállás.

De lássuk csak: haragszol, mérges leszel valamiért, amit nem tettek meg érted? De amit te sem tettél meg! Ez nem képmutatás? „Mondtam neki már vagy ötször, hogy szeretném, ha fogyna egy kicsit.” Kérdezem, te mennyit fogytál?

„Már rég nem úgy bánik velem, mint amikor megismerkedtünk. Nem úgy bánik velem, és nem úgy érez irántam, ahogy annak idején.” És te, te hogyan érzel iránta? *Te úgy kezeled őt, ahogy annak idején?* „Nem, mert ő sem úgy kezel engem.”

Képmutató vagy! Te sem vagy hajlandó megtenni, amit a párod szeretne, de haragszol rá, mert nem igyekszik a kedvedben járni.

Ugye milyen visszás ez? Kérdezik, hogy nem lehet-e kicsit lazábbra venni? Nem, nem! Nem akarsz képmutató lenni, ugye? – „Majd ha ő elkezd jól viselkedni, én is változtatok, még gondolkodom rajta!” – mondod. Hallottál már a *vetés aratás törvényéről*? Először vetned kell, és csak azután fogsz aratni!

275. Képmutató vagy-e? (2)

A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. – Róma 12,9

‘Sokszor elhangzik, hogy nem jól bánnak valamelyik házastársal: „A házasságunk kezdetén azt sem tudta, mit tegyen

értem. Olyan kedves, olyan édes volt. Most meg nem is foglalkozik velem igazán.” És te mit tettél, mit teszel azóta?

Számtalan az *egyoldalú* elvárás, és ez bizony képmutatás. Ha ítélőbíró vagy, akkor nem cselekszed az Igét, ezt mondja Jakab apostol. Ha igazán cselekvője vagy Isten Igéjének, akkor nem ítélsz, nem ítéled meg a másikat, mert hitben jársz.

Megértésre kell jutnunk a kimondott szavaink erejét illetően. Ha azt mondd, hogy *ő* soha nem teszi meg ezt, vagy azt, akkor bajba sodrod magad. Hallottatok már a *megvallásról*, arról, hogy *megvan neked, amit mondasz?* (Márk 11,23) Ha csak negatív dolgokat mondasz ki a másokról, akkor a rossz oldalát erősítet a párodnak.

Nekünk valóban hitembereknek kell lennünk. Hajlandónak kell lennünk *úgy nevezni* azokat, amik nincsenek, *mintha meglennének*. (Róm. 4,17) És nem szabadna, hogy az mozgasson, amit látunk és érzünk. (2Kor. 4,18. 5,7) Hit szerint, és nem látásban járni.

Ha igazán *hitemberek* lennénk, akkor, ha a társunk valami ostobaságot csinál, azt mondanánk: „Ó, milyen okos! Briliáns, briliáns. Jézus nevében!” Ha elfelejtett valamit kilencvenedszer, mondd ki felette: „Tökéletes a memóriája! Köszönöm, Uram, semmit nem felejt el. Mindig időben elkészül. Mindig tudja, mit kell szólnia. Nem mond rossz dolgokat. Dicsőség Neked, Uram!” Az Úr vezeti a lépteinket. És nem ironikusan, nem gunyorosan kell ezeket mondani. Legyünk *pozitívak*, hitben szóljunk, hiszen annyira szellemiek és hitemberek vagyunk!

Te képmutató vagy-e? Találsz-e okot rá, hogy elkeseredj, megharagudj, ha nem tesznek meg neked valamit, amit egyébként te sem teszel meg? Amit nem vagy hajlandó megtenni, de ennek ellenére elvárod a másiktól, hogy tegye meg érted?

276. Képmutató vagy? (3)

Levetvén azért minden gonosztságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalalmazást. – 1Péter 2,1

‘Korábban szoltunk a magvető-pióca hozzáállásról. Vizsgálj meg, hogy te melyik csoportba is tartozol. Ide illik a következő igei gondolat: *Tegyetek úgy* másokkal, ahogy szeretnétek, hogy *ők tegyenek* veletek. (Luk. 6,31)

Ellenőrizd magad időről időre. Legközelebb, amikor észreveszed, hogy megharagszol a párodnak valamivel kapcsolatban, amit tett, vagy amit nem tett, kérdezd meg magadtól: „Nem vagyok képmutató? *Megadom* a páromnak azt, amit tőle

elvárok? Én vajon felhagytam azzal, amit tőle kérek, hogy hagyjon abba? Képmutató vagyok, vagy valóban hitember?”

Ezek a témakörök a felnőtteknek szólnak. Feltételezhetően felnőttek vagytok, akik házasságot kötöttetek. Ha elég idősök vagytok a házassághoz, akkor legyünk ahhoz is, hogy sorsdöntő kérdésekkel foglalkozzunk. Azonkívül nyitott szív kell ahhoz, hogy *kiigazítsuk* magunkat.

Nincs senki, aki felnövekedett volna a teljes tökéletességre, a Krisztus és a Gyülekezet hasonlatosságára. Ezért senki sem mondhatja, hogy nincs szüksége kiigazításra, változtatásra. Mind-egy mióta vagytok házások, mióta jártok Istennel, mennyi Igét tudtok idézni, mennyit imádkoztok nyelveken. Nincs olyan házaspár, akikre azt mondhatnánk: ők már tökéletességre jutottak!

Nincs olyan házaspár, akik eljutottak volna a Krisztushoz hasonló dicsőséges Gyülekezet tökéletességére, és ha bármikor rájuk nézel, a Krisztust és a Gyülekezetet fogod látni bennük. Mindenkinek van még miben *növekednie*, és van olyan területe az életének, ahol *kiigazításra* van szüksége. A kérdés, hogy *hajlandók* vagyunk-e megváltozni?

277. Gyógyír az elhidegülésre (1)

... az első szeretetedet elhagytad. – Jelenések 2,4

‘Sok mindenre vonatkozik az idézett igerész, de ezúttal csak egy kis részére irányítom a figyelmet. Azt közli az Úr: „De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.” (Jel. 2,4) Azt mondja: *elhagytad!*

„Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.” (Jel. 2,5)

Az egész gyülekezeti Testnek írta ezt János apostol, ami különböző mértékben mindenkit érint, de én most a *házasságra* szeretném vonatkoztatni. Az emberek gyakran mondják, hogy a kapcsolat idővel már nem olyan, mint volt.

Volt egy dal arról, hogy amikor összeházasodtak a fiatalok, olyan lázban égtek, ami még a legerősebb paprikánál is tüzesebb volt. De miután ez a tűz kialudt, eltávolodtak egymástól, külön utakon mentek tovább. Tehát régen szenvedélyes és csodálatos volt a kapcsolatuk, de a tűz kialudt, és most már semmi sem olyan, mint rég.

Ebből fakad az, hogy némelyek egyik kapcsolatból a másik együttélésbe ugrálnak, sokszor még a formaságokat is mellőzve.

Mivel el sem válnak, így össze sem házasodnak hivatalosan. Egyiktől a másikig vándorolnak, mert amint az első lángolás, szenvedély elhalványul, azt mondják: „Mit bajlódjak vele, ha egyszer nem megy?” És máris egy újdonsült társ karjaiban találják magukat.

A probléma abból fakad, hogy semmi sem képes vadonatúj maradni örökre. És ez akkor is igaz, ha a világon a legcsodálatosabb, leggyönyörűbb, legszellemibb, legokosabb, legvonzóbb nővel vagy férfival találkoztál. Hívóként azonban a házasság későbbi szakaszában sem szabadna senki másra néznünk, és nem gondolhatnánk arra, hogy idővel egy új társat kellene kipróbálni.’

278. Gyógyír az elhidegülésre (2)

... térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd. – Jelenések 2,5

‘A Példabeszédek figyelmezteti a férfiakat az idegen asszony veszélyével kapcsolatban. (Péld. 5,3. 6,24. 22,14. 23,27. 23,33) A szó nemcsak *furcsa, vad* (barbár) nőt jelent, hanem ismeretlen, újat is. Új asszony, új nő. Ez az, amit az ellenség próbál használni, mert olyasvalakiről, akit nem ismersz, aki még új, a *fantáziád* vele kapcsolatban azt vetíti eléd, amit csak akarsz.

Fantáziálsz róla, de aztán, ha egyesülsz vele, akkor végül is jön a *valóság*. És bárkivel ugyanígy fog történni. Nekünk, mint Isten gyermekeinek, fel kell ismernünk, hogy a házastársunkkal *örök szövetségre* léptünk.

Egymás között, és az Úr előtt a szövetség *örök összekötést* jelent. Össze vagyunk kötve, össze vagyunk kapcsolva. Vannak, akik úgy érzik, össze vannak kényszerítve. Nem válhatunk el az eskü miatt, a gyülekezet miatt, a szolgálat miatt – érvelnek. Megtesszük hát a kötelességünket. Nagyon sokan vannak, akik csak *elviselik* a házasságot, ahelyett, hogy *élveznék*.

Van egy jó hírem! Ez megváltoztatható, mégpedig gyorsan jóra tudjátok fordítani. Lehet még olyan varázslatos a kapcsolat, mint amilyen kezdetben volt? Helytelen, ha így vélekedsz: „Nem, az már a múlt. Az történelem.” Nem lesz olyan, mint eleinte. Más lesz, de akár *jobb is lehet* annál! Nem lesz ugyanolyan. Mert mindketten változtatok és növekedtetek, maga a szövetség is fejlődött azóta.

Mégsem kell, hogy a házasság unalmas és megszokott legyen, és kötelességszerű a közös élet. Nem kell, hogy így legyen. Nem kell, hogy csak felhígított változata legyen annak, ami régen volt, amikor még szenvedélyesek voltatok. Nem kell, hogy mára jószerivel csak *lakótársak* legyetek.

Az Ige azt mondja ugye, hogy elhagytátok az első szeretetet. Hogy te elhagytad. Nem azt mondja, hogy az hagyott el téged. *Te* hagytad el. És ezen a ponton található meg a gyógyír a kiégett házasságra: vissza kell térni az első szeretethez! Három lépés következik az elhidegült házassági kapcsolat helyreállítására. Hogy megtesszük-e, az egyedül csak rajtunk áll.'

279. A három lépés (1)

Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én [Jézus] mondtam néktek... – János 15,20

Mindannyian azt szeretnénk, hogy a házasságunk egyre jobb és jobb legyen, ez nyilvánvaló. A Jelenések 2,4 igeversekben találunk ehhez útmutatást: *elhagytátok az első szeretetet*. Mit mond a következő vers, mit tegyünk ilyenkor? Mi van akkor, ha elhagytad, elvesztetted az első szeretetet, az első szenvedélyt, a kezdeti vágyat, azt a lángolást? Az 5-ös vers megmondja, mit tegyünk:

1./ Lépés: *Emlékezzél* arra, honnan estél ki, és mit tehetsz ellene. Van gyógyír arra, hogy helyreállítsd a kapcsolatodat!

2./ Lépés: *Térj meg*. Mit jelent a megtérés? Nem azt jelenti, hogy sírsz, és nyomorultan érzed magad miatta. A megtérés nem azt jelenti, hogy megnyitod magad a kárhoztatásnak. Mit jelent a megtérés? Változást jelent! Ismerd fel a hibáidat és változz meg! Fordulj el a helytelentől, és a helyes utat kövesd! Ez egy változás. Emlékezz, és térj meg!

3./ Lépés: *Cselekedd!* Mit kell cselekedni, ha elvesztetted az első szeretetet? A korábbi cselekedeteket. A kezdeti tetteket. Miért történhetett a kisiklás? Mert abbahagytad az első cselekedeteket. Mert abbahagytad, amit annak idején csináltál, mégis ugyanazt az eredményt vártad. De ez így nem működik. Abbahagytad a vetést, de ennek ellenére továbbra is aratni akarsz. Bármennyire is sajnálatos, ez nem így működik.

Már nem imádkozol, de még mindig akarsz útmutatást. Már nem táplálkozol az Igével, de még mindig erős akarsz lenni a hitben. Abbahagytad azokat cselekedni, amelyek a pislákoló paraszat a szenvedélyig felizzították. Ennek ellenére a következő ötven évben is szenvedélyes akarsz maradni.

Ez az elvárás arra a tévhitre alapoz, hogy a jó házasság valahogy automatikusan megterem. Hogy soha nem kell táplálnunk, nem kell ápolnunk, nem kell vele foglalkoznunk. Ha megvan, akkor megvan, és jó lesz úgy, ahogy van, életed végéig.

Nem így van! Ha nem táplálsz, akkor *éhen hal*. Ha nem figyelsz rá, nem táplálsz, egyre gyengébb leszel, míg végül meghal.

Nem azért, mert a kapcsolat cserbenhagyott, hanem mert engedted *ellaposodni*, te hagytad el az első szeretetet.'

280. A három lépés (2)

... Nosza, térjetek meg, mindenki a maga gonosz útjáról, és jobbítsátok meg útjaitokat és cselekedeteket! – Jeremiás 18,11

'A Biblia elmondja, hogyan lehet visszaszerezni az első szeretetet. Tehát *vissza tudjuk szerezni* az első szeretetet, és a házasság ugyan olyan jó, sőt jobb is lehet. *Más* ugyan, de *jobb*. Mit kell tenned? Elsőként *emlékezned* kell arra, hogyan viselkedtetek régebben. Sokan teljesen elfelejtették, de fel kell idézni, és fel is lehet eleveníteni.

Mit kell még tenni? Meg kell változtatnod az útjaidat. *Meg kell változnod*. És itt jön a neheze. „Ó, ez már 30 éve így megy, túl késő, hogy változtassunk!” Akkor hát maradjatok ilyen tompák, és az életek színtelenül folytatódik tovább. Így semmi sem tud segíteni rajtatok.

Ha mást szeretnél, akkor másként is kell viselkedned. Meg kell változnod. Felismerve a hibát, emlékezz, térj meg, és *cselekedj!* Mit cselekedj? Mondhatnánk, azt tedd, amit annak idején: az első cselekedeteket. Tedd meg azt, amit hajdanán: *emlékezz, térj meg, újból tedd meg*. Menj vissza az első cselekedetekhez. Azt tedd, amit kezdetben, az udvarlás idején tettél.

Nem úgy kötöttetek házasságot, hogy sétáltatok az utcán, megláttatok valakit, aki tetszett, majd rögvest megkérdeztétek: „Kötnél velem házasságot? Akkor gyere, menjünk...” Lehet, hogy valahol valakivel megtörtént ez, de bízvást mondhatjuk, ez nem általános.

Voltak olyan események, cselekedetek, amelyek odavezettek, hogy az oltár elé járultatok, és elköteleztétek magatokat a házasságban. És Isten Igéje szerint ez a *mi feladatunk*, hogy megemlékezzünk ezekről a dolgokról. Vissza tudsz emlékezni, mi vezetett odáig, amíg kimondtátok a boldogító „igen”-t?

Emlékszel az első alkalomra, amikor megakadt a szemed a párodon? Emlékezz vissza az első találkozásra! Én emlékszem arra, amikor először láttam meg a leendő feleségemet. Ó, még a középiskolában, és úgy éreztem, tűzben égek.'

281. A három lépés (3)

És azt cselekedjed, ami igaz és jó az Úrnak szemei előtt, hogy jól legyen dolgod... – 5Mózes 6,18

‘Szeretnék legalább két-három olyan területet érinteni, amire *emlékeznünk* kell, amiből meg kell *változnunk*, és amit újból meg kell *cselekedni*, hogy *visszanyerjük* az első szeretetet. Sőt, hogy azon is *túljussunk*.

Nincs értelme csak úgy, cél nélkül hallgatnunk az Úr üzenetét, mert önmagában nem fog segíteni, csak ha meg is *cselekedjük*. Ha hajlandóak vagyunk az *erőfeszítésre*, hogy megtegyük. Mit kell megtenni? *Emlékezni, megtérni*, ami változást jelent, és *megtenni újból*, amit annak idején tettünk.

Sok dolog van, ami összehozza a párokat, ami miatt együtt akarnak maradni, s így végül házasságra lépnek. Nagyon mélyreható, erőteljes dolgok történnek, ami oda juttatja a párokat, hogy eldöntik: minden napot, minden percet együtt akarnak tölteni. Ez nem csupán egy égből pottyant ötlet.

Miért van mégis, hogy olyan sok ember, akik eleinte annyira hevesen lángoltak egymás iránt, annyira szenvedélyesek és szerelmesek voltak, eljutnak arra a pontra, hogy megvetik egymást, elkülönülnek, és elválnak?

Mi történt? Elhagyták az első szeretetet. Abbahagyták, hogy azt tegyék, amitől eljutottak arra a szenvedélyes, lángoló pontra. És *más dolgokat* kezdtek tenni, amelyek ahelyett, hogy közelebb vitték volna őket egymáshoz, kezdtek *eltávolítani* őket.

Abbahagyták azokat a megnyilvánulásokat, azt, ami összehozta őket, és olyan dolgokat kezdtek tenni, ami megosztotta, *sétválasztotta* őket. És olyan sokáig folytatták ezt, mígnem hatalmas lett a *szakadék*, és már nem láttak megoldást arra, hogyan lehetne helyrehozni az egységet.

De nem szabad, hogy tudatlanok legyünk a sátán eszközeivel kapcsolatban. Ha az Igét hallgatjuk, megfelelő ismeretre jutunk. A gyülekezetbe járás egyik célja, hogy tanuljunk. Egy teljesevangéliumi gyülekezetben az Írások teljességét tárják elénk.’

282. Az ő kedvét keresd! (1)

Kérlek azért titeket... hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz... – Efézus 4,1

‘A hívőknek tisztelni kellene Isten Igéjét, ami maga után vonja azt, hogy tiszteletben tartjuk társunk saját testünkre vonatkozó vágyait és kívánságait is. A tested felett a *hitvesednek* van hatalma. Vannak olyan vágyak, dolgok, amelyeket nem tudsz befolyásolni, de nagyon sok mást igen. Nagyon sok olyan kívánság van, amit tudsz.

Ha a társad azt szeretné, hogy kicsit karcsúbb legyél, és már megkért erre, de te figyelmen kívül hagytad ezt, akkor valószínűleg nem teszel eleget a *házastársi kötelezettségednek*. Lehet, hogy nagyon vékony, vagy túl izmos vagy. Esetleg megkért rá a párod, hogy egy kicsit hozd magad rendbe. De te nem fordítasz erre időt és figyelmet. Talán úgy gondolsz, nem számít: ha szeret engem, akkor nem kell, hogy ez érdekelje!

Fordítva áll a dolog: ha te szeretnéd őt, akkor megtennéd, amit kér! Ha nem így gondolkodsz, akkor ez a szeretet egyoldalú. Ez képmutatás. Engedned kell, hogy *beleszólása* legyen a társadnak abba is, hogyan viseld a hajadat, hogyan öltözködj.

Férjek, a feleségeknek megvan a hatalmuk a testetekkel kapcsolatban, hogy azt mondhassák nektek: ne viseljétek csikosat és pöttyösöt egyszerre, vagy ne növezzetek szakállat. És a lajstrom folytatódhat. Az emberek valamiért kerülnek ezt a témát. Bármit megtennének, csak hogy kizárják a testi dolgokat. Ha mindkettőtökön 20 kg fölösleg van, és nektek így jó, akkor az senki másra nem tartozik. Kizárólag a ti dolgok, ne hallgassatok ebben másra.

A férjnek nincs joga megmondani más feleségének, hogyan öltözködjön. És egy feleségnek sincs joga más férjének megmondani, hogy milyen lehetne az ideális megjelenése. Ez nem az ő dolga, semmi köze hozzá. Közted és a házastársad között viszont kölcsönös a jog, hogy igényt formáljatok bizonyos dolgokra. Olyanokról beszélek, amire már számtalanszor *megkért*, hogy tegyél, vagy ne tegyél a külsőddel kapcsolatban. Az is lehet, hogy már öt éve nem kért meg hasonlókra. De azelőtt vajon hányszor mondta el, mire végképp feladta?

Ez probléma. Ez azt jelenti, hogy valamit elveszítettél. Valamit *elveszítettetek!* És folyamatosan elveszíted a kapcsolatotnak egy darabját emiatt. És ezáltal egyre sebezhetőbbé válsz a kísértés számára. Mert jöhet valaki, aki felkínálja mindazt, amit szerettél volna megkapni a társadtól.

Nincs mentség arra, hogyha valaki megnyitja magát a test kívánságainak, és *hűtlenné* válik. Ha hiszel Istenben, akkor megállsz az Igén, és *jó magokat vetsz*. Így Isten működni fog az életedben, munkálkodni fog a házasságodban, és Ő fog *megelőgíteni* téged.

Az Úr gondot fog viselni rólad. A szeretet nem próbál meg rákényszeríteni senkit olyasmire, amit nem akar megtenni. De *ha te szereted* a párodat, és olyasvalamiről van szó, amit meg tudsz tenni érte, akkor *tedd meg!*

283. Az ő kedvét keresd! (2)

Aki pedig feleséget vett, a világiakra visel gondot, mi módon kedveskedhessék, a feleségének. – 1Korinthus 7,33

„Néhány megjegyzés a „bármit megtennék érte” kapcsán:

„Ó, bármit megteszek a páromért!” (Az emberek persze sokszor lódítanak.)

„Ó, szeretem, teljes szívemből, bármit megtennék érte!”

Ha ezt komolyan gondolod, akkor dolgozd le azt a pocakot!

Vagy egy kicsivel több higiéniéhez mit szólnál? Legyen kicsit jobb illatod. Az nagyon durva dolog, hogy mindig bűzös a leheleted, és nem törődsz vele.

„Ó, régi házások vagyunk! Ez már nem központi kérdés!”

Emlékezz vissza a *kezdetekre*, amikor megismerkedtetek. Ha azt mondta, hogy szereti rajtad azt a piros ruhát, mit tettél? Vettél még öt piros ruhát. Ha dicsérte a karizmaidat, mit tettél? Szaladtál gyúrni, akár minden nap.

Ha azt mondták, hogy ez tetszik, vagy az tetszik, akkor arra *fókuszáltál*, és azzal foglalkoztál. És mi történt? Nagyobb lett a tűz. *Közelebb* kerültetek egymáshoz. Nagyobb lett a vonzás, az érdeklődés.

Miért történik az, hogy miután az emberek összeházasodnak, *felhagynak* ezekkel a szokásokkal? Többnyire mindketten, nem csak az egyik fél. És aztán a *tűz* kezd kialudni, és marad a hatalmas kérdés: miért nem úgy érzünk egymás iránt, mint régen? Mert nem azt csináljátok, amit hajdanán! *Abbahagyátok* azokat a kedveskedéseket, amivel a társatoknak örömet okoztatok. Elkezdtek hibákat keresni egymásban, elvárásokat támasztani és veszekedni.

Vissza kell *emlékeznetek* a régiekre, és vissza kell térnetek a téves útjaitokból, meg kell változnotok. És *újra* azokat a dolgokat *kell tennetek*, amiket régen megtettetek.

Nagyon sok ember elment volna melletted, ha akkor úgy viselkedtél volna, és úgy néztél volna ki, mint most. Akár a társad is. Soha nem ismerkedtetek volna meg. Tudom, hogy ez a kijelentésem nem mindenkinek tetszik. De itt áll a Bibliában, hogy a te tested nem a te sajátod, hogy a te társadnak joga van a tested felett.

Ha szeretsz valakit, *nem fogsz követelni* tőle. Sőt, amit te nem tennél meg, a szeretet miatt nem is követeled. De ha te *törődsz a másikkal*, és olyasvalamiről van szó, amit meg tudsz tenni, a Biblia alapján felelős vagy, és *köteles vagy megtenni*.

„Én nagyon jó férj vagyok! Én nagyszerű feleség vagyok, tőlem telhetően a legjobb!” De nem az számít, hogy te mit gondolsz magadról, a *párod véleménye* a mérvadó.

Férjek, foglalkoznotok kellene azzal, mi módon *tetszettek* a feleségeteknek! És nem azt kell keresnetek, hogyan *tetszettek* más nőknek. Azzal kell tisztában lennetek, hogyan *tetszettek* mind jobban a feleségeteknek!

284. Az ő kedvét keresd! (3)

Aki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében mind szellemében; aki pedig férjhez ment, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a férjének. – 1Korinthus 7,34

‘A feleségnek arra kell törekednie, hogyan *tetszen* a férjének. Igyekeznie kell megtudni, mi *tetszik* a párjának. Hajlandónak kell lennünk a *változásra*. Kell, hogy *hajlandóak* legyünk megtenni azt, ami a társunk *tetszésére* van. Megtenni, ami tőlünk telik, hogy a testünket úgy tartsuk, úgy viseljük, úgy öltöztessük, hogy öröme legyen.

Ez a Biblia tükrében egyértelmű. Nagyon sok házasságban mégsem egészen így van. Sőt, egyáltalán nincs így. Az emberek abbahagyják az igyekezetet, nem is próbálják fenntartani a szenvedélyt. Lehet érezni a közjük telepedő csöndet, amikor már nem tesznek ellene semmit. *Beszélni* sem akarnak róla. Főleg nem hajlandók a korábbiak szerint viselkedni.

Igényük kellene, hogy legyen arra a tüzes szenvedélyre, ami kezdetben áthatotta őket. Ha úgy döntesz, hogy nem teszel semmit annak visszanyerésére, akkor végleg kialszik az a régi tűz. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a Bibliát, és engedelmesség nélkül *bibliai eredményeket* aratni.

Mire kell emlékeznünk? Mit kell megváltoztatnunk, mit kell tennünk a testünkkel kapcsolatban? Először is nem szabad figyelmen kívül hagyni a *házasság testi* oldalát, mert ez rendkívül fontos terület.

Isten soha nem akar bántani bennünket, sem megfosztani bármi jótól. Még ha mi nem is tudjuk, mit tegyünk, Isten tudja. És az a legjobb megoldás a számunkra. Ne fogadjuk el a lehetetlent, mert az Ige szerint *minden lehetséges* annak, aki *hisz!* (Márk 9,23)

Összefoglalva: A *tested* nem egyedül a tiéd. A párodnak hatalma van felette. *Ismerd ezt el, és tisztelettel kezeld.* Ha a férjed azt mondaná, hogy valami erkölcstelen dolgot tegyél a testeddel, akkor ne tedd meg. Ha azt mondja, hogy egy másik férfival hálj, persze, hogy ne tedd meg. Ilyen esetben az *Igének engedelmes-*

kedj! Tudnunk kell, hogy mindkettőjük számára azt mondja az Ige, amint *illik az Úrban, úgy járjunk!* (Ef. 4,1)

285. A hálás szív (1)

Menjétek be az Ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretetekkel; adjatok hálákat néki, áldjátok az Ő nevét! – Zsoltár 100,4

‘A Bibliában több helyütt olvashatunk hálaadásra való felhívást: „Mindenkor örüljétek. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok.” – mondja az Írás. (1Thess. 5,16-18)

Nem *mindenért* kell hálát adnunk, hanem *minden helyzetben*. A rossz dolgokért nem kell hálát adnunk az ördögnek. Tehát az életetek *minden helyzetében* adjunk hálát az *Úr szabadságáért*, mert ez az Isten akarata. Isten nagyobb a problémánál és képes kimenteni az ellenség kelepcéjéből!

Az előzőek ismétléseként: *emlékezzetek vissza, térjétek meg, cselekedjétek meg.* (Jel. 2,4-5)

Amikor megismerkedtetek, ha csak egy picit is megállt és rád nézett a párod, már hálás voltál érte. Ha rád szánta az idejét, nagyra értékelted. Ha elment veled vacsorázni, mennyire értékelted. Ha leült veled beszélgetni, és figyelt rád, és úgy tett, mintha érdekelné is, lekötelezett. Azért, ahogy a frizurájával törődött, a finom parfümért, amit használt.

Hálás voltál bármiért, amit érted tett meg. Minden egyes kis megjegyzésért, minden apró figyelmességért, minden telefonhívásért *hálás voltál*. Minden érintését *értékelted*. És ezáltal egyre erősebb lett a vonzalom, a *szenvedély*.

Amikor aztán az emberek összeházasodnak, utána mindent természetesnek vesznek, így azt is, hogy egymáséi vagytok. Magától értetődőnek tartanak mindent. Ahelyett, hogy hálásak lennének a törődésért, elvárást támasztanak, és ráadásul *hálátlanokká* válnak. Ezt is meg kell, hogy tedd, azt is meg kellett volna csinálnod! Hol a vacsorám? Ha én ezt megtettem, akkor az a legkevesebb, hogy te is megtedd értem...’

286. A hálás szív (2)

Néked áldozom hálaadásnak áldozatával, és az Úr nevét hívom segítségül. – Zsoltár 116,17

‘Ha *abbahagyta* azt, amit kezdetben tettél, akkor más lesz az eredmény is. Gyakorta hallani: „Ezzel tartozol nekem! Ki kell, hogy készítsd a ruháimat. Segítened kell nekem a gyerekek kö-

rül, a háztartásban ez és az a te dolgod. *Tartozol* nekem ennyivel!” Lehet, hogy nem ezt a szót használod, de ez a lényege.

„Neked adtam az utolsó tizenöt évemet, *vagy* a legjobb tíz évemet! *Tartozol* nekem!” Senki nem akarja azt hallgatni egész nap, hogy mivel tartozik a másiknak. Senki. Ennek ellenére mégis hajtogatjuk: „De, igen, tartozol!”

Nem és nem! Nem tartoznak neked! Nem kell, hogy bármit megtegyenek érted. Nem kell, hogy egy napig is veled maradjanak.

„De meg kell tenniük, mivel a Biblia mondja! A Biblia szerint meg kell, hogy bocsássonak!” – Igen, de nem kötelező, hogy miattad tegyék meg.

„De hát mégis csak kell, mert a Biblia azt mondja!” Nem kell, hogy megtegyék. Nem kell, hogy még egy ebédet elfogyasztatok közösen, vagy újból szóba álljanak veled valaha is. Elég nagy a bolygó.

Ez a „tartozol nekem” hozzáállás *meggyilkolja* a házasságot, kioltja a szenvedélyt. Kíéhezheti a kapcsolatot, míg *kiszárad* és meghal. Szeretnéd, hogy olyan legyen a házasságod, mint régen volt? Vagyis inkább, hogy más legyen? Akár még annál is jobb? Mit kell tenned? Vissza kell fordulnod, és újra azokat tenni, amiket akkoriban tettél. Legyél hálás!

Ha kételyeid vannak ezzel kapcsolatban, kérdezz meg valakit, akinek a társa mostanában költözött haza a Mennybe. Engedd, hogy ők magyarázzák el neked, mennyire *értékes* volt minden pillanat. Engedd, hogy elmondják neked, mennyire szeretnék, ha jobban *odafigyeltek* volna a párjukra, amikor erre még lehetőségük volt.

Mert csak egy szempillantás, amíg itt vagyunk a földön. Az egész életünk egy pára. Nem vagyunk itt egymásnak korlátlan ideig. Minden étkezés, minden közösen eltöltött idő értékes. Minden beszélgetés értékes. *Becsés*. Lehet, hogy nem vagy érte hálás, de valójában mindez nagyon becsés.’

287. A hálás szív (3)

És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívatatok egy Testben; és háládatosak legyetek. – Kolosse 3,15

‘Ha az együtt töltött perceket *becsesnek* tekinted, akkor hálás leszel minden szóért, minden válaszért. És nem fogsz zúgolódni amiatt, hogy mi mindent nem tesz meg a másik, hanem *hálás* leszel mindenért, amit megtesz érted.

Senkinek nincsen joga követelőzni a másiktól. Felejtsetek el azt, hogy a másik tartozik nektek. Mindegy, mit gondolsz, nem tartozik neked semmivel. Az egy szellemi törvény, hogyha valamit *lebecsülsz*, nem értékelsz, akkor előbb-utóbb *el fogod veszíteni!* Nagyon gyakran megtörténik.

Hogy is volt? Évekig *megvetették* egymást. Bibliai értelemben ez a megvetés azt jelenti, hogy nem becsülték, nem értékelték a másikat.

Imádkozd hangosan a következőket, függetlenül attól, milyen érzéseid vannak éppen: *Szeretem a páromat, és értékelem. Minden szót, minden vele töltött percet, minden lehetőséget becsesnek tartok. Tudatosítom, hogy ez nem tart örökké, ezért értékelem őt!*

Ha megvallod, akkor így is fogsz viselkedni. Van egy szó, amit gyakran kellene mondanunk. Ez a szó a *köszönöm*. Minden alkalommal azt mondhatod majd, hogy köszönöm. Köszönöm ezt az ételt, amit elém tettél, a segítségedet, a tanácsodat...! Ne mondd azt soha: „De hisz ő a házastársam, és meg kell, hogy tegye...”

Soha nem kell elvárnod, hogy valamit megtegyenek érted. Holnap is vége szakadhat bárminek. Minden kedves szó, minden kedves gesztus egy *ajándék*. Minden elkövetkező nap, amit együtt tölthettek, az ajándék.

Minden egyes nap egy újabb lehetőség, hogy együtt mullassatok, hogy *élvezzétek egymás társaságát*, hogy autózzatok egyet, és gyönyörködjete egy naplementében, vagy egyetek egy finom vacsorát, és a gyerekekkel játszatok. Ezek mind ajándékok. Legyetek mindezért igazán hálásak.’

288. Kéz a kézben (1)

Tudnak-e ketten kéz a kézben járni, ha nem ugyanarra a helyre mennek? – Ámós 3,3 (Message Bible)

‘Az első szeretetről szólunk továbbra is, amit az emberek elhagynak, és ezért el is veszítenek. Nem a szeretet hagyja el őket, ők hagyják el a szeretetet. Vissza lehet szerezni? Igen! Másmilyen lesz, jobbá válik.

Hogyan lehet visszaszerezni? Először is *emlékeznünk* kell, azután hajlandónak kell lennünk a *megtérésre*, megváltozásra. És újra meg kell tenni mindazt, amit *hajdanában megtettünk*, és több tűz lesz a kapcsolatunkban, mint valaha. „Vajon járnak-é ketten együtt, ha meg nem egyeztek egymással?” (Ám. 3,3) Nem

lehet kézen fogva menni akkor, ha különböző helyekre tartunk, ha különböző úti céljaink vannak.

Az egyik ezt mondja: „Menjünk el ebbe az irányba. Menjünk északra!” „Nem, én délre akarok menni!” – mondja a másik. „Akkor én északra megyek, te délre, majd telefonon tartjuk a kapcsolatot, és találkozunk, amikor tudunk.” „Nekem északon van dolgom, neked meg délen.” Mi a baj ezzel? Csak annyi, hogy ez nem működik. Egyszerűen ez így nem működőképes.

Nagyon sok *pásztorfeleség* mondta már: Isten elhívta a férjemet, hogy pásztorolja a gyülekezetet, de engem nem. Nem lehetsz ennyire *ostoba*! Isten nem kér olyan dolgokat a szolgálatban sem, ami *szétválasztaná* a házasságot, és tönkre tenné a házasságot, a családot. Olykor, amikor külön utakon járnak az emberek, azt mondják, hogy én csak Istent követtem, és végül ez mindent tönkretett. De ez tévedés, ezt nem Istentől hallotta. Ez természetesen fordítva is igaz, ha a feleségnek van szolgálati elhívás, akkor a férjnek illene vele tartania.

Az rendben van, hogy kisebb dolgokban mást-mást kedvelünk. Te a vanília fagyaltot szereted, én a csokit, te a kéket, én a pirosat. Ettől érdekes az élet. De a *nagy dolgokban egyet kell értenünk*, és ugyanazon az oldalon kell állnunk. És ha közös életet akarunk élni, együtt akarunk haladni, akkor közösen kell vinni az üzletet, a szolgálatot, együtt kell működnünk a családi dolgokban, és a szórakozás is közös legyen. Ezeknek mind közösnek kell lenni!

289. Kéz a kézben (2)

Ketten tudnak-e együtt járni, anélkül, hogy megegyeztek volna az irányban, kéz a kézben? – Ámós 3,3 (Új Élő fordítás)

‘Egyes házaspárok *szándékosan* úgy alakítják a dolgaikat, hogy külön útjaik legyenek. Másokkal töltik az idejüket. A férj a barátokkal, a feleség a barátnókkal. A szabadidejüket készakarva úgy osztják be, hogy ne is adódjon lehetőség arra, hogy együtt lehessenek, és egymással foglalkozzanak. Nem lehetséges szenvedélyes kapcsolat ilyen módon. Egy irányba kell, hogy menjenek, és a látásmódjuk is közös kell, hogy legyen.

A Rhema Bibliaiskola első évében Hagin tiszteletes felesége figyelmeztetett minket, mert nekünk is ilyen volt az életünk. Én (Kenneth) az iskolában egész nap az Igébe voltam belemerülve, sőt olykor egész éjjel is. Phyllis, a feleségem az üzleti vállalkozásban dolgozott egész nap, néha még a fél éjszakája is ráment. Én itt, ő meg ott.

Szerettük egymást, házasok voltunk, mégis egyre nagyobb lett a *távolság* közöttünk. Küzdöttünk, küszködtünk, és egyre több problémánk lett. Az utolsó este eljött az összejövetelre, amikor is Oretha, Hagin felesége egyenesen rámutatott, és félreérthetetlenül közölte vele: neki velem kellene lennie, és *részt kellene vennie* azokban a dolgokban, amiket végzek.

Gyakran hallani: „Ó, ez olyan régimódi. Az előző generációkban a feleségnek mindig a férj mellett kellett állnia. De ez már egy új generáció.” Ha nem értesz egyet a bibliai állásponttal, vizsgálj meg, milyen is az életetek? Milyen a házasságotok? Ketten nem tudnak együtt járni, hacsak nem ugyanabba az irányba mennek! Fizikailag is lehetetlenség, de szellemileg is az.

Vannak időszakok, amikor távol vagyunk egymástól. Mesésik, hogy hónapokig nem látjuk egymást. De köszönjük az Úrnak a telefont, az e-mailt, a leveleket, mint kapcsolattartási lehetőségeket. Ezek révén meg tudjuk *osztani egymással* az információkat. Osszatok meg mindent egymással, *mit tettetek* aznap, *amiben hisztek*. Ezt jelenti a *közösség* szó, megosztani egymással az életetek pillanatait.’

290. Kéz a kézben (3)

Járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg? – Ámós 3,3 (Kálvin Kiadó)

‘Ha soha *nem beszélsz* a párodnak arról, hogy milyen volt a napod, hogy mit kaptál, mit tettél, azzal *kizárod őt* az életedből. Van ugyan egy külön életetek, de a *közösségetek* nagyon sokat veszít ezzel. Így lesznek a házastársakból *szobatársak*. Beszélgetnetek kell, meg kell osztani a történéseket egymással; *közösen, azaz együtt* kell munkálkodnotok. Így nagyon jó lesz. Meg kell osztani egymással, amennyit csak tudunk. És ha a másikat nem érdekli? Ilyen nincs, kell, hogy *érdekelje őt!*

Tudom, hogy így van. Én szeretem a repülőket, de ez olyan hobby, amihez elszánt érdeklődés és nagyon sok befektetés szükséges. Volt úgy, hogy már négy órája ott voltam a hangárban, és Phyllis bizony mást szeretett volna tenni. De ha most előhozom ezt a kérdést, már teljesen belelkesedik. És engem is *érdekelnek* azok a dolgok, amik őt érdeklik. Lehet, hogy már 20 ruhát is megnéztünk, de még mindig érdeklődőnek kell maradnom a vásárlás iránt, hiszen ez *neki* igen fontos.

Amikor mindketten főleg a *saját dolgaikra* figyelnek, azzal nagyon nagy *kárt* okoznak a házasságuknak. És minél tovább teszik, annál rosszabb lesz, és annál *sebezhetőbbé* válnak a

kísértésre. Mert az ellenség éber. Jönni fog valaki, aki pont az iránt érdeklődik majd, ami a te kedvtelésed. És ámulatba esel, hogy ez milyen csodálatos! A társad meg egyáltalán nem találta ezt érdekesnek. Így aztán már félúton vagytok az újdonsült ismerőssel a hálószoba felé.

Hogyan járhatnak ketten együtt, ha nem ugyanabba az irányba mennek? Meg kell *osztani egymással* az információkat, amennyit csak tudtok, amennyire csak lehetőségetek van. És ha olyan napok vannak, amikor jó ügyek érdekében külön vagytok, fizikai távolság van közöttetek, akkor telefonáljatok egymásnak minél többet, amennyit csak lehet.

A férjek – tudom, mert én is ilyen vagyok – nem kiválóak ezen a téren, mert szűkszavúak. Amikor elmegyek 3-4 napra szolgálni, és Phyllis megkérdezi, hogyan zajlottak az alkalmak, mindig azt mondom: „Ó, nagyon jól!” És részemről ennyi elég.’

291. Kéz a kézben (4)

Jár-e együtt két ember, ha nem értenek egyet? – Ámós 3,3 (Szent István Társulat)

‘A feleségek viszont nem elégednek meg pár szavas válaszzal! Nem, nem! Hogy mit igényelnek a feleségek? Részleteket, mélyreható részleteket! Nézzük a fordítottját. Feleségek! A férjeket annyira nem érdeklik a részletek. Tehát vannak olyan idők, mikor be kell húzni a féket, és azt mondani, ez most túl sok információ. Mindkét félnek figyelnie kell erre, és érzékenynek lennie rá.

Hagin testvér szokta mondani az egyedülállóknak: „Találj valakit, aki veled azonos szellemiségű, és építsetek egy közös életet Istenben.”

Te mindig gyülekezetbe akarsz menni, Bibliát olvasni, és imádkozni. Ha a másik soha nem akarja, akkor nem is teszi ezt. Így nem lehetek olyan közel egymáshoz, ahogyan kellene.

Mondhatod:

„Ó, én tudom, ezért kértem kilencvenszer is hetente, hogy jöjjön gyülekezetbe!” Ez így nem helyes! Így képmutató vagy!

„Hogy érted ezt?”

Te azt akarod, hogy ő az iránt érdeklődjön, amit te csinálsz.

„De ő testi!”

És te hogyan viselkedsz? Neked ugyan nem kell érdeklődnöd a bűnös, vagy istentelen dolgok iránt, viszont *magot* kellene, hogy vess az ő érdeklődési körébe. Lehet, hogy érdek-

lődik a sport, az autók, vagy egyéb témák iránt. *Menj el veled,* mondjuk egy versenyre, vagy egy mérkőzésre.

Lehet, hogy utána ő is szívesebben megy veled a gyülekezetbe. És ha nem, akkor sem baj. Jó magot vetettél a házasságodba. De ha túl szellemi vagy mindezekhez, mert ezekre *nincs időd*, akkor ne panaszkodj, hogy nincs szenvedély, és nincs ott az első szeretet!

– Ó, ha elmegyek veled horgászni, akkor a körmeim lekopnak!

– Mit szeretnél jobban? Szép körmöket, vagy egy áldott kapcsolatot a férjeddal? Oda-vissza működik a dolog. Ezért hát vessetek jó magokat!’

292. A hűtlenség elkerülése (1)

Igazság és jogosság a te királyi székednek alapja; kegyelem és hűség jár a te orcád előtt. – Zsoltár 89,14

‘Osszátok meg a legmélyebb *vágyaitokat* és álmaitokat is egymással, bármilyen lehetetlennek hangzanak is ezek. Nehogy kinevessétek, vagy lekicsinyeljétek a másikét, mert úgy könnyen magába zárkózik az ember, ha a szívét feltárva csalatkozik a hitvese bizalmában.

Ha a társad kezd megnyílni, és beszél neked az elképzeléseiről, és ezt komolyan is gondolja, véletlenül se neved ki! Inkább gondolkodj el rajta! Még ha úgy tűnik is, hogy amiről beszél, az extrém, sőt lehetetlennek tűnő dolog, nagyon komolyan figyelj oda, és légy rá nyitott, mert értékes kincs a bizalom. (Zsolt. 55,14)

Van itt még valami fontos! Egymással feltétlenül osszátok meg a *szíveteket*, az álmaitokat, a látásotokat, de *soha senki mással!* Mert ha nem így tesztek, az oda vezethet, hogy könnyen megfogban egy tisztátalan érzelem.

„Ó, a férjem soha nem hallgat meg, nem vesz komolyan! Nem törődik a szolgálatommal!” Vigyázz, mert hamar akadhat valaki, akit ez majd érdekel.

„A feleségem nem tisztel engem, nem kíváncsi az álmaimra, nem érdeklik a céljaim!” Légy óvatos, mert hirtelen találhatsz valakit, aki viszont örömmel meghallgat. És ahogy *megnyitod* a szívedet, valójában *hűtlenné* válsz a lelkedben, még mielőtt hűtlenné válnál a testedben is.

Soha nem szabad megengedni, hogy a szívedben *arra a helyre* valaki más kerüljön. Soha! Olyan lenne, mintha levetkőznél mások előtt, lemeztelenítenéd a lelkedet, és megnyitnád magadat egy idegennek.

Miért? Mert van *szellemi* és *lelki* hűtlenség is. A *bensőséges* dolgokat csak a *társaddal* szabadna megosztanod! És azzal, hogy elzáród ezeket idegen elől, *megvéded* a házasságodat.'

293. A hűtlenség elkerülése (2)

Csak a hűséget és a békeséget szeressétek. – Zakariás 8,19

'Lesznek, akik nyomást gyakorolnak rád, hogy beszélj az álmaidról, elképzeléseidről. De ahogy nem vetkőzöl le előttük, úgy a lelkedet sem szabad megnyitnod. Tilos! Ezért olyan fontos, hogy képes légy *mindent megbeszélni* a házastársaddal. Ezért kell *tisztelni* egymást. Még ha nem is látod egy dolog fontosságát, akkor is figyelj oda rá. Légy felé *tiszteletteljes* és *nyitott*.

Ha a társad megosztja veled a szívét, és te gúnyt űzöl belőle, kineveted, elérheted, hogy egyszer csak nem fog többé megnyitni neked. Ha ez már megtörtént, térj meg. Emlékezz, és térj meg. Menj oda hozzá, és mondd: „Hibáztam, ostoba voltam, bocsáss meg! Tisztelem, amit gondolsz, és ami a szívedben van. Lehet, hogy még nem látom teljesen, de nyitott vagyok rá.” Legközelebb pedig, ha beszélni akar veled, ne állítsd le.

„No azért egyed vígassággal a te kenyeredet, és igyad jó szívvel a te borodat; mert immár kedvesek Istennek a te cselekedeteid! A te ruháid mindenkor legyenek fehérek, és az olaj a te fejedről el ne fogyatkozzék. Éld életedet a te feleségeddel, akit szeretsz. (Örömmel éld!) A te hiábavaló életednek minden napjaiban...” (Préd. 9,7-9)

Éld *örömmel* az életedet a hitveseddel! Nem szabadna, hogy éppen csak elviseljük egymást, hanem *élveznünk* kellene egymás társaságát. Férjegről és feleségekről beszélünk. Derűnek kell lenni *köztük*, jókedvvel kell *együtt élniük*.

Az 5Mózes 24,5 szerint: ha valaki új házast, nem kell hadba mennie, terhet viselnie, egy évig otthon kell lennie, hogy *vidámítsa az ő feleségét*. Mit jelentene ez, ha nem mást, mint azt, hogy a házasság, a feleség öröme való! Élvezd a házasetet! Legyél boldog, *vidámítsd fel* a párod!

(Hasonlóan, ha jó kapcsolatot szeretnétek fenntartani a tinédzserekkel, minden alkalmat meg kell ragadni, hogy tudjatok egymással *beszélgetni*. Ha a gyermekeitek megosztanak veletek valamit, nem szabad kigúnyolni, kinevetni őket. Mert esetleg soha többé nem avatnak be a *bizalmukba*, s nem beszélnek többé veletek.)'

294. A hűtlenség elkerülése (3)

Szemmel tartom a föld hűségeseit, hogy mellettem lakozzanak... – Zsoltár 101,6

‘Az élet túl rövid ahhoz, hogy háromnapos hidegháborúkat viseljünk, és ne beszéljünk egymással. Az *élet túl rövid* ahhoz, hogy mérgesek legyünk és napokig morogjunk. Az *együtt töltött pillanatok* ritkák és értékesek. És ha elpocsékoljuk a napokat, veszünk el, vitatkozunk, és még hidegek is vagyunk egymáshoz, később meg fogjuk bánni.

Visszanézünk, és azt mondjuk: olyan ostoba voltam, hiszen ez nem is volt igazán fontos. Lehetett volna jó is ez a nap, élvezhetjük volna. Az egész „utazást” elrontottuk, mert én olyan testi voltam, miközben olyan szelleminek gondoltam magam, ahogy kitartottam az „igazam” mellett.

A múltat nem tudod megváltoztatni, de *magadat* még igen! Amikor felismered, hogy a dolgok rossz irányba indulnak, legyen bölcsességed és tisztánlátásod, hogy megállítsd ezt a folyamatot! Gondold át, vajon tényleg megéri-e, hogy elrontsd miatta az egész napot! Megéri-e, hogy nagy ügyet csínálj belőle, és tönkre tedd vele az estét?

Legyen egy kis bölcsességünk! Éljük örömteljesen! Vidámítsuk egymást! Úgyis olyan sok gonoszság van a világban. Amikor hazaérünk, kell lennie otthon valakinek, aki megvidámít bennünket. Mert, például, gorombán beszéltek veled a munkahelyeden, vagy a piacon. Ezért amikor hazaérsz, jólesik egy *bensőséges mosoly*. Ezt nem szabadna szem elől tévesztenie a házastársaknak.

Imádság: *Atyám, bocsáss meg nekünk, hogy elhagytuk az első szeretetünket irántad, és egymás iránt. Hajlandóak vagyunk visszaemlékezni, megtérni, újból megtenni az első cselekedeteket, amelyeket régen tettünk, hogy visszanyerjük az első szeretetet, és gazdagodjunk benne. Kérünk, Szent Szellem, hozd emlékezetünkbe ezeket a dolgokat egymással kapcsolatban. Mutasd meg, hogyan tudjuk gyakorolni, és hogyan legyünk hatékony cselekvői az Igédnek, és adj nekünk növekedést az örömben, az intimitásban, a közelségben, a nyitottságban. Sóvárogjunk a házasságunk kivirágzását. Jézus nevében! Ámen.*

295. Ő a megoldás! (1)

Szemeim mindenkor az Úrra néznek, mert ő húzza ki a tőről lábamat. – Zsoltár 25,15

Jimmy és Karen Evans saját életén keresztül tapasztalta meg, hogy a beteljesedett, boldog házassághoz Isten bölcseségére van szükség. Felkent szolgálói az Úrnak, Isten rengeteg

leendő és már házas gyermekét tudta megáldani rajtuk keresztül. A történetük így kezdődött:

‘A középiskola második osztályában egész évben mögötte ültem biológia órán, és az járt a fejemben, hogy milyen gyönyörű, és vajon eljönne-e velem valahova – meséli Jimmy. Aztán május végére sikerült összeszednem a bátorságomat, hogy megkérdezzem, eljön-e velem egy koncertre. Bár ezt több, mint egy hónapon át terveztem, félve vártam a koncert napjának reggelét. Annak ellenére, hogy későn szoltam, Karen igent mondott, s a többi már történelem.

Miután három év alatt – bár néha problémás volt – nagyon szorossá vált a kapcsolatunk, összeházasodtunk. Tizenkilenc évesen halvány fogalmunk sem volt, mire van szükségünk, hogy sikeres legyen a házasságunk. Azt azonban tudtuk, hogy szeretjük egymást és *határozottak* voltunk abban, hogy *közösen* akarjuk élni az életünket. Nem igazán ismertük az előttünk álló buktatókat.

Az első öt évet talán úgy lehetne leírni, hogy a sivatagban két *kiszáradt* ember próbálta enyhíteni szomját. A legtöbb párhoz hasonlóan azért házasodtunk össze, mert abban hittünk, hogy a másik be tudja tölteni a szükségünket és a vágyainkat. Az udvarlás időszaka nem volt tökéletes és békés, de hittük, hogy minden problémánk megoldódik azzal, hogy összeházasodunk. Így hát, ahogy mondani szokták, a forró serpenyőből a tűzbe ugrottunk, és házasságot kötöttünk.

Mivel a házasságkötés előtt szinte egyáltalán nem készülünk fel a közös életre, ötévnyi kölcsönös tudatlanság és éretlenség után azon kaptuk magunkat, hogy elhidegültünk egymástól. Évről évre egyre gyakrabban és hevesebben hadakoztunk egymással, minden egyes veszekedés fásultabbá és kiábrándultabbá tett bennünket.

A legsötétebb idő azonban akkor jött el, amikor mindketten *felismertük, hogy hibát követtünk el*. Bárcsak a megfelelő embert választottuk volna házas társunknak, akkor nem lennének ilyen gondjaink! – véltük.’

296. Ő a megoldás! (2)

Hagyjad az Úrra a te útjaidat, és bizzál benne, majd Ő teljesíti. – Zsoltár 37,5

‘Zűrzavaros volt az életünk, mielőtt Jézust behívtuk az életünkbe és keresztényé lettünk. Ezt követően mindketten elkötelezett hívókké váltunk. De sajnálatos módon a gyülekezetben sem tanítottak minket arra, hogyan kell a *világ*

legfontosabb emberi kapcsolatában működni. Amúgy pedig egy olyan társadalmi berendezkedésnek voltunk az áldozatai, ami szinte minden karrier eléréséhez több évnyi felkészülést vár el, de nem igényel semmiféle felkészülést az élet egyik legfontosabb feladatához: a házassághoz.

Minden vasárnap elmentünk a gyülekezetbe. Teljes szívünkben hittünk a Biblia igazságában. A házasságunkban mégis vesztesre álltunk. Az utunk lefelé haladt, és egy este – amikor a már jól ismert csatát vívtuk a be nem töltött szükségek és a meghiúsult vágyak miatt, úgy tűnt, már ezredszer –, betelt a pohár.

Karen újfent azzal vádolt engem, hogy nem szeretem őt úgy, mint a munkámat, és hogy vele egyáltalán nem törődöm. Végül haragból, sértettségéből és védekezésképpen felugrottam, a kezemet rázva a hálószobánkra mutattam, és azt kiabáltam: „Menj, pakold össze a cuccodat, és tűnj el a házamból és az életemből!”

Ahogy Karen zokogva kirohant a szobából, leültem és úgy bámultam a tévé sötét képernyőjét, mintha mi sem történt volna, és mintha a legkisebb mértékben sem érdekelné, ami történt. Valójában azonban, a szívem ketté volt törve. Nem akartam, hogy elmenjen, de úgy éreztem, nem tudnék elviselni több veszekedést és viszályt, ha maradna. Ez volt életemben az egyik legmélyebb pont, és a házasságunknak is kétség kívül ez volt a legsötétebb pillanata.

Miközben igyekeztem magamhoz térni a nappaliban lezajlott összeecsapás traumájából, és végiggondoltam a lehetőségeket, Karen a hálószobában sírt. Ugyanazt érezte, amit én. Nagyon is törődött velem és a szívében őrizgette közös életünk emlékeit, azonban nem csak az irántam való *tiszteletét* veszítette el, hanem a *szeretetének* nagy részét is.

Elkezdtem azon gondolkodni, mit tennék, és hogy alkalmassint mit tenne ő, ha elválnánk. Minél többet gondolkodtam ezen, annál jobban *fájt*. Nem akartam elveszíteni őt, de nem tudtam, hogyan tartsam meg.’

297. Ő a megoldás! (3)

Vessed az Úrra a te terhedet, Ő gondot visel rólad, és nem engedí, hogy valamikor ingadozzék az igaz. – Zsoltár 55,22

‘Hála Istennek, történt két dolog, ami hozzájárult a házasságunk gyógyulásához és helyreállításához: *új módon reagáltam* a veszekedésünkre, miután bennem valami megtört, és

rövid imádság és elmélkedés után elfogadtam a drága Szent Szellem *tanító szolgálatát*.

A kapcsolatunk során először tudtam, hogy nem volt igazam. Éveken át egyáltalán nem voltam hajlandó *felelősséget* vállalni a házasságunk gondjaival kapcsolatban. Amikor Karennel veszekedtünk, mindig találtam módot arra, hogy úgy tüntessem fel a dolgot, hogy az az ő hibája volt. De akkor este lesújtott a felismerés, hogy nem tudom, *hogyan kell férjnek* lenni. Ez a felismerés teljesen ellentétes volt azzal a fölényes arroganciával és férfisovinizmussal [férfi magasabbrendűség], ami addig jellemezte a hozzáállásomat.

Ahogy kezdtem a szívemben megérteni a problémáinkkal kapcsolatos igazságot, egy olyan, a Szent Szellemről szóló Ige jutott eszembe, amit néhány héttel korábban olvastam: „Ama Vigasztaló pedig a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Ján. 14,26)

Ahogy a *hiányosságaim* megvilágosodtak előttem, olyan tisztán szólt az Úr a szívemhez, hogy *Ő a megoldás!* Azáltal, hogy a Szent Szellem eszembe juttatta ezt az Igét, kezdtem megérteni, hogy Ő jelen van az életemben, hogy *mindenre megtanítson* engem.

Az a szó, hogy *mindenre*, egyre csak visszhangzott a fejemben, míg végül megértettem. Ha a Szent Szellem azért küldetett, hogy mindenre megtanítson engem, akkor Ő *képes megtanítani* engem arra, hogyan legyek férj!

Először tehát *kijelentést* kaptam. Aztán elfogadtam az Ő *tanító szolgálatát*. Hittel megkértem a Szent Szellemet, hogy tanítson meg engem *férjnek lenni*. Egyedül voltam a nappaliban, felálltam a székemből és térdre borultam.

„Szent Szellem – suttogtam, miközben az érzelmeim fojtogattak –, Jézus azt mondta, hogy Ő azért küldött Téged, hogy mindenre megtanítsd a követőit. Arra kérek, mutasd meg nekem, hogyan legyek férje a feleségemnek, mert én nem tudom, és soha senki nem tanított meg erre. Kérek, segíts nekem, hogy úgy szeressem Karennt, ahogy kell! Annyira sajnálom, amiket tettem, amivel megsértettem a házasságunkat, meg őt! Kérek, bocsáss meg, és segíts nekem! Jézus Nevében. Ámen.” Majd ismét leültem.’

298. Ő a megoldás! (4)

Bízzad az Úrra a te dolgaidat; akkor beteljesülnek terveid. – Példabeszédek 16,3

‘Ahogy visszaültem a székembe, tudtam, hogy valami történik bennem. Ez nem egy szuperdicsőséges vagy hátborzongató megtapasztalás volt. Akárhogyan is, de valami történt bennem. Nemcsak *felismertem*, hogy mit vétettem el a házasságunkban, hanem hajlandó voltam *beismerni* is.

Akkor este Isten elkezdett bennem egy munkát, hogy igazságot és alázatot hozzon a szívembe, felkészített arra, hogy megtanuljam, amire tanítani akart. *A sziklára épített házasság!* című könyvem tartalma annak az eredménye, amit Isten a házasságról mutatott nekünk.

Ebben a szellemi növekedési folyamatban *Isten meggyógyította a házasságunkat* és olyan szeretetet adott nekünk egymás iránt, ami messze fölötte volt annak, amit valaha is ismertünk vagy elképzeltünk. Ma, több mint harmincévi házasság után, nemcsak, hogy mélyen szeretjük egymást, de azt is felismertük, hogyan maradjunk meg ebben a szeretetben. Megtanultuk, hogyan gondoskodjunk egymásról, miközben az élet egyes ciklusain és kihívásain megyünk keresztül.

Csodálatos, hogy ma egy felekezeti gyülekezetet pásztorolok, aminek több, mint 6000 tagja van. 1983-ban kezdtem szolgálni házassági tanácsadóként. Azóta párok és egyedülállók ezreinek adtam személyesen tanácsot (vagy tanítottam őket szemináriumokon illetve a tévén keresztül). Isten nemcsak hogy megáldotta a házasságomat, azzal is megáldott, hogy megoszthatom másokkal azokat a csodálatos igazságokat, amiket megtanultam és átéltem.

Minden kétséget kizáróan tudom, hogy *Isten Igéje a kulcs* a házasságon belüli igazi boldogsághoz és teljességhez! A Bibliában megvan a *válasz* minden problémára, amivel ma a házaspárok és a családok szembesülnek. Manapság, amikor támogatják a válást és a családok pusztulását, a szolgálatunk arra kötelezte el magát, hogy elmondja azt az örömhírt, miszerint ha *Isten tervét* követjük, sikeres lehet a házasságunk. Imádkozunk, hogy az Ő áldásai a legnagyobb bőségben legyenek rajtatok, miközben azon dolgoztok, hogy a házasságokat és a családokat Isten Igéjének kősziklájára építsétek!

299. Helyreállítás (1)

És megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod, és nevezetel romlás építőjének, ösvények megújítójának... – Ézsaiás 58,12

Az egészséges családra épül az egészséges társadalom. Ezért is igen fontos a házasságok *megőrzése*, ha kell, illetve

amennyiben még lehetséges, azok *megmentése*, helyreállítása. Az ördögi erők a *családok* és a *gyülekezet* egységét támadják leginkább, mert tudják, hogy ebben a két szövetségben hatalmas erők rejlenek. Isten azt szeretné, hogy a házasságunk *boldog* legyen, hogy az isteni fajta szeretet légköre uralja az életünket.

Pál apostol tanácsolja: ha *házasként* kerültél az Úrba (már házas voltál, amikor újjászületté), ne keresd az elválás lehetőségét. Ez esetben is hozzáteszi, hogy ezt nem az Úrtól vette, ez a saját véleménye.

Ha *házasként* mindketten újjászülettetek, az Úrban vagytok, és ennek ellenére mégsem boldog a házasságotok, ne keressetek okot az elválásra. Igen keserves egy váláson végigmenni, és ha mind a ketten újjászületett hívők vagytok, nem ez az egyedüli kiút a válságból.

A benned lakozó Szent Szellem által fel tudod *gerjeszteni* a szeretetet a párod felé, hogy átélhessétek az édeni boldogságot. Töröld ki az emlékezetedből a társad rossz tulajdonságait. Tekerd vissza az időt. *Emlékezz* a szépre, a hibákat pedig ne vizsgálj nagyítóval. Találd meg a párodban újra azokat a tulajdonságokat, amit akkor szerettél rajta, amikor megismerted őt.

Gerjeszd fel a szívedben a szerelem kezdeti lángját, ami a házasságkötésre indított. Istentől kérhetsz „ragasztót”, a Szent Szellemet, hogy még jobban összekössön benneteket. Ne a válást keresd, hanem kérd meg Isten Szellemét, hogy segítsen a *hibák kijavításában*. Ügyelj arra, hogy szellemileg mindenkor légy *kiigazítható*. Engedd meg, hogy a mennyei Atyád olyanná *formáljon*, amilyennek Ő szeretne látni téged.

Kenneth Hagin az isteni fajta szeretet *gyakorlását* javasolta egy házaspárnak (és persze minden házaspárnak) a frigyük helyreállításához. Kezdetnek azt tanácsolta, hogy minden reggel és este olvassák el a Bibliából Isten szeretetének meghatározását. (1Kor. 13,4-8) A házaspár megfogadta a tanácsot, és rövidesen megláthatták ennek gyümölcseit is.

300. Helyreállítás (2)

És megépítik a régi romokat, az ősi pusztaságokat helyreállítják... – Ézsaiás 61,4

Kenneth E. Hagintól származik a következő égi üzenet:

‘A szeretetről: “Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent, mert az Isten szeretet.” Az 1János 4,8-ban a Biblia szó szerint ezt mondja: „Isten agapé”, magyarul: Isten *szeretet*. Így az „agapé”: az isteni fajta *szeretet*.

Ha az isteni fajta szeretet annyira fontos, tudnunk kell, mi az. Tudjuk, hogy nem azonos a természetes emberi szeretettel. A természetes emberi szeretet egyik pillanatról a másikra képes gyűlöletbe árcsapni, Isten szeretete azonban soha.

A Korinthusiakhoz írt első levél tizenharmadik részében találhatjuk meg Isten szeretetének meghatározását... Olvassuk el azonban az angol nyelvű *Amplified* azaz Bővített bibliafordítás szerint is, mert ez a fordítás világosabban határozza meg az isteni fajta szeretetet.

„A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves; a szeretet sosem irigy, nem féltékeny*; nem dicsekvő vagy öntelt, nem mutogatja magát gőgösen. Nem beképzelt (arrogáns), a büszkeségtől nem fuvalkodik fel; nem durva (modortalan), és nem cselekszik illetlenül. A szeretet [Isten szeretete bennünk] nem ragaszkodik saját jogaihoz, útjaihoz, mert nem keresi a maga hasznát; nem sértődékeny, nem ingerlékeny, nem neheztel, nem számítja fel a vele szemben elkövetett gonoszságot – nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie. Nem örül a törvénytelenységnek és az igazságtalanságnak, de örül, ha a jog és az igazság uralkodik. Bármilyen történések is, a szeretet minden körülmények közt kitart, mindig kész mindenkiről a legjobbat feltételezni, reményei semmi módon sem halványulnak el, mindent kibír [anélkül, hogy meggyengülne]. A szeretet soha nem múlik el – sosem halványul el, nem avul el, és soha nem ér véget.” (1Kor. 13,4-8)

Bár szánnának rá időt a hívők, hogy ezek az Igék átítassák az elméjüket és a szívüket! Oly sok problémájuk megoldódna csupán az által, hogy ezeknek az igeverseknek a világosságában járnak!

Ha Isten szeretete olyan erős és kitartó, hogy soha nem vall kudarcot, miért nem teszik a hívők azt, amit a Biblia mond? Miért nem teszik Isten szeretetét mindenek fölötti céllá az életükben? Ha őszinték akarunk lenni, valójában hányan mondhatjuk el magunkról, hogy Isten szeretete mindenek előtt való az életünkben?

Isten rajtunk keresztül munkálkodó szeretete megérinthet másokat, és meg tud változtatni bárkit, még a legelvetemültebb bűnözőt is, mert Isten szeretete meg tudja puhítani a legkeményebb szívet is. Isten szeretete bárkit meg tud változtatni.'

*Lássuk a *féltékenység* meghatározását. Nem hiszem, hogy létezik olyan eset, amikor egy házasság, egy család, egy gyülekezet vagy egy vállalkozás felbomlásában, tönkretételében a féltékenység ne játszott volna döntő szerepet. A *Webster-féle* értelmező szótár szerint a féltékenység „olyan szenvedély, vagy sajátos nyugtalanság, ami abból fakad,

hogy valaki más olyan előnyöket élvez, amelyeket mi saját magunk számára szeretnénk, és közben arra gyanakszunk, hogy nem birtokoljuk a többi ember szeretetét vagy tiszteletét, és hogy ez a másik ember több szeretetben és tiszteletben részesül, mint mi.” A féltékenység a vádló mérgezett csókja. A sátán befolyása, aki a szívünk ajtaja előtt leselkedik. Előfordult már veled, hogy azt láttad, hogy valakivel csodálatos dolgok történnek, és ugyan kifejezted felé, hogy te is mennyire örülsz a dolognak, belül mégis egy hideg ellenállást éreztél? Kerüld el jó messzire ezt az érzést, mert ez a féltékenység jele!

301. Helyreállítás (3)

Pusztaságot tavakká tette, és kiaszott földet vízforrásokká. – Zsoltár 107,35

‘Az isteni szeretet még a házasságot is át tudja alakítani – vallja Hagin tiszteletes. El szoktam mondani annak a szolgálófeleségnek a történetét, aki az én feleségemhez fordult segítségért, mert már el akarta hagyni a férjét, aki testben és lélekben egyaránt durván bánt vele.

Mikor a feleségem említette, azt mondtam: „Jó lenne, ha rá tudnád venni mindkettőjüket, hogy jöjjenek el hozzánk egy beszélgetésre.”

Amikor megérkeztek, megkérdeztem tőlük többek között, hogy megvan-e nekik a Bővített bibliafordítás. Mivel megvolt nekik, ezt javasoltam: „Egy papírlapra írjátok ki az 1Korinthus 13,4-8-at. Amikor este lefeküsztek, mindketten olvassátok fel hangosan ezeket a verseket. Aztán, amikor felébredtek, ismét olvassátok fel.”

Néhány hét múlva az asszony felhívta a feleségemet: „Tudod, minden este és reggel megtettük, amit Hagin testvér mondott. Hangosan felolvastuk azokat a verseket Isten szeretetéről.”

Majd így folytatta: „Azóta a férjem minden egyes nap bocsánatot kér tőlem. Azt mondja: Egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy miért bántam olyan borzasztóan veled. Szinte hihetetlen, hogy miket mondtam neked.”

Nem hagyta tehát a hústestét tovább uralkodni, inkább a szellemének engedett, hogy az uralkodjék felette. Isten szeretete már kiöntetett a szívébe, azaz a legbensőbb lényébe. Csak azt kellett megtanulnia, hogyan merítsen ebből a szeretetből.

Amikor kezdte megengedni, hogy az isteni fajta szeretet uralkodjon felette, felesége elmondása szerint: „Egészen más ember lett! De nem csak ő lett teljesen más, hanem én is. Rájöttem, én is nagyban hibás voltam abban, hogy végül a férjem mindig elvesztette a türelmét, mivel folyton zsörtölődtem vele. Jobb lett

volna, ha befogom a számat. De már mindketten másképp viselkedünk, mert Isten szeretete megváltoztatott bennünket.”

Isten szeretete mindig célhoz ér, ha együttműködünk vele! Ez már jó néhány évvel ezelőtt történt. De az utóbbi években többször is találkoztunk ezzel a házaspárral, s még mindig nagyon boldogan élnek együtt.

Elmesélték nekünk, hogy igen sikeres a szolgálatuk, és az életük egészen megváltozott, mert megtanulták, hogyan engedjék meg Isten szeretetét uralkodni maguk felett. Az isteni fajta szeretet mindkettőjüket megváltoztatta.

Hála Istennek, megtalálták a megoldást problémájukra. Az élet oly sok problémájára ebben a kijelentésben van a válasz: *Isten szeretete soha nem vall kudarcot!*

302. Jubileumi házassági ceremónia (1)

A házasság megerősítése

A következő három részben a jubileumi házassági szertartás szövege található meg azok számára, akik az Úr szent színe előtt kötötték meg frigyüket. Ha a házaspárok szükségét érzik a szövetségük megerősítésének, nem kell várniuk egy kerek évfordulóig, bármikor kérhetik azt a lelkipásztoruktól.

... ÉVES JUBILEUMI HÁZASSÁGI CEREMÓNIA

... és ... állt a mai napon az Úr szent színe elé, hogy a házassági szövetségüket Ő megerősítse. Jubileumot ünnepelni jöttünk össze. A jubileum, vagy ahogy az újszövetségi Ige nevezi: az Úrnak kedves esztendeje, Isten kegyelmének megkülönböztetett megnyilvánulása, kijelentése volt az ószövetségben. Emlékeztetés és helyreállítás. Hisszük, hogy eme új és jobb szövetségben, amit Jézus vére pecsételt meg a számunkra, ma mélyebbre hatolhatunk ebben a kegyelemben és dicsőségben az újabb kijelentéseken keresztül. Egyetlen vágy vezérel bennünket, Uram, még jobban megismerni Téged, az egyetlen igaz Istent és Atyát! Minden dicsőséget Neked adunk a mai összejövételünkön.

Kedves gyülekezet, imádkozzunk: Legkegyelmesebb Menygyei Atyánk, hálaadásra gyűltünk ma színed elé. Köszönjük Neked valamennyi előjogot, amit azáltal nyertünk el, hogy a Krisztus Testéhez tartozunk. Összegyűltünk, hogy lássuk a Te szereteted csodáját és a Szellemed erejének működését e két ember életében. Hálát adunk Atyám, hogy mint a Te gyülekezeti Tested szent tanúi lehetünk azoknak az áldásoknak és gyümölcsöknek, amit az istenfélő élet, a szeretetben és hűségben való kitartás termelt az előttünk álló házaspár, a Te

drága gyermekeid életében. Dicsőítünk Téged, magasztalunk és dicsérünk a Szent Szellem erejéért az életünkben, hogy közösségre hozott minket az Atyával, a Fiúval, a Szent Szellemmel és egymással. Köszönjük Neked mindezt Jézus hatalmas Nevében. Ámen.

Tudjuk, a házasság egysége a legszorosabb kapcsolat, amely két emberi lény között fennállhat. A férj és a feleség úgy egyesültek, ahogy Jézus egyesült a Gyülekezettel, mint az Ő Testével. Ez egy csodálatos, természetfölötti szövetség. Isten egyesíti őket, és eggyé válnak, egy testté lesznek az Ő szemében, úgy a házások, mint a hívek alkotta gyülekezeti Test.

Azt akarom, hogy megértsétek, hogy amennyiben megbecsülitek a Krisztus Testét, akkor helyesen értékelitek azt a csodát is, ami a házasságban megtörténik. A szellemetek összekapcsolódott, és eggyé váltatok. Nemcsak a törvény szemében lettetek egyek. Ennél valami sokkal hatalmasabb történt. Isten teremtő ereje egyesített titeket. Ugyanaz az erő kapcsolt össze benneteket, ami Jézushoz kötött titeket, mikor Uratokká tettétek Őt. Az Úr színe előtt ... évvel ezelőtt megkötött házasságotok által az életetek – a Szent Szellem pecsétje által – az első pillanatától kezdve tízezerszer erőteljesebb lett szellemi értelemben, mint valaha is volt. (5Móz. 32,30) Ketten együtt, Jézus nevében továbbra is birtokoljátok az isteni hitet és erőt, amivel ezután is elháríthatjátok a betegséget, a gyengeséget, az élet viharait, és mindazt, amit a pokol tartogat egy házasság számára.

303. Jubileumi házassági ceremónia (2)

Jegygyűrűk és úrvacsora

A pásztor a házaspárhoz: – Elkérem a gyűrűket!

A gyűrű egy nagyon értékes dolog – a hitetek és a szeretetek jelképe. Ez a gyűrű értékes fémből készült. Egy soha véget nem érő kör, amely Isten folytonos szeretetét mutatja – egy olyan szeretetet, amely soha nem vall kudarcot, soha nem gőgös és nem fuvalkodik fel. Isten szeretete és Isten hite tette lehetővé, hogy az Ő ereje működjön az életetekben.

Azt akarom, hogy úgy viseljétek ezeket a gyűrűket, mint hitetek állandó emlékeztetőjét. Egy folyamatos emlékeztetőt a hitetek megvallására, amelyet egymásnak és Istennek tettetek.

Isten Igéje azt mondja: „*Mindezekhez fölvevén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok.*” Ha bárki is meg tudja bontani ezt az egységet,

az csakis a sátán, úgyhogy ne adjatok neki helyet! Ne adjatok neki helyet! Ez örökkévaló.

A férjhez: – Kérlek, fordulj a feleséged felé és mondd utánam!

Ezzel a gyűrűvel én megújítom a házassági szövetségemet veled. Ez az irántad érzett szeretetemnek, hűségemnek és a hitemnek a jelképe, amit most kinyilvánítok Jézus Nevében.

A feleséghez: – Kérlek, fordulj a férjed felé és mondd utánam!

Ezt a gyűrűt hitem jelképeként adom neked. Teljes szívemből hálát adok az együtt töltött évekért, és hiszem, hogy a szövetségünk örökre szól. Ez az én szeretetem és hitem kijelentése, Jézus Nevében.

Pásztor: Úrvacsorát veszünk, kiosztjuk a kenyeret! Fontos, hogy ma együtt megtiszteljük az Urat, megtiszteljük az Ő asztalát. Jézus azt mondta: *„Vegyétek, egyétek! Ez az Én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.”*

Az Ő drága teste viselte a betegségeit és hordozta a fájdalmaitokat. Ketten együtt Jézus Nevében birtokoljátok az Isten adta hitet és az Isten adta erőt, amellyel elháríthatjátok a betegséget, a gyengeséget, az élet viharait és mindent, amit a pokol nyújt bármely házasságnak. Ez által a megtört test által kezetekbe kaptátok a Mindenható Isten félelmetes erejét. Vegyétek magatokhoz a kenyeret!

Jézus azt is mondta: *„E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.”* Amint ma isszátok a bort, azt akarom, hogy emlékezzetek arra, hogy mit tett Ő értetek. Azt akarom, hogy emlékezzetek a szövetségre, amelyet Ő tett elérhetővé és Ő áldott meg ilyen csodálatosan a számotokra — az erőre, amelyet adott nektek. Igyatok a kehelyből!

304. Jubileumi házassági ceremónia (3)

Az egység megáldása

A Galatákhoz írt levél 3. fejezetének 14. verse így szól: *„Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.”*

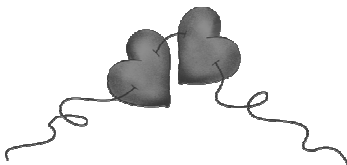
Péter első levele 3. fejezetének 7. verse azt mondja, hogy a férfi a feleségével együtt örökös társ az élet kegyelmében.

Fel fogom olvasni most az áldásokat, a ti örökségeiteket, úgyhogy jól figyeljétek.

Mózes ötödik könyvének 28. fejezete alapján mindezek az áldások rátok fognak szállni és megteljesednek rajtatok, ha szorgalmasan hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek a hangjára:

„Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te tehenednek fájása és a te juhaidnak ellése. Áldott lesz a te kosarad és a te sütőteknőd. Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled. Áldást parancsol melléd az Úr a te csúreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad néked. Az Úr felkészít téged magának szent néppé, amiképpen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az Ő útjain jársz. És megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevéből neveztetel, és félnek tőled. És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcseiben és a te földednek gyümölcseiben, a te barmodnak gyümölcseiben azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezenednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt. És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat.”

Köszönjük, Atyám, a dicsőségedet és a kegyelmedet, amit ma kiírástottál ránk, köszönjük, hogy minden házassági szövetséget megáldasz közöttünk, és hogy a Veled való szövetségünket is megerősítetted a hálaadás áldozatában. Amint meg van írva: *„Gyűjtsétek elém kegyeseimet, akik áldozattal erősítik a szövetséget.”* (Zsolt. 50,5) Ámen.

VI. VÁLÁS – ÚJRAHÁZASODÁS

305. Válás (1)

Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza. – Máté 19,6

Kenneth Hagin tiszteletes gondolatai folytatódnak alább:

‘Mózes, Jézus és Pál apostol egyaránt foglalkozik a válás témájával. A farizeusok Jézust sarokba akarták szorítani, ezért megkérdézték a válásról, ami kiélezett kérdés volt akkoriban. A zsidók tudták ugyan, hogy akármilyen ok miatt nem lehet elküldeni az asszonyt, mégis elterjedt szokás volt, hogy bármilyen kis hiba ürügyén elküldték. Mondvacsinált okokból való levelet írtak, és a feleségüket eltávolították a házból.

„És hozzá mentek a farizeusok, kísértvén őt és mondván: Szabad-e az embernek az ő feleségét akármilyen okért elbocsátani? Ő pedig felelvén, monda: Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdetől fogva férfiúvá és asszonnyá teremté őket, és ezt mondá: Annak okáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza. Mondának néki: Miért rendelte tehát Mózes, hogy váló levelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt? Monda nékik: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg néktek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdetől fogva nem így volt. Mondom pedig néktek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság okán kívül, és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.” (Mát. 19,3-9)

Ha Isten így rendelte, akkor ezután nem küldjük el a feleségeinket! – mondták. De akkor miért mondta Mózes, hogy váló levelet kell adni? Hiszen Isten *nem válásra* tervezte a házasságot! Ha nem jön közbe a „kígyó” (1Móz. 1-2 fejelet), akkor a Szent Szellem pecsétjével jóváhagyott és egybeszerkesztett házasság *egy életre szól*. A házasság Isten előtt *szentség*, és nincs alternatívája. Isten így rendelte: ketten lettek egy testté!

Jézus kiigazította a farizeusokat: akármilyen okkal nem bocsáthatják el a feleségüket! Ők erre megjegyezték: akkor nem jó dolog megházasodni, és széledni kezdtek. Nem Isten engedte meg nekik a válást. Mózes a *szívük keménysége* miatt volt kénytelen engedélyezni. Nem lehet tehát apró-cseprő dolgok miatt váló levéllel elküldeni a feleséget, csakis *paráznaság* miatt. Jézus azt mondta, hogy Ő irgalmasságot gyakorolni jött, és nem ítéletet tartani. Megjegyzendő, hogy akko-

riban a házasságtörő asszonyokat gyakran megkövezték, és nem váló levelet írtak nekik.’

306. Válás (2)

Ha ellenben a hitetlen elvállik, válják el, nincs rabszolgasorsra kárhozzátva a férfi- vagy nőtestvér az ilyen dolgokban. – 1Korinthus 7,15 (Csia fordítás)

Isten szótárában nem található meg a válás szó. Ő a házasságot egy *egész életre* tervezte, s nem arra, hogy alkalomadtán felbontsuk, és újabbakat kössünk. Az Újszövetség egyetlen helyen említi konkrétan a válást: ha világiként kötöttél házasságot, majd újjászületve az Úrba kerültél, akkor a *hitetlen párod*, ha akar, elválhat tőled. (1Kor. 7,15)

De van olyan eset is, amikor az egyik fél – általában a feleség – hosszan tűr, pokol az élete, a Bibliát dugdosnia kell társa elől, és napi *brutalitásokban* van része. Hol a határa a tűrésnek? Joga van-e a feleségnek azt mondani, hogy ebből elég, elválok, és új életet kezdek? Minden bizonnyal nem akarja Isten, hogy a gyermeke egy ennyire *elmérgesedett*, olykor életveszélyessé vált helyzetben maradjon élete végéig.

A válás mindig *sebeket* okoz, úgy a házastársakban, mint a gyermekeikben, és ez nem Istentől való. De Ő *szabad akaratot* adott szeretett teremtményének, hogy súlyos helyzetben úgy döntsön, kilép a házasságból. (1Kor. 10,23) Többéves gyötördés helyett kevesebb seb keletkezik, ha hamarabb rászánja magát erre a lépésre a szenvedő fél. És Isten meg fogja őt segíteni. Az elvarratlan szálakat feltétlen el kell varrni, mert ha azok tovább feslenek, óhatatlanul felszakítják a behegedő lelki sebeket. A válás okozta sebek – az Úr kegyelméből – idővel begyógyulnak.

Egy hitetlen, ördögi társsal nem könnyű együtt élni. Az eltűró félen múlik, hogy mikor fogy el a türelme. Ha minden kötél szakad, és alapos mérlegelés után a válás mellett döntesz, akkor átkerülsz Isten *tökéletes* akaratából a *megengedő* akaratába. Miután elváltál, számolnod kell azzal, hogy elkezd *megbélyegezni* a világot, az ismerőseid, sőt egyes felekezetek is. De egy teljes- evangéliumi gyülekezetben az elválnak vigaszt, biztatást, támaszt kell kapnia. Az Úr továbbra is ugyanúgy szereti az elváltat, mint annak előtte, mert az Atya kötelékéből nem esett ki.

Ha akkor váltál el, amikor még *nem* voltál az Úrban, ne is foglalkozz vele. Amikor *újjászületté*l Krisztusban, minden régi dolog *elmúlt*. (2Kor. 5,17) Ennek a megértése nagy megköny-

nyebbülést ad. Egyszerűen hagyd figyelmen kívül, hogy milyen is voltál az újjászületésed előtt.

307. Válasz (3)

... aki [Jézus] minket megtisztítván, leült a Felségnek jobbára a Magasságban. – Zsidó 1,3

Minden szakadás, válás gyűlöletes Isten előtt. Ilyenkor *szívek szakadnak* meg, életek törnek ketté, és számtalan seb keletkezik. A válás, a megtört szív nem Isten akarata, de van rá *bűnbocsánat*. Ezt gyakran tévesen ítélik meg az emberek. Ha valaki hosszú mérlegelés után úgy dönt, hogy elválik, s végigjárja azt a nehéz utat – még ha sok kárral jár is –, nem jókedvből teszi.

Isten, aki látja a szíveket, mindent tud. A bűnbocsánat a válásra is vonatkozik, mert Krisztus szent vére tisztára mosott minden bűntől az újjászületéskor. Miért mondják egyesek tévesen mégis azt, hogy a válás halálos bűn? Jézus szent vére talán nem elég jó egy megtisztításra? Írd fel ezt szíved táblájára, és vigasztaljon Isten Igéje. (Ef. 1,7. Kol. 1,14.)

A kegyelemről szóló legújabb tanítások világosságot hoznak arról, hogy Jézus értünk kiontott drága szent vére a múlt, jelen és jövő vonatkozásában is megtisztított minden bűntől. (1Ján. 1,7) Ez hasonlatos az autó ablaktörlőjéhez, amely folyamatosan töröl. A „minden” magába foglal kicsi és nagy bűnt egyaránt. A „megtisztít” azt jelenti, hogy *nyom nélkül eltüntet*, és Isten a szent vérén keresztül szeplőtelennek lát.

A válás nem Istentől van, de vajon az elvált keresztény elszakad-e Istentől? Nem, ugyanúgy Isten gyermeke *továbbra is!* Az Úr soha nem hagy el, a legnagyobb bajban áll a legközelebb hozzád. (Ésa. 43,1-4) Akkor segít leginkább, amikor a legnagyobb szükséged van rá. Isten nem hagy el soha. Ő átsegít a nehézségeken. Nem az Úr az, aki a válás miatt hátrányosan megkülönböztet.

Jézus azért jött, hogy a töredelmes szívűeket *meggyógyítsa*. (Luk. 4,18) Ki tud ilyenkor a leginkább segíteni? Egyedül Jézus Krisztus! Egy elváltat *nem megítélni* kell és kirekeszteni, hanem Jézushoz még közelebb vezetni. Ádám bűnesete után Isten sem hagyta el a bukott embert, hanem azonnal a teremtménye után nyúlt, és kigondolta a megoldást – a megváltás hatalmas tervét! (1Móz. 3,15)

Isten nem hagy el, bármin is kell végigmenned! Légy bátor és erős! (Józs. 1,9) Nem az a meghatározó, mi rosszat tettél az életben, hanem az, hogy ki vagy te Krisztusban. Ennek

felismerése belső tartást ad neked, ha megérted és tudatosítod magadban, hogy te győztes és áldott vagy a Krisztusban! (Fil. 3,13. 1Ján. 4,4)

308. Irgalmasság

Irgalmasságot akarok és nem áldozatot... – Máté 9,13

Napjaink kihívása és a Gyülekezet állapota miatt a házasságon túlmenően a válás és az újránházasodás témájával is szükségszerű foglalkozni – vallja Kenneth Hagin. A válás és újránházasodás problémája mára világméretűvé nőtte ki magát.

Kenneth Hagin bibliatanító a *Házasság, válás és újránházasodás* című könyvének megírása kapcsán – amelyből most részletek következnek – három fő szempontot említ:

– a *szétszakadt* család fájdalmának ismerete, mivel öt éves korában édesapja elhagyta a családot;

– egy csodálatos házasság *örömeinek* tapasztalata, hiszen feleségével ugyanis részesei voltak egy olyan boldog házasság áldásainak, amit Isten szeretete irányított;

– végül az *evangélium szolgálójaként* is indítatva volt, mint aki isteni elhívásból Isten Igéjét minden dologban a legfelsőbb vezetésnek és hatalomnak tartotta.

Számos esetben látta a válások *áldozatait*, akiket fájdalommal, gyötrellemmel és kárhóztatással sújtott az Ige félreértelmezése, a törvényeskedő hiedelmek és a „vallásos” gondolkodás. Látott olyanokat, akik úgy érezték, a Krisztust képviselik, amikor megvádolják azokat, akik elváltak és újránházasodtak, úgy kezelvén őket, mint „másodosztályú” keresztényeket, mint akik elkövették a megbocsáthatatlan bűnt. Ezek a bírák nem hasonlítottak a Krisztushoz abban az *irgalmasságban*, amivel Ő szolgált az emberek felé.

Másrészt viszont látott olyan párokat, akik keresztényeknek vallották magukat, a házasságukat mégis „könnyen jött, könnyen megy” elven kezelték. Nem támogatta ezt a fajta hozzáállást, az *odaszánás hiányát*, amit, úgy tűnik, manapság sajnos sokan osztanak a gyülekezetekben.

A hívők a különböző felekezetekben különféle tanításokat kapnak, de saját maguk nem igazán gondolkodnak el ezeken. Általában elfogadják, amit mások mondanak, és ez nagy hiba. Soha ne kövessünk tanításokat anélkül, hogy saját magunk ne tanulmányoznánk az Ige tükrében az adott kérdést, mivel bizonyos tanok követése olykor végzetessé is válhat.

309. A hűtlen feleség (1)

Te házasságtörő asszony! Férfje helyett idegeneket fogad el! – Ezékiel 16,32

‘Fiatal szolgálóként – vallja Hagin – nem volt okom sokat gondolkodni a házasság, válás és az újránházásodás témájáról. De aztán három eset miatt évekig elmélkedtem ezeken. Mégis, ha megpróbálnám értelmezni az 1Korinthus 7-et annak a fényében, amit Jézus a Máté 19-ben mondott, reménytelenül összezavarodnék. Elsőre úgy tűnik, mintha Pál ellentmondana Jézusnak, ugyanis egy „kivétellel” szolgál, amit Jézus nem ismert el. Csak miután néhány „valódi” élethelyzettel találkoztam, lettem képes válaszni erre a látszólagos ellentmondásra.

A városunkban élt egy fiatal vállalkozó, aki huszonegy évesen elvett egy helybeli nőt. Mint kölyök emlékszem a szóbeszédre, ahogy mondogatták az emberek:

– Miért házasodott össze ez a derék keresztény (kereszténynek nevezték, mert gyülekezetbe járt) fiú azzal a nővel? Nem tudja, milyen nő az?

Prostituált volt ugyanis. A férfi egy burokbán élt addig, és ez túlságosan naivvá tette. Az asszony ráakaszkodott, azt gondolván, hogy a férfi neve egy kis tisztességet ad neki. Négyöt évig házasok is voltak.

Közben egyfolytában beszéltek róla a háta mögött, kinevették, mivel az asszony továbbra is kapcsolatot tartott fenn más férfiakkal. Láthatólag fel sem tűnt neki, hogy valami nincs rendben. Végül az asszony eltűnt a városból, elszökött valakivel, akivel a *házassága alatt* is viszonya volt. Senki nem hallott róla többet.

A férfinak összetört a szíve. Folyton csak sírt. Az ismerősei közül egy-kettő elkezdett vele beszélgetni, és elmondták neki, mit is művelt az asszony. Tizennyolc éves lehettem, amikor elmondta nekem, hogyan érintette, amit megtudott a feleségéről: – Alig akartam elhinni, de igazuk volt. Túl naiv voltam, és elvakult.

Miután elvált, üdvösségre jutott a város egyik teljesevangéliumi gyülekezetében. Ennek a gyülekezetnek a tanai szerint mivel elvált, nem házasodhatott újra, mint keresztény. Viszont, ha még üdvösségre jutása előtt házasodik újra, azt elfogadták volna. A bensőmben tudtam: ez a fajta teória sántít. Mivel megtanultam követni a szellememet, valami a bensőmben azt mondta, hogy *újra megházasodhatna.*’

310. A hűtlen feleség (2)

... Menj el újra, szeress egy asszonyt, akit szeret az ő társa... –
Hóseás 3,1

‘Ez a férfi – az előző szakasz szereplője – nem volt megke-
resztelkedve a Szent Szellemmel, nem szólt nyelveken. De üd-
vözült, és a teljesevangéliumi gyülekezetet látogatta, sőt zongor-
rázott az alkalmakon.

Időközben visszaköltözött a városba a diákkori szerelme,
aki még nem volt férjnél. Valaki elhívta a gyülekezetbe, és
üdvösséget nyert. (Felismerte, hogy csupán gyülekezeti tag volt
azelőtt, de nem született újjá). Mivel ő is zenélt, felváltva
zongoráztak. A zene közös szeretete összehozta őket, és egyre
többet időztek egymás társaságában. Újra lánggra lobbant az
iskoláskori szerelem. Gyanútlanul elmentek a pásztorhoz, hogy
megkérjék, adja össze őket.

A pásztor azt mondta nekik: – Ó, ezt nem tehetitek. Mind
a ketten a pokolba kerülnétek!

Nem értettem egyet vele, de nem akartam egy pásztorral
vitatkozni. Megtanultam *tisztelet*ni az előjárókat. Mivel, mint fia-
tal szolgáló, nem is tanulmányoztam az Igét a házasság, válás és
újraházasodás témáját illetően, inkább csendben maradtam.

Aztán az a pásztor, aki a házasságukat ellenezte, elment.
Mielőtt az új pásztor elfoglalta volna a helyét, néhány héten
keresztül vendég prédikátorok szolgáltak. És ez idő alatt ez a
pár *összeházasodott*.

Mikor az új pásztor odakerült, a világon semmit nem tu-
dott róluk, folytatták a zenélést, csakúgy, mint a tanítást a
vasárnapi iskolában. Senkit nem zavart. Az új pásztor azonban
csak egy kis ideig maradt, az Úr máshová hívta őt. Felkérték
tehát a régi pásztor, hogy jöjjön vissza, és vezesse a gyüle-
kezetet, ő pedig elfogadta a megbízást.’

311. A hűtlen feleség (3)

*A bölcsék ajkai tudást hintenek; de a bolondok szíve nem
helyes. – Példabeszédek 15,7*

‘Akkoriban én (Hagin) egy kis nyáját pásztoroltam, de né-
ha meglátogattam ezt a gyülekezetet. Egy nap a pásztor azt
mondja nekem:

– Tudod, hogy összeházasodtak?

– Tudom.

– Ez a gyülekezet még csak néhány éves, ezért – nehogy
szakadást okozzák, – annyiban hagyom.

Azt gondolta (tévesen), elhibázták, és a pokolba kerülnek, ha meghalnak.

Amikor legközelebb arra jártam, feltűnt a pásztor gondterhelt ábrázata.

– Mi a baj? – kérdeztem.

– Hát – mondta –, nem értem.

– Mit nem értesz?

– Emlékszel arra a párra a gyülekezetemben: a férfi elvált volt, a hölgy meg hajadon? Mégis összeházasodtak, és én csendben maradtam, mert nem akartam szakadást.

– Szóval – folytatta –, ez a pár részt vett az egyik ébredési összejövetelen, és mindketten megkapták a Szent Szellem keresztségét, miközben házasságtörésben élnek!

– Tényleg?

– Igen, mindketten elkezdtek nyelveken szólni. Egyszerűen nem fér a fejembe. Miért keresztelte meg őket Isten a Szent Szellemével, mikor házasságtörésben élnek?

Ahogy már mondtam, magam is sokat gondolkodtam e felől, de nem szóltam semmit.

– És azóta már rájöttél?

– Az egyetlen magyarázatom (neki kellett „megmagyaráznia”; nem az Úrnak megmondania) az, hogy Isten úgyis tudja, hogy mindenképpen a pokolba kerülnek, amikor meghalnak. Így hát, ahogyan csak tudja, megáldja őket még ebben az életben.

Egy szót sem szóltam, de elgondolkodtam! Magamban arra jutottam, hogy ez *ostobaság*. Mikor elhagytam azt a pásztori hivatalát, azt mondtam magamnak: „Utána fogok járni ezeknek. Nem tudom, mit mond a Biblia a dologgal kapcsolatban, mert nem igazán vizsgáltam meg eddig. De meg fogom vizsgálni.” (Ef.4,14)

312. Elmegy a feleség (1)

... mert mindentudó Isten az Úr, és a cselekedeteket ő ítéli meg. ...és a roskadozókat erővel övedzi fel... – 1Sámuel 2,3-4

‘Egy másik eset szintén arra ösztönzött, hogy tanulmányozzam a házasság, válás és újráházasodás témáját.

Egy pásztor, az Evangélium szolgálója, öt gyerekekkel maradt magára, miután a *felesége megszökött* egy másik férfival. Előzőleg ezt már kétszer is megtette, de a férj ismételten visszafogadta. Gondolom, a gyerekek kedvéért. Végül aztán úgy ment

el, hogy nem is akart visszajönni. Így hát a férj *öt gyerekekkel* magára maradt.

A legidősebb tizenkét éves lehetett, a legkisebb másfél év körüli. Ha nem házasodik újra, megmaradhatott volna pásztornak a felekezetében. De egy férfinak, aki negyven év alatti, és ráadásul öt gyereke van, szüksége van feleségre. A gyerekeknek meg szükségük van édesanyjára. Tehát *újra megnősült*, és ezért lemondásra kényszerítették. Egy teljesevangéliumi felekezet tagja volt, és vissza kellett adnia az igazolványát. Nem lehetett többé közösségben az atyafiakkal.

Mihez kezdjen? Isten *prédikálni hívta* el. Nos, elkezdett alkalmakat tartani egy középiskola tantermében. Az emberek jönni kezdtek, és nemsokára százával jöttek. Rövidesen az övé volt az egyik *legnagyobb gyülekezet* a városban. A legtöbb teljesevangéliumi prédikátor elítélte őt. Azt mondogatták:

– Hogy áldhatja meg Isten? Hiszen házasságtörésben él.

Egy pásztor azonban, ugyanebből a felekezetből, ezt mondta róla:

– Mikor a felesége harmadszor is elhagyta, elmentem hozzá, hogy segítsék, ha tudok. A kocsija a feljárón állt. Bekopogtam az elülső ajtón, de senki nem válaszolt. A gyerekek iskolában voltak, kivéve a legkisebbet, aki még csak tizennyolc hónapos volt. Tudtam, hogy otthon kell lennie, mert az autója a feljárón állt. Körbementem, hátulra, és ott találtam *magába roskadva* a hátsó verandán a kicsivel az ölében. A gyerek sírdogált.

– Soha nem tudnám elítélni. Tudom, hogy a gyerekeinek szükségük van *anyára*. Neki meg szüksége van egy *feleségre*. Nem értem, hogy van ez, mert nem egyezik meg azzal a tanítással, amit kaptam, de nem ítélem el.'

313. Elmegy a feleség (2)

Te kicsoda vagy, hogy kárhoztatod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon. – Róma 14,4

‘Nem sokkal ezután tartottunk egy kétnapos Biblia-konferenciát, ahol a gyülekezeti vezetőnk is prédikált. Utána a gyülekezetem tagjai megkérdeztek a dolog felől, mivel hallottak róla. Megismételtem, amit a vezető mondott.

Megkérdeztek: – Te mit gondolsz erről?

– Én még fiatal vagyok. Nem vitatkozom az idősebbekkel.

Többet aztán nem is foglalkoztam vele.

Azon a hétvégén magamban voltam a pásztorlakban. Este tíz után lekapcsoltam a villanyt, aztán letérdeltem az ágyfőnél, és elkezdtem imádkozni. Még egy vagy két szót sem szóltam, amikor az egész szoba hirtelen *kivilágosodott*, jóval világosabb lett, mint amikor a lámpa égett. A déli napnál is nagyobb fényesség volt! Az egész szoba ragyogott, és hallottam egy hangot:

– Ki vagy te, hogy *bírálod* a más szolgáját?

– Nem, én igazában nem ítéltem el, csak *megismételtem*, amit XY testvér mondott.

– Ha megismételted, amit ő mondott, az ugyanaz, *mintha te mondtad* volna!

– Ha az Én szolgám, ki vagy te, hogy *bírálod más szolgáját*?

Ha ő az Én szolgám, akkor én képes vagyok meg is tartani.

(Az Úr igazából csak kiigazított engem a Róma 14,4 alapján.)

– Uram, bocsáss meg nekem. Tévedtem.

Ekkor a fény kialudt. Eladdig, mint mondtam, csendben maradtam, de ez a váratlan esemény gondolkodóba ejtett. Elkezdtem egy kicsit alaposabban *tanulmányozni* Isten Igéjét e témáról. Aztán elkezdtem *tudakozódni* más felekezeti vezetőknél, hogy kell pontosan érteni, amit Pál az 1Korinthus 7-ben mond.

Azt mondogatták: – Nem tudjuk.

Én azt mondtam: – Bizony, tudnunk kellene.

Egyetlen prédikátort vagy szolgát sem voltam képes találni, aki meg tudta volna nekem magyarázni az 1Korinthus 7-et. Pedig én az akkori vezető Biblia-tanítókhoz fordultam. De egyikük sem tudta megmagyarázni nekem. Sorra meghátráltak, mondván: – Nem tudom.

Így ismét *belemerültem* az Igébe a házassággal, válással és újránházassággal kapcsolatban. Szabad perceimet ennek a témának szenteltem.'

314. A férj megy el (1)

... az Úr tett bizonyosságot közted és a te ifjúságod felesége közt, akit te megcsaltál, holott társad és szövetséges feleséged! – Malakiás 2,14

‘Aztán egy harmadik váratlan esemény történt, ami arra indított, hogy igazán a végére járjak az igazságnak. Az egyetlen nővéremet *elhagyta a férje*. Elbeszélgettem a sógorommal, akiről tudtam, hogy más nőkkel is van kapcsolata, hogy szerencsejátékot űz, iszik és így tovább. Volt azonban egy családja, akinek a *gondját* kellett volna viselnie.

Mikor elhagyta a nővéremet egy másik nő miatt, az Úr szólt hozzám. Több mint 300 mérföldet kellett megtennem, egész éjjel vezettem, de megtaláltam a sógoromat.

Kedvesen, és könnyekkel a szememben szóltam hozzá:

– Az Úr küldött ide engem; Ő szólt hozzám, hogy jöjjen ide.

Elkezdett sírni, jobban, mint én. Hullottak a könnyei, mint a vízfolyás.

– Tudom, ismerlek. Évekig figyeltelek: elhiszem, amit mondasz.

– Az Úr szólt hozzám, és azt mondta: jöjjen el és beszéljek veled.

Szóba hoztam az üdvösséget. Azt mondta:

– Igazad van. Tudom, hogy igazad van, de én *nem akarom* ezt.

– Rendben, Doc, hadd közelítsek egy másik szemszögből.

Ha nem akarsz keresztény lenni, és nem akarod az Urat szolgálni, legalább a gyerekeid kedvéért *változz meg*. Én egy kettészakadt családból származom, és ismerem a boldogtalanságot.

– Tudom, hogy igazad van, de *nem akarok* megváltozni.

– Doc, ha nem tudsz keresztény lenni, legalább a gyerekeid kedvéért mutass egy kis *tisztességet*. Legalább tisztességes legyél. Legalább légy férfi. Ne szúrd össze a levet minden nővel a megyében.

Úgy felugrott, mintha ostorral ütöttem volna meg. Zokogott:

– Tudom, hogy igazad van. Egy disznó vagyok, de *megmaradok* ilyennek. Ezt akarom.

Így szóltam aztán:

– Én megtettem minden tőlem telhetőt. *Megtettem*, amit Isten mondott.

Sírva búcsúzott el. Én pedig visszamentem szolgálni.'

315. A férj megy el (2)

Bálványokkal szövetkezett Efraim; hagyd hát magára! – Hóseás 4,17

‘Az egyik hajnalban a gyülekezet előadótermének a padlóján fekvé imádkoztam éppen a sógoroméért, amikor Isten Szelleme szólt hozzám: – Kelj fel onnan!

Felkeltem, és azt kérdeztem: – Miért?

– Ne imádkozz érte többet. Szövetkezett a bálványaival. Olvastad-e már az Ószövetségben azt az igehelyet, ahol végül azt mondtam: Hagyd hát Efraimot magára! (Hós. 4,17) Többé ne imádkozz érte, mert meg fog halni, és a pokolba kerül.

Honnan tudja ezt Isten? Ő jobban ismeri a jövőt, mint mi a múltat. Isten tudta, hogy a sógorom fiatalon hal meg, átkozva az Urat. A nővérem *magára maradt* öt gyermekkel. El kellett

mennie dolgoznia, hogy *megélhetést* biztosítson a számukra. Bár Docnak kötelessége lett volna segíteni, soha egy fillért nem adott a nővéremnek, semmivel nem támogatta a gyerekeket.

Segítettem nekik mindenben, amiben csak tudtam. Sokat tettem értük. Idővel aztán a nővérem találkozott egy úriemberrel, és *összeházasodtak*. A felekezetem (téves) tanítása szerint, ugyebár nem lett volna szabad újra férjhez mennie, mert ez házasságtörés.

Karácsony idején keltek egybe. A nővérem azelőtt egy gyülekezethez tartozott, de mivel szembe került ezekkel a problémákkal, kimaradozott, nem járt rendszeresen. Így a szellemi közösség alacsony szintjén élt akkoriban.

Amikor az újév első vasárnapján prédikáltam, azt a fajta ki nyilatkoztatást kaptam, amit mindössze háromszor éltem át a hatvanöt éves szolgálatom során. Az alkalom befejezése táján hirtelen egy fény gyulladt ki. Egy szempillantás alatt négy-öt ember állt az oltárnál. Hogyan kerültek oda? Soha nem jöttünk rá.

És a nővérem volt az egyikük. Nem volt betöltekezve a Szent Szellemmel, és nem szólt nyelveken azelőtt. De amikor ott megláttam az oltárnál, nyelveken szólt. Az Úr nemcsak *helyreállította* a közösségét vele, hanem be is töltötte őt a Szent Szellemmel.

A gyülekezete (téves) tanai szerint nem lehetett *méltó* arra, hogy a Szent Szellem betöltse és a nyelvek ajándékát megkapja. Az Úrnak tehát nem lett volna szabad megkeresztelnie őt a Szent Szellemmel. A gyülekezet szerint ugyanis házasságtörésben élt. Ez az eset aztán még inkább arra ösztökélt, hogy alaposabban tanulmányozzam a házasság, válás és újraházasodás kérdését. A nővérem 1946 első napján talált vissza az Úrhoz. Három évembe került a megfejtés, de 1949-ben megtaláltam a választ.'

316. A házasság felbontható

Bizony mondom néktek: Amint megköttek a földön, a mennyben is kötve lesznek; és amint megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesznek. – Máté 18,18

'Egy házasságot *fel lehet bontani*, amennyiben úgy döntenek a felek, illetve egyik fél, és akkor a kettő többé nem egy test; ugyanúgy, mint ahogy az embernek az Úrral való kapcsolata is felbontható, és akkor már *nincsenek szellemileg* összekötve. Az oldás és kötés hatalma által lehetséges ez. (Mát. 18,18)

Nézzük meg a János 4,7 és 4,16-19 versekben Jézus mit tár elénk a házasságról: „Jöve egy samáriabeli asszony vizet méríteni; monda néki Jézus: Adj innom! [...] Menj el, hívd a férjedet, és jöjj ide! Felele az asszony és monda: Nincs férjem. Mondá néki Jézus: Jól mondád, hogy: Nincs férjem; Mert őt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad. Mondá néki az asszony: Uram, látom, hogy te próféta vagy.”

Jézus azt mondta a kútnál az asszonynak, hogy menjen és keresse meg a férjét.

– Nincs férjem! – mondta erre ő.

– Igazad van; nincs férjed. De *volt* már őt férjed.

Ha Jézus hitt volna abban, hogy az ember soha nem válhat külön a társától, azt mondta volna: Neked most őt férjed *van*. Vagy ha abban hitt volna, hogy az ember örökké össze van kötve az első személlyel, akivel összeházasodik, azt mondta volna: Neked csak egy férjed van, a további négy házasságod *érvénytelen*.

Jézus mind az őt házasságát *elismerte*. Látod, Isten elismeri a házasságot attól függetlenül, hogy kedvére van-e, vagy sem.’ (Ez számomra is megnyugtató, mert egy időben tűnődtem azon, hogy az újjászületésünk előtti egyházi esküvőkre Isten hogyan tekint. – Szerk. megj.)

317. A hitetlen társ (1)

... *Ha valamely atyafinak hitetlen felesége van, és ez vele akar lakni [kedvére van, hogy vele éljen – KJV], el ne bocsássa azt. És amely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni [kedvére van, hogy vele éljen – KJV], el ne bocsássa azt. – 1Korinthus 7,12-13*

‘Pál apostolnak kérdéseket tettek fel a házassággal kapcsolatban, és a Szent Szellem válaszaként adatott nekik az 1Korinthus 7. fejezete. Ez a mai Gyülekezetnek is szól. Pál felveti az olyan házasság esetét, ahol az egyik társ *keresztény*, a másik viszont *nem*.

Az együtt maradás oka az 1Korinthus 7,14 versben olvasható: „Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek.” (Ez nem jelenti automatikusan a társ üdvösséget! – Szerk. megj.)

Mikor egy hitetlen feleség más férfiakkal szaladgál, akkor *nincs kedvére*, hogy a keresztény férjével éljen. És mikor egy

hitetlen férj szaladgál más nővel, akkor nincs kedvére, hogy a keresztény feleségével éljen. Mikor a hitetlen férj veri és kínozza a hívó feleségét, akkor nincs kedvére, hogy vele éljen.

Figyeljük meg az 1Korinthus 7,15 verset: „Ha pedig a hitetlen elvállik [akár férj, akár feleség], ám váljék el; nem vetetett szolgaság alá a keresztény férfiú, vagy asszony az ilyen dolgokban. De békességre hívtott minket az Isten.”

Ha a hitetlen férj nem akar a keresztény feleségével élni, a keresztény feleség *nincs* a házassági eskü *kötéléke alatt*. A feleség új házasságot köthet – természetesen az Úrban. Hozzáemeget egy másik hívó férfihez. Vagy ha a hitetlen feleség nem akar a keresztény férjével lakni, a keresztény férj *nincs* a házassági eskü *kötéléke alatt*. *Újraházasodhat.*'

318. A hitetlen társ (2)

Mert mit tudod te asszony, hogy megmentheted-e a férjedet; vagy mit tudod te férfiú, hogy megmentheted-e a feleségedet? – 1Korinthus 7,16

‘Volt az egyik gyülekezetben egy asszony, akinek a férje hitetlen volt, és mentális problémákkal küszködött. Egyszer elpanaszolta: „Egyik éjjel arra ébredtem, hogy a férjem fölöttem áll, kezében egy nagy késsel. Rettenetesen megrémültem! Mit tegyek?”

A pástora elbeszélgetett a férjjel, amikor annak egy világos pillanata volt. Nem volt ellene Istennek, a Krisztusnak vagy az Egyháznak. Hitte, hogy a Biblia igaz, és az eszével hitte, hogy Jézus Isten Fia. De nem volt kész arra, hogy *odaszánja* magát. Nem akarta személyesen elfogadni Jézust, mint Megváltóját.

Aztán az állapota rosszabbodott, és szegény drága asszonyra nagy teher hárult. Mivel a férje nem volt képes dolgozni, mindenben neki kellett gondot viselnie a gyerekekre. A feleség majd megőrült. Mivel a férfi szolgált az első világháborúban, egy veterán kórházban helyezték el. Az állapota egyre romlott, és végül ott is halt meg. Gyűjtést rendeztek, hogy segítsék az özvegyet, ezzel áldották meg őt.

Nagyon sajnálatos azoknak az asszonyoknak a helyzete, akik azt választják, hogy megmaradnak egy ilyen helyzetben, mint ő is. Elhatározzák, hogy minden áron üdvösségre juttatják a férjüket. De látod, ez a férfi nem jutott üdvösségre. Ha minden esetben üdvösségre tudnád juttatni a hitetlen társadat, azt Pál az 1Korinthusban lejegyezte volna, hiszen Isten Szellemeinek ihletése alatt írt.

Az 1Korinthus 7,16 szerint van esély rá, hogy üdvösségre juttatható a férjedet. Ha kedvére van, hogy veled lakjon, hogy magára vegye a család feje felelősségét és elfoglalja a helyét, csak *maradj vele*, mert meglehet, hogy üdvösségre vezetheted őt. Vagy ha a hitetlen feleségednek kedvére van, hogy veled lakjon, megvan az esélye, hogy üdvösségre jut.

Pál nem azt mondta, hogy ha hiszel Istenben, mindig üdvösségre tudod vezetni a házastársadat. Isten ugyanis nem fog átgázolni az ember akarátán, és kényszert alkalmazni! Sok drága asszony *szenvedti végig* ezeket a dolgokat, mert azt gondolja, hogy a férjével kell maradnia. Abban bíznak, hogy mindenképp üdvösségre juttatják majd a férjüket.'

319. A keresztény társ (1)

... *nem vettetett szolgaság alá a keresztény férfiú, vagy asszony...* – 1Korinthus 7,15

'Egyszer egy teljesevangéliumi pásztor ezt kérdezte tőlem:

– Hagin testvér, mit ért azon a Biblia, hogy: „nem vettetett *szolgaság alá* a keresztény férfiú, vagy asszony az ilyen dolgokban?” (1Kor. 7,15)

– Hát, az én értelmezésem szerint azt, hogy az ember ilyen helyzetben nem tartozik a *házassági eskü* köteléke alá.

– Én is éppen így értelmezem. Talán a világon nem voltak senkinek olyan nehézségei a házasságával, mint nekem. Tudod, én a régi irányzatból vagyok, a pünkösdi „szentségi”-ből. Én elfogadtam, amit mondtak, és tántoríthatatlan voltam ebben.

Ez a szolgáló egy elég nagy parókián élt. Elhunyt feleségének édesanyja, elvált leánya, és az unokája vele lakott.

– A lányom huszonnyolc éves – folytatta. Édesanyja különlegesen szép volt. Nem egyszerűen nagyon csinos, hanem gyönyörű. És a lányom ugyanolyan – egy kivételesen szép lány. A gyülekezetünkben nőtt fel. Üdvösségre jutott és betöltekezett a Szent Szellemmel. Felnővén *találkozgatott* egy fiatal férfival, aki szintén a gyülekezetünkben nőtt fel, és remek családi háttérrel rendelkezett. Szintén volt üdvössége, betöltekezett a Szent Szellemmel, és a gyülekezethez tartozott kicsi kora óta. *Szerelmesek* lettek egymásba.

Az iskoláik végeztével mindketten dolgozni kezdtek, majd *összeházasodtak*. Mindenki úgy látta, hogy tökéletesen összeillenek. A lányom aztán várandós lett, de a férje nem akart gyerekeket. Miután megnézte az újszülött kisfiút, megcsókolta a feleségét és elbúcsúzott. Azóta nem láttuk. Egyszerűen *elment*.

Eltűnt. Két vagy három évvel később arról értesültünk, hogy homoszexuális lett. És most itt állok, én, aki egész életemben a válás és újráházasodás ellen prédikáltam.

A lányom jól keres, nagyon talpraesett. Megpróbáltam apja lenni az unokámnak, de idős vagyok már ehhez. A gyülekezet pásztorlása el is veszi minden időmet. Annak a *gyerekeknek* arra van szüksége, hogy valaki elvigye horgászni, aki hancúrozik és játszik vele.'

320. A keresztény társ (2)

Ha pedig valaki az övéiről és főképpen az ő háza-népéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a pogánynál. – 1Tímótheus 5,8

‘Láttam (Hagin szolgálotársa), hogy a lányom esténként a szobájában ül, éjszakáról-éjszakára csak *sírdogál*, és ez végül megértetett velem valamit. Egy este aztán benyitottam hozzá, és azt mondtam neki:

– Menj, és keress magadnak egy *barátot!*

– De apu – válaszolta –, te a válás és újráházasodás ellen prédikálsz!

– Nem érdekel, mit prédikálok! Az nem Isten akarata, hogy itt ülj és *elszáradj*, mint ártatlan áldozat! Menj, és találj magadnak valakit! Menj, és találkozz fiatalokkal.

– Jó – mondta –, de ha elkezdek találkozgatni valakivel, szerelmes lehetek, és a végén még férjhez is mehetek.

– Tudom – válaszoltam –, csak menj, és nyugodtan tedd meg.

A lányom fogta magát, és pontosan azt tette, amit ajánlottam. Most egy remek emberrel találkozgat. Az unokám is kedveli. Ugyanazokon ment keresztül, amiken a lányom. Amíg ő szolgált távol az otthonától, a felesége *elhagyta* egy másik férfiért. Azóta nem hallott felőle. Most össze akarnak házasodni.

Ezután megkérdezte, mit gondolok a lánya házasságáról. Mondtam, hogy szerintem teljesen rendben van.

– Én is azt gondolom – mondta. Tanulmányoztam azonban a témát, és van itt valami, amit nem értek. Az 1Korinthus 7,15 mondja: „Ha pedig a hitetlen elválik, ám válják el; nem vettetett szolgaság alá a keresztény férfiú, vagy asszony az ilyen dolgokban...” Pál azt mondta tehát, hogy a *hívó* nem tartozik a házassági eskü köteléke alá, ha a *hitetlen* társa elhagyja őt. De a lányom helyzetében a férj hívó volt.'

321. A keresztény társ (3)

Ha pedig nem hallgat rád, ... legyen előtted olyan, mint a pogány... – Máté 18,16-17

‘Én (Hagin) akkor az 1Timótheus 5,8-ra utaltam, ahol Pál azt írja Timótheusnak: „Ha pedig valaki az övéiről és főképpen az ő háza-népéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és *rosszabb* a pogánynál.”

Azt mondja, hogy azok a hívők, akik szó nélkül elmennek, és *nem törődnek* a családjukkal, rosszabbak a pogányoknál. *Roszsabbak*, mint a hitetlenek, mivel ők ismerik a jobbik választást. Ők már megvilágosítottak. Nem tudnak olyan könnyen elcsúszni, mint ahogy egy bűnös, hisz ő nem tud jobbat tenni. A bűnösnek a természetéből fakad, hogy így cselekedjen.

Ezt a *gondolatmenetet* követve nézzük, mit mondott Jézus a Máté 18,15-17-ben: „Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szemközt: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát. Ha pedig *nem hallgat* rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsessék minden szó. Ha azokra *nem hallgat*, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre *sem hallgat*, legyen előtted olyan, mint a *pogány* és a vámszedő.”

Lehet, hogy egy férfi kereszténynek vallja magát, közben rosszul bánik a feleségével, sőt talán keményen kínozza. A felesége esetleg már megkérte, hogy ne tegye. Talán más keresztények is, beleértve a pástort (aki a gyülekezetet képviseli), beszéltek már vele. Megmaradjon-e a feleség egy ilyen házasságban, ahol a „keresztény” férje veszélyezteti a testi-lelki jólétét? Jézus azt mondta a Máté 18,17-ben, ha a sértő fél folyamatosan *semmibe veszi* az útmutatást, olyan, mint egy pogány. Más szóval, a viselkedése olyan, mint egy *hitetlené*. Az ilyen ember *rosszabb*, mint egy hitetlen.’

322. Azonosulj a Krisztussal

„Szabad-e az embernek az ő feleségét akármi okért elbocsátani?” – Máté 19,3

‘Hallottad-e már valakitől ezt: „Próbálok megtalálni, ki is vagyok?” Vannak, akik elhagyják a házastársukat azért, hogy megtalálják önmagukat. Megpróbálják felépíteni a saját identitásukat (önazonosságukat). Ez semmi más, mint az emberi ego, és az ördögi keveltség. Nincs szükségünk arra, hogy felépítsük a saját identitásunkat. Aki újjászületett, az a Krisztussal *azonosult*.

Egy Biblia-iskolai végzősünk, aki alkalmanként hosszú bűntölesekbe fogott, utána pedig minden esetben valami fura ötlettel állt elő. Egyszer aztán 18 napig bűntölt, és azt állította, az Úr szólt hozzá, hogy a feleségét küldje haza a szüleihez. Nos, az Úr soha nem tenne ilyet. Az Úr *nem szakít szét* családokat!

A felesége faggatta, hogy mi a probléma, de a férj csak annyit tudott erre válaszolni, hogy a céljaik különböznek. A felesége szerette őt, *hajlandó* lett volna követni a szolgálatban, és amiben szükséges meg is változni. Hitte a szívében, hogy Isten kötötte őket össze. A férj azonban hajthatatlan volt.

A Máté 19,3 felteszi a kérdést: szabad-e feleséget bármilyen indokkal elküldeni? Biblikus ok-e *elbocsátani* a feleséget a „célok különbözősége” miatt? Nem! A fő problémát az okozta, hogy a férfi nem az Ige világosságában járt. Ha hallgatott volna arra, amit a Biblia mond, az sok problémájából kivezette volna. Nem számít, mennyit bűntölsz: ha nem jársz az Ige világosságában, a sötétségben botorkálsz.

Menjünk vissza a kezdetekhez. A Biblia azt mondja: a férj pedig elhagyja atyját és anyját, és ragaszkodik a feleségéhez. (1Móz. 2,24) (Az angol nyelvben a *ragaszkodni* és az *elhagyni* szó között mindössze egy „c” a különbség; „cleave” = ragaszkodni, „leave” = elhagyni). Sokan lehagynák a „c”-t a „cleave”-ből. De az Ige azt mondja, hogy a férjnek az atyját és anyját kell elhagynia, nem a feleségét.

Pál emlékeztette a Korinthusi gyülekezetet a *szereket törvényére*. Abban az esetben, ha mindkét házaspár keresztény, a feleségnek nem szabadna elhagynia a férjét, sem a férjnek elbocsátani a feleségét. Ha nem az Ige világosságában jársz, akkor sötétségben vagy. (Zsolt. 119,130)

323. Válás és újraházasodás

Avagy nem tudjátok-e, hogy aki paráznával egyesül, egy test vele? Mert ketten lesznek, úgymond, egy testté. – 1Korinthus 6,16.

‘Egy 57 éves nyugalmazott ezredes, akit a felesége már 25 éve elhagyott, újra kívánt nősülni. Elmentek a hölgy pásztorához, hogy adná össze őket, és ő megkérdezte a férfit: „Voltál-e már nős?” Mivel igennel válaszolt, a pásztor azt mondta: nem házasodhatnak össze, az ezredes az első feleségével már egy testté vált, és ha most mászt vesz el, bűnt követ el. (1Kor. 6,16)

A férfi pásztorja és Hagin tiszteletes azonos állásponton voltak: teljesen rendben van, ha összeházasodnak. Az ezredes kijelentette, hogy szereti a hölgyet, aki csodálatos keresztény.

Nem azért akar megházasodni, hogy szexuális életet élhessen, hanem egy társat akar. De hajlandó lett volna elállni a szándékától, ha emiatt a hölgy a pokolba kerülne. Az asszony pásztor felkereste őt, és indulatosan nekiesett.

Az ezredes pásztor megkérte Hagint, beszélne-e a hölgy pásztorával. Két órát töltöttek az eset megtárgyalásával, és akárhányszor fölhozott egy Igét az illető pásztor, ő rámutatott, hol tévedett. Az egyre dühösebb lett, majdnem fölrobbant! Hagin így csillapította: – Testvérek vagyunk! Ha nem tudsz keresztény módjára viselkedni, legalább viselkedj úgy, mint egy úriember.

Szolgálótársa bocsánatot kért tőle, és feltett még egy kérdést: – Isten összekötötte ezt a férfit az első feleségével. Ha ők egy testté lettek, akkor hogy válhattak külön?

– Pál az 1Korinthus 6,16-ban azt mondja, hogy az ember *egy testté* válhat egy paráznával. Emlékszel, miket meséltél azokról az időkről, amikor még nem születél újjá, és nevetve soroltad, mennyi nővel volt dolgod? *Hogyan váltál* akkor egyiküktől is külön, ha te egy testté lettél mindegyikükkel?

Ha hiszel abban, hogy amennyiben egyszer összeköttettél egy emberrel, soha nem válhatsz tőle külön, akkor hinned kell az örök biztonságban is, mert aki az Úrral egyesül, egy szellem Ővele. (1Kor. 6,17) *Hogyan tudnál* valaha is elkülönülni Tőle, bármi is történjék, vagy bárhogy is határozz, ha egy szellem vagy Vele? Az illető *döntése* kell ehhez!

324. Kinek van igaza?

Van oly út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak útja. – Példabeszédek 16,25

‘Utánajártam, hogy a teljesevangéliumi és más felekezetek vezető tanítói mit mondanak a házasság, válás és újraházasodás témájáról. Megkérdeztem néhány vezetőt is, szerintük mit értett Pál az egyes állításai alatt. Rájöttem, hogy ők is éppúgy össze vannak zavarodva, mint én. Ilyen válaszokat kaptam: Hát, én nem is tudom, vagy, én inkább Jézust követném, mint Pált. Eltűnődtem: Kinek van igaza? Pálnak vagy Jézusnak?

1957-ben egy teológiai szeminárium elnöke éppen Los Angelesbe látogatott. A képe az újság címlapján jelent meg, úgy véltem fontos embernek kell lennie. Előadást tartott egy szemináriumon, és a Los Angeles Times kimerítően tudósított róla. Mivel érdekelt, nagyon figyelmesen olvastam el.

Lényegében ezt mondta: Egy régi vitát elevenítetek fel. Teológiai körökben már négyszáz éve háborúznak felette. A

kérdés: Kinek van igaza? Pálnak vagy Jézusnak? Amit Pál mond az 1Korinthus 7-ben ellent mondani látszik annak, amit Jézus a Máté 19-ben mondott. Én csak *Jézust* vagyok hajlandó követni – summázta az előadó.

Hát ez igazán jól hangzik. Természetesen Jézust kell követnünk. De kinek van igaza? Mivel a teljes Bibliát a Szent Szellem ihlette, mindkettőjüknek igaza kell, hogy legyen.

A bensőmben azután megszólalt a Szent Szellem: Mindkettőjüknek igaza van: Jézus a *zsidóknak* adott parancsolatra utal, Pál pedig a *Gyülekezethez* szól. Jézus pontosan értelmezte a *mózesi* törvényt a házassággal, válással és újraházasodással kapcsolatban. Pál pedig helyesen alkalmazta a *szereket* törvényét a házassággal, a válással és az újraházasodással kapcsolatban. (Mát. 19,1-12. 1Kor. 7.) Ez a válasz. Ilyen egyszerű.

A Szent Szellem a tanító. Ő fog tanítani és eszünkbe juttatni mindent. (Ján. 14,26) Olyan tisztán láttam, amikor Ő szólt hozzám. A Szent Szellem mindig megpróbál nekünk bizonyos dolgokat elmondani, de ha a szellemünk helyett az elménk ural bennünket, nem halljuk meg Őt. Nagy lecke ez, amit meg kell tanulnunk, és a szívünkre kell vennünk: hallgatnunk kell a Szent Szellemre. Ha nem vagyunk figyelmesek, elfeledkezünk a Szent Szellemről.

325. A helyes értelmezés

Igyekezz [tanulj – KJV], hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szegyet nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét. – 2Timóteus 2,15

Amíg azon tanakodtam, hogy ez a rész bekerüljön-e a sorozatba, kaptam egy megerősítő levelet, hogy ez is nagy fontossággal bír. Az Ószövetséget annak tükrében szükséges olvasni, hogy az Újszövetség idejére milyen áldásokat vetít előre nekünk Isten. Törvény = Krisztushoz vezérlő mester. (Gal. 3,24-25) Ezért Jézus a zsidóságnak a törvényt tanította (Mát. 5,32), s nem a kegyelmet, hogy felismerjék a megváltás szükségességét! (Szerk. megj.)

‘A hívők hibás hozzáállása abban nyilvánul meg, hogy saját maguk nem gondolják át, nem tanulmányozzák a kérdéses területeket. Ez igaz a házasság-válás-újraházasodás dolgában is. Sokan egyszerűen azt követik, amit mások mondtak.

Vannak aztán lelkészek, akik szövegrészeket *ragadnak ki* a helyükből, és azt mondatják az Igéssel, amit a Biblia egyáltalán *nem mond*. Bárki bármit bizonyíthat, amit csak akar, oly módon, hogy kiragad egy vagy két verset a fejezetből, és tantételekként állítja fel ezeket.

Mondathatsz a Bibliával bármit, amit csak szeretnél. De amikor az egész szöveggörnyezetet veszed figyelembe, akkor kerül a téma *valódi megvilágításba*. Pál Timótheusnak, egy fiatal szolgálotársának, szellemi fiának írva adja meg nekünk a *kulcsot* a Biblia olvasásához. Azt mondta neki, (a Bóvített fordítás szerint) a 2Timótheus 2,15-ben, hogy *tanuljon*. Ahhoz, hogy tanulj, gondolkodnod kell, nemde? Olvashatsz anélkül, hogy elgondolkodnál. Olvashatod más gondolatait. De ahhoz, hogy tanulj, *elmélkedned* kell az olvasott Igéken!

Ne fogadj el valamit csak azért, mert én, vagy valaki más mondta. Saját magad *tanulmányozd* Isten Igéjét, és vizsgáld meg, vajon tényleg azt mondja-e, amit állítanak. Akkor nem azt fogod követni, amit Hagin testvér vagy más mondott. Azt követed majd, amit *Isten mondott*. Pál azt mondja Timótheusnak, aki a Jézus Krisztus Evangéliumának egyik szolgálotárs, hogy *szorgalmasan tanuljon*, hogy Isten előtt becsületesen megállhasson. (2Tim. 2,15)

Mit mond a vers további része? Az embereknek problémái támadnak, ha nem hasogatják helyesen az igazság beszédét. Nos, ha helyesen *kell* hasogatnunk, akkor lehetséges *helytelenül* is hasogatni, nemde? Hallottam valakitől egy egyszerű szabályt a Biblia értelmezésére, ami belém ivódott: amikor a Bibliát tanulmányozod, mindig tedd fel a kérdést: Ki beszél, miről van szó és kihez szól?

Nagyon könnyű kiragadni egy Igét az Írásokból, és így szólni: „Tehát Isten ezt mondja...” Meg kell nézned, *kihez* beszélt Isten. Olykor például a *zsidókhoz* beszélt; és amit mondott, nem vonatkozik senki másra. Más esetben a születőben levő *Gyülekezetnek* profétált.’

326. A mózesi törvény (1)

Ha valaki asszonyt vesz magához, és feleségévé teszi azt, és ha azután nem találja azt kedvére valónak, mivelhogy valami illetlenséget talál benne, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt annak, és elküldi őt házából; és kimegy az ő házából, és elmegy és más férfiúé lesz; és a második férfiú is meggyűlöli őt, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt, és elküldi őt házából; vagy ha meghal az a második férfi, aki elvette azt magának feleségül; az első férje, aki elküldte őt, nem veheti őt másodszer is magához, hogy feleségévé legyen, minekutána megfertőztetett; mert utálatosság ez az Úr előtt; te pedig ne tedd bűnössé a földet, amelyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül. – 5Mózes 24,1-4

‘A mózesi törvényt a házassággal és a válással kapcsolatban Isten *csak* a zsidóknak adta. A mózesi törvény soha nem irányította a pogányokat, akik körülöttük vagy közöttük éltek. Az ószövetség alatt a nőknek ritkán volt bármi beleszólása is a férj kiválasztásába. Az apja egyszerűen *eladta* annak a férfinak, aki kérte. Ha a férfinak kedvére való volt, megtartotta a nőt, ha nem, a mózesi törvény alatt joga volt visszaadnia az apjának, a vételárért cserébe.

A Máté 19-ben Jézus megmagyarázta a házasság és a válás dolgát a *mózesi törvény* szerint. A *zsidóknak* beszélt. A *pogányok* elé nem adott törvényt, hogy az irányítsa őket. A pogányok nem voltak a mózesi törvény alatt – sem akkor, sem most. Soha nem is tartoztak a törvény alá. És a Krisztus Teste (Gyülekezet) elé *sem adott* Jézus törvényt, hogy az irányítson bennünket. Egyszerűen csak válaszolt a farizeusok kérdéseire a *mózesi törvény* értelmében.

Olvassuk el a Máté 19,1-3 szakaszt: „És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédeket, elméne Galileából, és ment Júdeának határaiba a Jordánon túl; és követé Őt nagy sokaság, és meggyógyítá ott őket. És hozzá mentek a farizeusok, kísértvén Őt és mondván: Szabad-é az embernek az ő feleségét *akármi okért* elbocsátani?”

A farizeusok megkérdezték Jézust, vajon törvényes-e az embernek „akármi okért” elválnia a feleségétől? Mert megakarták tudni, vajon Jézus egyetért-e azzal, hogy az ember sokféle okból elválhat. Látod, az embereknek kérdéses volt, mit értett Mózes azon, hogy az ember elválhat a feleségétől, miután „valami illetlenség” (valami tisztátalanság – KJV) találtatott benne. (5Móz. 24,1) Egy részük úgy vélte, hogy a „valami illetlenség” nagyon sok mindenre vonatkozik, míg mások azt gondolták, hogy csakis a szexuális tisztátalanságra utal.’

327. A mózesi törvény (2)

Ő pedig felelvén, monda: Nem olvastátok-é, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és asszonnyá teremté őket, és ezt monda: Annakokáért elhagyja a férfiú atyját és anyját: és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassa. Mondának néki: Miért rendelte tehát Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt? – Máté 19,4-7

‘Jézus a farizeusok kérdésére a Máté 19,9-ben válaszolt. Tisztázta, hogy Mózes *kimondottan* a paráznaságra, vagyis a *szexuális bűnre* utalt. Pál azonban az 1Korinthus 7,15–16-ban bevezetett egy kivételt, amiről Jézus nem tett említést. Pál azt mondta: ha a *hitetlen* házastárs úgy dönt, hogy elmegy, a *keresztény* felet nem kötelezi a házastársi eskü. Ez az a *látzólagos ellentmondás* Pál és Jézus szavai között, ami oly sok zavart okozott a Krisztus Testében.

Meg kell jegyeznünk: Jézus a *zsidóknak* a *törvényt* magyarázta, míg Pál a *gyülekezetnek* fejt ki, hogyan kell a *szereetet törvényét* alkalmazni. A Máté 19-ben Jézus kifejezetten arra a kérdésre válaszolt, *mi a jogszerű* a mózesi törvény szerint. Az 1Korinthus 7-ben Pál a „*mit tenne a szereetet*” kérdést járja körbe. Amit némelyek ellentmondásként magyaráztak, az valójában *nem is ellentmondás*.

A továbbiakban Jézus emlékeztette a farizeusokat egy, a mózesinél *jobb törvényre*, a szereetet parancsolatára. A Máté 19,6-ban Jézus elismétli azt az állítást és parancsolatot, amelyet Isten a kezdetekkor Ádámnak adott (1Móz. 2,24): „*Úgy-hogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne vállassza.*”

Az ószövetségi időkben nem volt szokatlan, hogy egy férfinak több felesége volt. Melyikkel vált egy testté? *Bukott* állapotában az ember szívében nincs kitöltve Isten szeretete. Így, amíg Jézus el nem jött, hogy az embert megváltsa, senki sem tudott megfelelni Isten *ideáljának* a házassággal kapcsolatban, mivel az emberben – akit a bűn természetével ural –, *nincs* meg Isten élete és természete. De *két újjászületett hívő*, akik teljesek Isten szeretetével, be tudják tölteni a Máté 19,6-ot, és eggyé tudnak lenni.’

328. A mózesi törvény (3)

Monda nékik: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg néktek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdetől fogva nem így volt. Mondom pedig néktek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság okán kívül, és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.
– Máté 19,8-9

‘A farizeusok megkérdezték: Miért adott nekik Mózes a válásról parancsolatot? Jézus elmagyarázta: Mózes csak *megengedte*, hogy elváljanak szívük keménysége miatt. (Mát. 19,8)

De *újjászületett* emberek esetében ennek *nem* szabadna így lennie! Az *újjászületett* ember *szíve újjá lett teremve*.

Más szavakkal, attól az időtől fogva, hogy Ádám vétkezett és *elbukott* – egészen addig, amíg Jézus el nem jött, hogy az emberiséget *megváltsa* –, az ember soha nem volt képes abban az *isteni fajta házasságban* élni, amit Isten eltervezett az Édenkertben. Miért? Mert az ember bensője nem volt *újjá teremve* az *újjászületés* által, nem volt benne Isten természete, a *szeretet*. A *szíve* nem volt *újjáteremtve*.

A zsidók természeti emberek voltak, akik a törvény alatt éltek, és akiket bakok és bikák vére tisztított meg évről évre. A Máté 19,9-ben Jézus azt mondta a törvény alatt lévő zsidóknak: „...aki elbocsátja feleségét paráznaság okán kívül, és mást vesz el, házasságtörő...” *Nem újjászületett* hívőknek mondta ezt!

Olvassuk tovább a Máté 19,10-11 verseket: „Mondának néki tanítványai: Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, nem jó megházasodni. Ő pedig monda nekik: Nem mindenki veszi be ezt a beszédet, hanem akinek adatott.”

Figyeld meg: a 10. versben a tanítványok azt mondták, nem jó megházasodni. Ez a vers azonban *nem mindenkinek* adatott – csak annak, akinek adatott! Jézus azt válaszolta nekik: „Nem mindenki veszi be ezt a beszédet.” Szeretném, ha észrevenné, hogy ez nem egy parancsolat, nem törvény. És ez itt a *kulcs*. Csak azoknak adatott, akik *el tudják fogadni*.

329. A mózesi törvény (4)

Van, aki anyja méhéből úgy született, hogy képtelen házasságra, van, akit az emberek tettek képtelenné rá, de van, aki a mennyek országáért önként lemond róla. Aki föl tudja fogni, fogja föl! – Máté 19,12 (Békés–Dalos ford.)*

‘Az eunuch jelentése: olyan férfi, akit megfosztottak külső nemi mirigyeitől. Van férfi, aki így születik. Van, akit azzá tettek. Mások pedig a mennyek országáért „kasztráltatták” magukat. Nézzük meg a *Williams-féle* bibliafordításból a Máté 19,10-12 verseket:

A tanítványok azt mondták Neki: „Ha ilyen a férfi kapcsolata a feleségével, semmi haszna a házasságnak.” Erre azt felelte nekik: „*Nem minden ember képes arra, hogy betöltse ezt a kijelentést*, hanem azok számára van ez, akiknek ez a képesség megadatott. Mivel néhányan házasságra képtelennek születtek, néhányukat emberek tettek azzá, mások pedig magukat tették azzá* a mennyek országának kedvéért. Fogadja el

ezt az, aki tudja.” [*Raffay Sándor bibliafordítása sokkal jobban rávilágít az önmegtartóztatásra: „...vannak, akik önmaguk mondanak le ösztöneikről a mennyek országa kedvéért.” – Szerk. megj.]

Szóval Jézus azt fogalmazta meg: Ha az ember képtelen a házasságra, mivel így született, vagy azzá lett, vagy azzá tette magát a mennyek országának kedvéért, akkor úgy jó neki. Látod, ez a *kijelentés* nem mindenkinek szól. Csak azoknak, akik be tudják *fogadni*. Nem mindenki tudja. A Római levélben Pál elmagyarázza, hogy az a zsidó, aki a Krisztus Testének tagja lett, *nincs* többé Mózes törvénye alatt.

„Avagy nem tudjátok-é atyámfiai, mert törvényismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, amíg él? [Pál olyan emberekhez beszélt itt, akik ismerték Mózes törvényét.] Mert a férjes asszony, míg él a férj, hozzá van kötve [a mózesi] törvény szerint, de ha meghal a férj, felszabadul az asszony a férj törvénye alól. Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy; ha azonban meghal a férje, szabaddá lesz a törvénytől, úgyhogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy. Azért *atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek* [meghaltatok annak, aminek az elmondását Pál éppen befejezte] a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. Mert mikor a testben voltunk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálra; most pedig *megszabadultunk a törvénytől*, minekutána meghaltunk arra nézve, ami fogva tartott bennünket; hogy szolgáljunk a Szellemnek újságában és nem a betű óságában.” (Róm. 7,1-6)

330. A mózesi törvény (5)

... az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, ki adatott nekünk. – Róma 5,5

‘Sok szenvedésen mentek keresztül azok az ártatlan férfiak és nők, akik tájékozatlanok voltak Isten Igéjével kapcsolatban. Isten egyedül az *Ő népének* házasságát irányítja! Megpróbáltunk *elveszetteket* a mózesi törvény alá helyezni, de nem tartoznak alá. És a *Gyülekezet* sem tartozik a mózesi törvény alá.

Az emberek az újszövetségbe születnek bele, amikor *újjászületnek*. Azok, akik nem születtek újjá, akár zsidók, akár pogányok, nincsenek a Krisztus Testében, így hát nem tartoznak az újszövetség törvénye – a *szeretet törvénye* – alá. Nem is lenné-

nek képesek megtartani. Az ember nem képes úgy szeretni egy másik embert, ahogy Krisztus tette, ha nincs meg benne a Krisztus szeretete.

És ha az ember bensője nincs újjáteremtve, vagyis *újjászületve*, ez a szeretet nincs meg benne. *Isten szeretetének* ki kell töltenie az ember szívébe a Szent Szellem által. (Róm. 5,5)

Az ószövetség a Krisztusban beteljesedett, ennek következtében a *mózesi törvény* ma már *nincs érvényben*. Ahhoz, hogy egy zsidó az új szövetség alá tartozhasson, újjá kell születnie. Ezért a Gyülekezeti korszakban az *újjá nem született* emberek házasságára és válására – legyenek azok izraeliták vagy pogányok – egyedül a *polgárjogi* törvények vonatkoznak. (Különbséget kell tenni aközött, hogy Isten elismeri a házasságokat és aközött, hogy a Krisztus nélküliek a polgári törvények alá tartoznak. Lásd: 312. és 329. részek. – Szerk. megj.)

A zsidók megpróbálhatják megtartani a mózesi törvényt, de nem képesek rá. Soha nem is voltak, és soha nem is lesznek rá képesek. (Csel. 15,10) Krisztus feltámadt, és *betöltötte a törvényt*.

Kr. u. 70-től nem volt sem főpap, sem oltár, sem engesztelő áldozat a zsidók számára. A zsidóknak is *újjá kell születniük* csakúgy, mint a pogányoknak. A Mózesnek adott házassági és válási törvény *csak* a zsidóknak szólt. A zsidók számára addig volt érvényben, míg Jézus el nem jött, és be nem töltötte. Jézus bevégezte a mózesi törvény uralmát a keresztfa halálával.

Mi van korunk gyülekezetének tagjaival? Milyen házassági törvény mellett kell megmaradniuk? Isten nem gyülekezeti tagokkal foglalkozik. Ő a saját *fiaival* és *leányaival* foglalkozik. A gyülekezeti tagság önmagában nem teszi az embert *Isten gyermekévé*. A gyülekezeti tagok lehetnek is, meg nem is Isten fiai és leányai. Ez attól függ, hogy *újjászülettek-e Krisztusban*, vagy sem! (Róm. 10,9-10)

331. Az elveszettek

Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik [nem tartozik Isten törvénye alá – KJV], mert nem is teheti. – Róma 8,7

‘Vajon van-e az elveszett világnak házassági és válási törvénye? Igen, a Krisztus nélkülieket egyedül az egyes kormányok által alkotott *polgárjogi* törvények igazgatják. Vajon az elveszett világ Isten törvénye alá tartozik-e? Nem, nem tartozik Isten törvénye alá, nem is lenne képes megfelelni neki. Természetéből eredően ellensége Istennek és az Ő törvényeinek.

Olvassuk tovább a Róma 8,8-9 verseket: „Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. Ti azonban nem test, hanem Szellem szerint éltek, ha ugyan az Isten Szelleme lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.”

Az elveszett világ nem tarthatja meg Isten törvényét: „mert nem is teheti”. (7. vers) Természete szerint *ellensége* Istennek. És ha ellensége Istennek, ellensége Isten törvényeinek is.

A Jakab 2,10 azt mondja: „Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös.”

Nézzük meg az Efézus 2,11-et: „Annakokáért emlékeztetek meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok (voltatok), kiket körülmetéletleneknek mondtak a körülmetéltek, akik azért nevezik így magukat, mert testük emberkéz által lett körülmetélve...”

Pál a pogányokból verbuválódó efézusi gyülekezetnek ír. De már nem nevezi őket pogányoknak. „Hogy ti, mondom, abban az időben (amikor test szerint pogányok voltatok) Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígért szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világban.” (Ef. 2,12)

No, és mi van azzal az állítással, hogy: „Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.”? (Mát. 19,6) Isten csak a *saját népét* köti össze, a világban lévőköt nem. Lelkipásztorként nem adnék össze egy keresztényt egy nem kereszténnyel. Isten nem köti össze saját gyermekét az ördögnek egyetlen gyermekével sem.

Ha összeadunk egy keresztényt, Isten egyik gyermekét az ördögnek egy gyermekével, az idővel problémákat fog okozni. Ha egy keresztény összeházasodik az ördög egy gyermekével, problémái lesznek az „apósával”, tudniillik az ördöggel. A keresztény férfi illetve nő, át fog kerülni az ő fenségterületére.’

332. A válás egy kór

... még a szívem is megsebesítettett énbennem. – Zsoltár 109,22

‘Van eset, amikor valaki másra veti a szemét, és azt mondja a házastársának: nem szeretlek többé, elválok tőled. Aztán hátat fordít és összefekszik azzal a másik személlyel, még *mielőtt* elvált volna. A válási folyamat nem másítja meg a paráznság tényét. Attól még, hogy valaki végig megy a válás procedúráján, nem lesz más a helyzet. Az *tény* marad, hogy elárulták, vagy hűtlen volt a házastársához. Ezt nevezi a Biblia házasságtörésnek.

Isten nem válásra tervezte a házasságot, de a veszélyeztetett házastárs a szabad akaratánál fogva dönthet úgy – mielőtt még tragédiába torkollna a helyzet – hogy elválík és felbontja a házasságát. Gondoljunk csak bele: ha döntésünk alapján befogadhatjuk Jézust, de megtagadásával meg is szakíthatjuk a Vele való szövetséget, akkor ugyanúgy miért ne lenne lehetséges egy megkötött házassági szövetség felbontása? (Mát. 18,18) Igaz, az elvált felek Isten tökéletes akaratából a *megengedő akaratába* kerülnek át. De Isten *kegyelmes és irgalmas*.

Emlékszem egy családra, amely két év alatt teljesen *kitörtetett* a föld színéről. A tuberkulózis egy bizonyos fajtája támadta meg őket, a heveny tüdővész. Nem csak egy-egy tagja halt meg a családnak. A család mindkét részéről – mindenki! Egyenesen letarolta őket.

A válasz éppen ilyen. Egy kór, ami *átgázol* a családon, *megsebesítve* minden tagját. De, hála Istennek, van rá *gyógymód*. A keresztényeknek maguknak kell elhatározniuk, hogy Isten Igéjének *fényében* járnak. Nem veszítjük el a saját akaratunkat, csak azért, mert kereszténnyé lettünk. Akarhatjuk azt is, hogy az Urat szolgáljuk, de azt is, hogy nem, még ha keresztények vagyunk is.

Ha *közösségben* járunk Istennel, szolgálni akarjuk Őt. De ha a közösség *ellaposodik* és elsilányul, akkor automatikusan a hústest és a természetes emberi gondolkodás veszi át a hatalmat, és ural bennünket. És az ördög ki fogja használni a lehetőségeket.

Azok az emberek, akik *szoros* közösségben járnak Istennel, *örömet* akarnak szerezni „apukájuknak”, a mennyei Atyjuknak. Ha az emberek Istenhez *tartoznak*, és az Ő Igéjének *fényében* járnak, a válasz „fertőzése” *elkerüli* őket.’

333. Isten irgalmas

Bizony, jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig. – Zsoltár 23,6

‘Pál így szól a hívőkhöz az 1Korinthus 7,27-ben: „Feleséghez vagy kötve?” Megházasodtál? Szövetségre léptél egy feleséggel? Milyen hozzáállást kell tanúsítanod? „Ne keress elválást!” Nem lenne szabad keresned az elválást. Elsőként a *helyreállítást* kell szorgalmaznod.

Ne próbálj mindenáron eloldatni. Ha mégis *eloldattál* a párodtól, akkor annak az lehet az oka, hogy a társad hazaköltözött az Úrhoz, vagy különváltatok bármilyen okból. Ilyenkor ne keress automatikusan új házastársat.’

Az igazság – Isten Igéjének megismerése – az, ami *sabaddá* tesz bennünket! Isten Igéje a *legjobb forrás*, ami által élhetünk! Nincs más, ez a legjobb. Ha elváltál már egyszer, kétszer, vagy akár ötször is, Isten nem akarja, hogy *kárhoztasd* magad! Mert a kárhoztatás blokkolná a hitet!

Vannak, akik azt tanítják, hogy Isten előtt az az *egyetlen igazi* társ, akivel először kötöttél házasságot. Ez az álláspont nem egyezik meg a János 4,18-al. A szamaritánus asszony hányszor volt férjnél? Ötször. Figyeld meg: Jézus elismerte mind az öt házasságot! És nyilvánvaló, hogy a Jézussal való találkozásakor együtt élt valakivel.

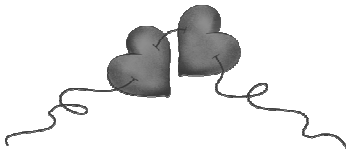
Ha újjászületett keresztényként a házasságodban komoly problémák merültek fel, megpróbáltatásokkal szembesülsz, és már azon gondolkodsz, hogy abbahagyod, *feladod*, akkor azt javaslom, *ne tedd!*

Ha akkor *váltál el*, amikor még nem voltál az Úrban, ne foglalkozz vele! Amikor újjászületted a Krisztusban, minden *régi dolog elmúlt*. (2Kor. 5,17) Ennek a megértése nagy megkönnyebbülést ad. Egyszerűen ne foglalkozz azzal, hogy milyen voltál az újjászületésed előtt!

A válás *nem* Isten akarata, ezért nincs a tetszésére! De az Úr akkor is kegyelmes! Van élet a válás után? Igen! Lehet *jó életed* a válás után? Igen! Sokkal jobb lett volna, ha nem válsz el? Igen! Ugyanis abban mutatkozott volna meg Isten *tökéletes* akarata. Ezért mindig helyesen tesszük, ha engedelmeskedünk Isten tervének.

Az életben néhány dolog már *nem* hozható helyre. Ha valaki már *újból megházasodott*, újabb családja van, és az élete más irányt vett, akkor már soha *nem* tud visszamenni abba a helyzetbe, amiben korábban volt. De ezt az Úr tudja, és akkor is *irgalmas* és kegyelmes, és *jó terve* van a számára.

Amerre csak mész, még ha *nem* is jársz Isten *tökéletes* akaratában, a *kegyeltsége rajtad* lesz. És ha *felnövekedtél* benne, akár merre is mész, *követni fog Isten jósága*. Garantált, hogy ez a kegyelem *utánad megy!* (Zsolt. 23,6)

Vége a 2. kötetnek.

MELLÉKLET

A Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet "Életünk" pályázatára Bor Ferenc magánszemélyként adta be az alábbi írást a házasság összetartó ereje témakörben. "Az isteni ragasztó" című pályamű díjat nyert. Az "Életünk" pályázat díjkiosztó ünnepségére az Idősek Világnapja alkalmából 2013. szeptember 30-án a Művészetek Palotájában az Emberi Erőforrások Minisztériuma által rendezett ünnepségen került sor.

AZ ISTENI RAGASZTÓ AVAGY A HÁZASSÁG ÖSSZETARTÓ EREJE

Kedves Olvasó! Ebben a publikációban arra szeretnék rámutatni, hogy hogyan lettünk a *magasabb rendű szeretet* és az *istenti ragasztó* birtokosai, amelyek a három és fél évtizedes házasságunk megerősítő pilléreivé és összetartó erejévé váltak.

A harmincötödik házassági évfordulónkat ünnepeltük 2012. szeptemberében. Hála Istennek, ez az egyharmad évszázad minden zökkenő nélkül szaladt el a fejünk felett. Mindketten vallásos családi háttérrel rendelkezünk. De ez különösen a feleségemre igaz, mivel apósom kántor volt.

Mindkettőnknek első kapcsolata volt, amikor udvarolni kezdtem, s amiből szerelmi házasság született. Egymás iránti elköteleződés alapján az oltár előtt mondtuk ki a boldogító ígent 1977-ben. Meggyőződése, hogy az egy életre szóló házasság szilárd alapja az Isten színe előtt megkötött és komolyan vett, a vérszövetség alapjain nyugvó házassági szövetség.

Kezdetben ugyan három gyermek vállalásában gondolkodtunk, de a két leányunk megszületése után beteljesedettnek éreztük az életünket. Éltek a mindennapjainkat, az általunk ismert és tőlünk telhető legnagyobb szeretetben. Ekkor még nem is sejtettük, hogy az *emberi szeretet* fölött létezik egy *magasabb rendű szeretet* is.

A bensőmben egy éhség támadt, ami útkeresésre sarkallt. Ez a keresgélés a szellemi világ kutatása felé vitt. Idővel rá kellett ébrednem, hogy a fizikai világon kívül létezik egy szemmel nem látható másik dimenzió is. A szívem mélyén egy úrt éreztem, és folyamatosan kerestem azt a módot, hogy miként lehetne ezt betölteni. A bensőm teljes mértékben egyetért a következő gondolatokkal, amit át is éltem a családommal együtt.

Nem kell sok évet élnie valakinek ahhoz, hogy felfedezzen a szíve mélyén egy bizonyos ürességet, egy hiányt, vákuumot, amit ennek a világnak a dolgai soha

nem képesek betölteni. Sem a pénz, sem a szex, vagy az utazás, a hírnév, a drogok, a címek és a rangok, a javak, vagy más emberi dolgok nem képesek betölteni ezt az ürességet.

Ezt a vákuumot én úgy nevezem: „Isten formálta lyuk a szívemben”. Váratlanul felfedeztem, hogy ez a bizonyos *üresség* egyedül a Világmindenség Teremtője számára van fenntartva, hogy személyesen *lakjon* mindegyikünkben.

HOGYAN SZEREZHETŐ MEG A MAGASABB RENDŰ SZERETET?

1996. tavaszán hatalmas fordulat, mondhatom úgy is, hogy egy *rendszer*váltás következett be az életünkben. Egy országot járó misszionárius összejövetelén – hallva az Örömhír üzenetét – befogadtuk a szívünkbe a feltámadt Megváltót és ezáltal megéltük az újjászületés csodáját! Ezzel a céltudatos lépésünkkel az isteni tulajdonságok részeseivé lettünk! A Szentírás alapján Péter apostol második levele értelmében a *magasabb rendű szeretet* birtokosaivá váltunk, amit tudatosan igyekeztünk is használni és kamatoztatni az életünkben.

Mit jelent az újjászületés? Jézus azt tanította, hogy az embernek újjá kell születnie. János evangéliumának következő állítása Jézus szájából származik: „...Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát”. Az *újjászületés* az Ádám által elbukott ember szellemének az újraszületése. Ugyanis a hármas felépítésű ember igazi valója a szelleme (belső ember), testben él és van lelke.

Az újjászületés elengedhetetlen ahhoz, hogy *üdvözüljön* az ember. Egyedül az újjászületés által kerülhetünk igaz kapcsolatba Istennel. Az újjászületés nélkülözhetetlen, még mielőtt a Biblia áldásaiból akár egyet is igényelnénk. A *kegyelemből* újjáteremtett emberi szellemben magként bekerülnek az *isteni tulajdonságok*, amit a Galatákhhoz írt levélben szedtek csokorba: szeretet, öröm, békesség, béketúrás, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Ezek folyamatosan növekedve egyfajta *gyümölcsként* jelennek meg a hívő ember életében.

Kétféle szeretet létezik. Az egyik az *önző ember természetes* szeretete, amely bármelyik pillanatban átcsaphat gyűlöletbe. A

másik az *önzetlen isteni fajta* – a görög nyelvben az agapé – szeretet, amely mindennél hatalmasabb. János apostol az első levelében ugyanis egyértelműen állítja, hogy Isten = Szeretet.

Ez az isteni fajta szeretet bennünk lakozik, és mi engedjük, hogy *áthassa* az életünk minden részletét. Sőt, a gyakorlatban alkalmazzuk, hogy belőlünk *kiáradva* megérintse a szereteteinket és a környezetünkben levőket. Más szóval, munkába állítottuk az agapé szeretetet és élvezzük annak *jóízű gyümölcseit*. Mert aki vet, az előbb-utóbb aratni is fog! A jó mag pedig jó gyümölcsöket fog érlelni.

Idővel egy szakkönyvből megismertük azt, hogy a bennünk jelen levő isteni fajta szeretetet hogyan lehet *kifejezni* egymás iránt. Elkezdtük felderíteni egymás szeretetnyelvét, és ennek gyakorlati *alkalmazása* megint közelebb vitt egymáshoz, és megerősítette a frigyünket. Az öt „szeretetnyelv”, amit elsajátíthatunk, a következő: elismerő szavak, odaszentelt idő, ajánldékozás, szívességek, érintés (ölelés, simogatás). Az elsődleges szeretetnyelv mellett létezhet másodlagos szeretetnyelv is.

Egy rövid ismertető következik arról a szeretetnyelvről, amit magunk is alkalmazunk. A szerelmes ember a fellegekben jár, és rózsaszínben látja a világot. De ez a fennkölt lelkiállapot – ami átlagosan két év – egyszer véget ér. A fiatal házasoknak még a szerelem elmúlása előtt szükséges lenne *megismerni* egymás szeretetnyelvét. A szerelem elmúltával ugyanis az *agapé szeretetnek* kell lépni annak helyébe. Ez azt jelenti, hogy az isteni szeretet nem önző, hanem mások érdekeit a sajátja elé helyezi. Az agapé szeretet azon munkálkodik, hogy mit tehet a másikért. Szeretni csak a társunk *szeretetnyelvén* lehet! Azért fontos a házastársunk szeretetnyelvén beszélni, hogy az *érzelmi tankja*, ‘edénye’ telítve legyen szeretettel a házasság teljes időtartama alatt.

A házastársaknak el kell *sajátítaniuk* a társuk szeretetnyelvét, hogy a megfelelő módon fejezhessék ki a szeretetüket. A legjobb tanító a párunk, csak figyelni kell a visszajelzéseit. A meghitt családi légkör fenntartása érdekében fel kell ismerni hitestársunk és saját magunk szeretetnyelvét. Ezt úgy a legkönnyebb azonosítani, hogy a kritizált, bírált, hiányolt területekre irá-

nyítjuk a figyelmünket, majd a cél érdekében alkalmazzuk is ezt a párunk felé.

Az érzelmi szükségleteket az *elsődleges* szeretetnyelv tölti be. Előfordulhat az is, hogy valakinek van még egy *másodlagos* szeretetnyelve is. Az isteni fajta szeretet csodákra képes. A szeretet egy *érzelmi szükségletünk*, amely biztonságérzetet, önbecsülést ad, és általa fontosnak érezzük magunkat a hitvesünk mellett.

Amikor az ember *szeretettankja* kezd ürülni, attól kezdve az élete olyan nehezen és döcögve halad, mint egy defektes kerék. A válások nagy száma arra vezethető vissza, hogy a házasságok tankjából kifogyott a szeretet. Ahol hiányzik a szeretet, ott a *hibák felnagyítódnak*. Ilyenkor az akadályt látják egymásban, és az ott hon könnyen csatátér, veszekedés, bántalmazás színterévé válhat. A házastársak szeretet nélkül üresen, érzéketlenül, 'lakótársként' élnek egymás mellett. A belső úr gyakran a házasságon kívüli kalandozásra készlet, amely még jobban aláássa, aláaknázza az amúgy is megrendült frigy alapjait.

Újjászülethet-e a szeretet a házasságban? De még mennyire! Csak döntés kérdése! Ehhez viszont azt kell tudni, hogy szeretni csak a *társunk szeretetnyelvén* lehet. Ha igazán szeretjük őt, akkor a kedvéért hozzátunk olyan *áldozatot*, ami számunkra nem nyújt nagy örömet (pl: meccs-, színházlátogatás).

Amikor társunk tankja *megetlik* szeretettel, akkor ő *viszonozni* fogja azt a mi szeretetnyelvünkön. Ha mindkét fél érzelmi igényei ki vannak elégítve, akkor *új távlatok* nyílnak a házasság előtt. Egyszerűbb a dolog azokban a családokban, ahol mindketten akarják a pozitív változásokat. De ne adják fel azok sem, ahol a társ még nem partner ebben! Ha kitartóan vetjük a szeretetmagot, az előbb-utóbb gyümölcsözni fog!

A házasság minden problémáját képes *megoldani* a magasabb rendű szeretet. Ha mindketten az isteni fajta szeretetben járnak, akkor az otthonuk légköre olyan pozitív lesz, hogy egyikőjük sem akar onnan kilépni.

Ismételten szeretnék rávilágítani a magasabb rendű szeretet *megszerzésének* módjára. Akinek igénye van az agapé szeretet birtoklására, annak a Krisztusba vetett *hitének* hangos

megvallása által Jézust Úrrá kell tenni az élete felett. Bárki meghozhatja azt a döntést és odaszánást, hogy befogadja a szívébe a Szeretet Fiát és vele együtt az isteni fajta szeretetet. Isten bennünk levő szeretete soha nem vall kudarcot és képes tönkrement életeteket, kilátástalan helyzeteket is megváltoztatni, ha munkára fogjuk.

Olykor a médiában is hallani a *Szeretethimnusz*t, amelyet az előadók az első Korinthusi levél 13. fejezetéből merítenek. Ugyanis itt található az *isteni fajta szeretetnek* a jellemzője: „A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt, nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy!” (1Kor. 13,4-8)

Már harmincéves középvezetői munkaviszonnyal rendelkeztem egy országos közlekedési vállalatnál, amikor a szívem indíttatására 1998-ban önkéntes lelkészi szolgálatot kezdtem el, magam mellett tudva a feleségemet. Ma már teljes életemet arra szentelem, hogy megoszthassam az Evangélium örömeit a bibliai tanításaim által. Mivel nem vallást képviselek, hanem *bibliai tanokat* oktatok, így felekezettől függetlenül szólhatok a hallgatóságához. A házasság, család témakörében egy háromkötetesre tervezett könyvem első két része már meg is jelent „Békevár – Családi fészkek és mentsvár” címmel. Ezzel kapcsolatban több visszajelzéseket is kaptam azoktól, akiknél pozitív változás állt be a házassági szövetségükben.

HOGYAN MŰKÖDIK AZ ISTENI RAGASZTÓ?

A *hármás kötél* nehezen szakad el! – olvasható a Prédikátor könyvében. Ez alatt a férj, a feleség és a Jóisten szoros, kötelékbe font egysége értendő. És ahol együtt és egységben vannak a párok, oda áldást küld az Úr! Érdemes felfigyelni arra, hogy a Zsoltáros az *áldás* elnyerésének két feltételét említi: *együtt és egységben* élni.

A Szentháromság harmadik személye – a magyar fordítások legtöbbszörében Szentlélek, de az eredeti görög szövegben Szent Szellem – biztosítja a *ragasztót* a házastársak közösségben, egységben tartásához. Bizonyos vagyok abban, hogy azért vagyunk

még boldog házastársi egységben, mert mi is éltünk ezzel az égi lehetőséggel.

Hogyan lehet hozzájutni ehhez a ragasztóhoz? Első lépésként a Római levél 10. fejezete alapján az embernek *be kell fogadnia* a szívébe a Megváltót, mely során Isten kegyelemből újjászületik a belső embere, s általa üdvösséget nyer. Második lépésként a Lukács evangéliumának 11. fejezete alapján módja nyílik arra, hogy megkérje a Szentlélekkel (Szent Szellemmel) való *beteljesedést*. Innentől kezdve tudatosan alkalmazható a mennyei ragasztó, Isten erejének *összetartó hatalma*.

Amikor azzal szembesülünk, hogy lazul a kapcsolatunk, akkor kérünk isteni ragasztót a frigyünk egybekovácsolására. És erre mindenkinek megvan a lehetősége, aki él a felsorolt és általunk is gyakorolt lehetőségekkel. A *bibliai alapelveket* tartom a legjobb módszernek az egyensúlyából kibillent házassági egység helyreállítására és *megerősítésére*. Segítségképpen közreadom az általunk megfogalmazott fohászt, amely csak hittel és *hangosan* elmondva hoz áldást, eredményt:

A HÁZASTÁRSAK IMÁJA

Uram, segíts, kérlek, hogy mindig emlékezzünk arra a napra, amikor megszerettük egymást! A házasságunkat hatalmas kincsként őrizzük, amely folyton erősödik a Te szeretetedben. Mivel szeretetben és békességben járunk, a Jézus nevében hittel elmondott imáink megváltószólást nyernek. Kíartunk egymás mellett, és imában támogatjuk egymást. Atyám, a ragasztóddal erősítsd meg az együvé tartozásunkat! Minden gonosz erő munkáját megtiltjuk a családunk életében, a Jézus nevében! Segíts abban, hogy mindig kellő idő álljon rendelkezésre a kapcsolatunk frissen tartására. Emlékeztess minket a házassági szövetségünkre, ha megfélekednénk róla. Mi a krisztusi utat kívánjuk követni, s a szívünket átadjuk Neked! Örömmel valljuk, Jézus az Úr az életünkben! Uram, a megtartó kegyelmedre bízunk a családunkat, így gyermekeink egy boldog, öröm- és szeretetteljes légkörben növekedhetnek fel, elkerülve a válás okozta sérüléseket. Ámen.

Bor Ferenc

EVANGELIZÁCIÓS TANÁCSOK

Az egyik leggyakrabban feltett kérdés arra vonatkozik, hogyan vezessék *üdvösségre* a hívók a Krisztus nélkülieket. Alább az Úr Igéjére alapozott útmutatás következik. Légy tántoríthatatlan, de ne nyaggass senkit! Nem lehet szabályt felállítani az üdvösségre vezetésre vonatkozóan, amely mindenki számára működné. Isten az egyik embert így vezeti, a másikat pedig máshogyan. Mindig azt kell szem előtt tartanunk, hogy a Szent Szellemnek van *létfonosságú munkája* abban, hogy az embereket Jézushoz vonzza.

1./ Ismerd fel, hogy az Atya a Szent Szellemén keresztül *vonzza* magához az embereket. Amikor az Igét prédikálják, a Szent Szellem nyitja fel az ember szemét a Jézus nélküli, elveszett voltára. Jézus azt mondta: „*Senki sem jöhet énhozzám, hanemha az Atya, aki engem elküldött, vonzza azt...*” (Ján. 6,44 – angol ford.)

2./ *Imádkozz* azért, hogy Isten küldje el egyik munkását az illető útjába. Jézus azt mondta: „*Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.*” (Mát. 9,38)

3./ A Krisztusban kapott hatalmadat használva, parancsold meg Jézus nevében, hogy hulljon le a sötétség leple az érintett személy szeméről, hogy meglássa Isten dicsőségét. Ugyanis „*... e világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges Evangéliumának világosságát, aki az Isten képe.*” (2Kor. 4,4)

4./ *Imádkozz* az Ige alapján és áraszd ki gyakorta a kijelentés és bölcsesség Szellemét az adott személy felett. Meg fogsz lepődni a változásokon! (Ef. 1,16-20. 3,14-19)

5./ *Követeld* az elveszett üdvösségét és szabadulását, a Jézus nevében! (Mát. 18,18. Róm. 5,17)

AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGRÓL

Életednek legfontosabb kérdése: Tudod-e, mi történik veled a halálod után? Egy napon mindannyiunknak szembe-sülnünk kell a fizikai halállal. Az élet azonban a fizikai halál után is folytatódik: az ember szelleme és lelke továbbra is létezik. Tudod-e, hova kerül a szellemed és a lelked a fizikai halál után? Két hely létezik a Biblia szerint: az egyik a Mennysország, a másik a pokol. Vajon mi dönti el, hová jutunk? Ha úgy gondolod, hogy a jó cselekedeteid alapján jutsz el a Mennysországba, akkor tévedsz Kedves Olvasó! Ha viszont úgy gondolod, hogy te már annyi rosszat tettél az életben, és oly sok bűnt követtél el, hogy számodra nincs esély, hogy a mennybe kerülj, akkor is tévedsz.

Nincs olyan bűn, ami meg tudna akadályozni, hogy a mennybe kerülj. Másrészt nem kerülhetsz a Mennysországba csupán azért, mert annyi jót tettél az életedben.

Mi határozza meg akkor, hogy hova kerülünk? Jézus egyetlen feltételt említ: „Szükség néktek újonnan születnetek.” (Ján. 3,7)

Kérdezheted: Hogyan kell újjászületnem? Nikodémus sem értette Jézus szavait az újjászületésről, hiszen megkérdezte: „Mi módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodsor, és születhetik-é?” (Ján. 3,4)

Jézus így válaszolt: „Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az.” (Ján. 3,6)

A szellemi újjászületésedért Isten hatalmas árat fizetett, az egyszülött Fiát adta érted, mert annyira szeretett, és olyan nagyon vágyott arra, hogy újra közösségben lehessen veled.

„Mert úgy szerette Isten e világot (benne téged), hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki (te) hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Ján. 3,16)

Ez csodálatos. Isten kidolgozta számodra az utat, hogy üdvözülhess. Tudnod kell, hogy nincs más út az Atyához, csak Jézus Krisztus által. „Senki sem mehet az Atyához, csak én-általam” – mondja Jézus. (Ján. 14,6)

Sem gyülekezethez való tartozás, sem vallási hagyományok követése, sem jócselekedetek, sem tökéletes életvitel nem vezet az Atyához. Egyetlen út vezet az Atyához: Jézus Krisztus. Az ember nem képes arra, hogy önmagát megváltsa. Szüksége van egy Üdvözítőre, egy Megváltóra. Ezért jött Jézus.

Az üdvösségedhez – újjászületésedhez – nem kell más tenned, mint szívedben elfogadni Jézus Krisztust, Isten Fiát, mint Megváltót. Ha szeretnéd Jézust megkérni, legyen az életed Megváltója, mondd el a következő imádságot.

A Biblia tanítja: a *hitünkről* megvallást kell tennünk. Ezért az imát ne csak magadban mondd el, hanem *mondd ki hangosan*.

Drága mennyei Atyám, Jézus nevében jövök Eléd. Azt mondod az Igében: „Ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.” (Róm. 10,9)

**Hiszem a szívemben, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.**

Kérlek Jézus, legyél az én Uram!

Kérlek Jézus, legyél az én Megváltóm!

Kérlek Jézus, legyél az én Gyógyítóm!

A Te Igéd szerint: „Szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.” (Róm. 10,10)

Én hiszem a szívemben, és most a számmal vallást teszek a hitemről:

Jézus az én Uram!

Jézus az én Megváltóm!

Jézus az én Gyógyítóm!

Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban!

Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől!

Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

AZ ÚJJÁSZÜLETÉS CSODÁJA ÁLTAL ISTEN GYERMEKEIVÉ VÁLTAK:

Név: _____ Újjászületés ideje: _____

Név: _____ Újjászületés ideje: _____

Név: _____ Újjászületés ideje: _____

Név: _____ Újjászületés ideje: _____

Név: _____ Újjászületés ideje: _____

UTÓSZÓ

Őszintén kívánom, hogy e könyv minden egyes sora a Jóisten bőséges áldását hozza a kedves Olvasóra, családjára, szeretteire és mindannyiuk életére! Egyesületünk szívesen veszi mindazokat a másokat felemelő és építő változásokról, eredményekről szóló visszajelzéseket, amelyek e könyv tanításainak alkalmazása során születtek meg!

A Békevár Egyesület köszönettel fogad minden nagylelkű támogatást, amelyek az igazság üzenetét hordozó könyveink kiadását segítik elő. Kérjük, pártoló tagsággal támogasd a Békevár Egyesület projektjét.

Az előző oldalon található táblázatba emlékeztetésképpen beírhatod azt az időpontot, amikor te és a szeretteid tudatosan behívtátok a szívetekbe a világ Megváltóját, Jézus Krisztust. A kereszten bevégzett művének elfogadásával *új teremtéssé* váltál, örök mennyei állampolgárságot, megigazultságot és teljes körű megváltást nyertetek a kiontott szent véráldozat által.

Szívből vágyom arra, hogy az újjászületés pozitív hatásai beteljesedjenek a tisztelt Olvasó kapcsolatiban, életében.

IRODALOMJEGYZÉK

- Gary Chapman: Egymásra hangolva c. könyv, 2005.
- Jackie Mize: Gyermekszületés természetfeletti módon c. könyv, 2002.
- Kenneth Copeland: A hívők győzedelmes útja c. magazin számai
- Krisztus Szeretete Egyház: Revideált Károli Biblia, 2011.
- Krisztus Szeretete Egyház: Imádságok a Biblia alapján c. könyv, 2009.
- Krisztus Szeretete Egyház: Örömhíradó c. újság számai
- Kenneth E. Hagin: Szeretet az út a győzelemhez c. könyv, 1999.
- Kenneth E. Hagin: Házasság, válás és újránházasodás c. könyv, 2004.
- Linda Dillow: A társ... c. könyv, 2003.
- Linda Dillow: Debreceni Nőkonferencia DVD, 2005.
- Linda Dillow és Lorraine Pintus: Érdemes várni c. könyv, 2005.
- Linda Dillow és Lorraine Pintus: Intim kérdések c. könyv, 2005.
- Simon Jacobson: Tartalmas élet c. könyv, 2007.
- Stormie Omartian: Az imádkozó feleség hatalma c. könyv, 2000.

A SZERZŐRŐL

Bor Ferenc három és fél évtizede boldog házasságban él, két felnőtt leány édesapja. A globális keresztény Egyházban gondolkodik, 1998-ban kezdte el önkéntes teljesevangéliumi lelkipásztori szolgálatát. A Békevár Egyesületet 2010-ben hívta életre, amelynek jelenleg az elnöke. Itt is igyekszik kamatoztatni a házasság témakörében tanultakat, továbbá a nyolcéves alpolgármestersége alatt a szociális érzékenység és az emberi kapcsolatok ápolása terén szerzett tapasztalatait. A szíve szerint mind szélesebb körben szeretné megosztani az elmúlt évtizedben felsorakoztatott mintegy ötvenórányi házasság–család témájú tananyagot.

A kolofon adatai

Második kiadás, 2014. október
A felelős kiadó neve: Bor Ferenc
A könyv formátuma: A/5
A könyv terjedelme: 152 oldal
A könyv példányszáma: 500 db
A papír minősége: 90 gr/m²
A betű típusa: Georgia
A könyv kötése: ragasztókött

Készítette:

DTPeRINT Bt.

9700 Szombathely

Tel.: +36/70/238-4976

Web: <http://www.dtperint.hu/>